ΑΡΙΘ. ΔΙΑΤΑΓ. ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ
870/130/139 - 19 - 1 - 1949

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Η ΕΘΝΙΚΗ ΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΟΠΟΙΪΑΝ ΤΟΥ 1940 - 41 ΤΗΝ ΚΑΤΟΧΗΝ - ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΟΥ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1944 ΚΑΙ ΤΟΝ ΣΥΜΜΟΡΙΑΚΟΝ ΑΓΩΝΑ

Ὑπὸ Κ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ
(Διευθυντοῦ Συντάξεως τῆς «ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ»)

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΗΣ «ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ»
ΑΘΗΝΑΙ — 1949

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Η ΕΘΝΙΚΗ ΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΟΠΟΪΑΝ ΤΟΥ 1940-41 ΤΗΝ ΚΑΤΟΧΗΝ - ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΟΥ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1944 ΚΑΙ ΤΟΝ ΣΥΜΜΟΡΙΑΚΟΝ ΑΓΩΝΑ

Ὑπὸ Κ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ
(Διευθυντοῦ Συντάξεως τῆς «ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ»)

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΗΣ «ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ»
ΑΘΗΝΑΙ — 1949

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Η ΕΘΝΙΚΗ ΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΟΠΟΙΪΑΝ ΤΟΥ 1940-41 - ΤΗΝ ΚΑΤΟΧΗΝ - ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΟΥ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1944 ΚΑΙ ΤΟΝ ΣΥΜΜΟΡΙΑΚΟΝ ΑΓΩΝΑ

ΑΘΗΝΑΙ — 1948

Ἀπὸ τὴν συμμετοχὴν τῆς Ἀστυνομίας εἰς τὸ Πανεθνικὸν ἀγῶνα κατὰ τοῦ φασισμοῦ εἰς τὰ βουνὰ τῆς Ἀλβανίας. Ὁ ἐπικεφαλῆς τοῦ ἀστυνομικοῦ ἀποσπάσματος, τότε Ὑπαστυνόμος κ. Λουκᾶς Παπακωνσταντίνου, δεύτερος ἐξ ἀριστερῶν. Εἰς τὸ μέσον μὲ τὰ πολιτικὰ ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἀείμνηστος Νικ. Βέης. Ἡ φωτογραφία ἔμπροσθεν ἑνὸς καταληφθέντος ἰταλικοῦ ὀχυροῦ εἰς Ἀργυρόκαστρον.

Ἀπὸ τὶς πρῶτες ἡμέρες τῆς μαύρης κατοχῆς. Ἰταλὸς στρατιώτης, ρυθμίζει τὴν κυκλοφορίαν εἰς τὴν Πλατεῖαν Ὁμονοίας, κατὰ τὴν διακίνησιν φαλάγγων τῶν κατακτητῶν. Παρὰ τοὺς κινδύνους καὶ τὴν ἀφόρητον πίεσιν, ἡ ἀστυνομία Ἀθηνῶν κατώρθωσε νὰ ὑφίσταται ὡς ὀργανωμένη κρατικὴ δύναμις καὶ νὰ βοηθῇ παντοιοτρόπως τὸν χειμαζόμενον λαόν μας.

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Τὸ ἡρωϊκὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας τῶν Πόλεων δὲν ἀριθμεῖ ζωὴν πολλῶν δεκαετηρίδων. Εἴκοσι ἑπτὰ μόλις ἔτη ἔχουν παρέλθει ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἱδρύσεώς του ἢ μᾶλλον τῆς ἐμφανίσεώς του ἐνώπιον τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας. Γεμάτοι ζωὴν καὶ σφρῖγος, ἐπιβλητικοὶ μὲ ἀρτίαν ἐκπαίδευσιν, μὲ πολιτισμένην συμπεριφοράν, ἐνεφανίσθησαν διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὰ ὄμματα τοῦ κοινοῦ τὸν Μάϊον τοῦ 1921 οἱ πρῶτοι ἀξιωματικοὶ καὶ τὰ ὄργανα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων. Καὶ ἡ πρώτη ἐκείνη ἐντύπωσις ὑπῆρξε καθ' ὅλα ἀρίστη. Αἱ ἐφημερίδες τῆς ἐποχῆς ἀφιέρωσαν ὁλοκλήρους στήλας διὰ νὰ ἐξάρουν τὴν νέαν πρόοδον τῆς ἀστυνομικῆς ὀργανώσεως καὶ ἀναδημιουργίας, ἡ ὁποία συνετελεῖτο εἰς τὴν Χώραν.

Ὑπῆρξε τόσον ἐνθουσιώδης ἡ ὑποδοχὴ τῆς ὁποίας ἔτυχον τὰ πρῶτα ἀστυνομικὰ ὄργανα, ὥστε ν' ἀποτελέσουν τὸ κύριον θέμα εὐμενεστάτων συζητήσεων τῆς κοινῆς γνώμης ἐπ' ἀρκετόν. Ἐκφράσεις συμπαθείας καὶ θαυμασμοῦ διεσταυροῦντο ἀπὸ παντοῦ διὰ τὸ νέον Ἀστυνομικὸν Σῶμα, τὸ ὁποῖον μὲ τὸ ὡραῖον παράστημα τῶν ἀνδρῶν του, μὲ τὴν ἄψογον συμπεριφοράν του καὶ τὴν ἀρτίαν ἐπαγγελματικήν του κατάρτισιν, εἶχεν ἐπιβληθῆ ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὴν κοινὴν συνείδησιν.

Εἴκοσι ἑπτὰ ἔτη παρῆλθον ἀπὸ τὴν ἱστορικὴν ἐκείνην ἡμέραν. Τρεῖς περίπου δεκαετηρίδες, γεμάτες ἀπὸ ἀδιαλείπτους ἀγῶνας, ἀπὸ δείγματα ὑψίστου ἡρωϊσμοῦ, ἀπὸ ἀπαραμίλλους θυσίας. Ἀλλὰ πρὶν φθάσωμεν εἰς τὴν ἀφήγησιν ἔστω καὶ περιληπτικὰ τῆς λαμπρᾶς σταδιοδρομίας τοῦ Σώματος τούτου, θὰ κάμωμεν μίαν μικρὰν ἱστορικὴν ἀναδρομὴν εἰς τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἱδρύσεώς του.

Κατὰ τὰ μέσα τοῦ ἔτους 1918, ὁπότε ἤρχιζε νὰ ροδίζῃ ἡ αὐγὴ τῆς νίκης, ποὺ θὰ ἔστεφε τὰ συμμαχικὰ ὅπλα, ἡ

τότε Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀντιμετώπιζε τὸ ζήτημα τῆς ἐκ βάθρων ἀναδιοργανώσεως τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ. Ὁ πόλεμος μαζὶ μὲ τὰς καταστροφὰς καὶ τὰ ἐρείπια, εἶχε φέρει τὴν πρόοδον καὶ τὸν πολιτισμόν. Διὰ τὴν ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν τοῦ πολιτισμοῦ, ὁ λαὸς τῆς ὑπαίθρου ἤρχισε νὰ συρρέῃ εἰς τὴν πρωτεύουσαν καὶ τὰ μεγάλα ἀστικὰ κέντρα, ὁ πληθυσμὸς τῶν ὁποίων ἐπολλαπλασιάσθη. Ἡ αὔξησις ὅμως τοῦ πληθυσμοῦ τῶν μεγάλων πόλεων, ἐπέφερε διατάραξιν τῆς κοινωνικῆς ἰσορροπίας καὶ ἀνατροπὴν τῶν ἀξιῶν. Ἰδοὺ προβλήματα διὰ τὴν λύσιν τῶν ὁποίων ἐπεβάλλετο ἡ ἀναδιοργάνωσις τῆς κρατικῆς μηχανῆς.

Ἡ ἐλπὶς ἐξ ἄλλου τοῦ εὐκόλου πλουτισμοῦ, εἶχεν ὁδηγήσει πολλοὺς ἀνθρώπους. Ἰδίως δὲ τὴν νεολαίαν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, εἰς τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς ἐργασίας, τῆς περισυλλογῆς καὶ τῆς οἰκονομίας. Τοιουτοτρόπως αἱ μᾶζαι τῶν ἐγκληματιῶν, τῶν ἀνατροπέων καὶ τῶν ταραξιῶν ἐτροφοδοτήθησαν. Μία νέα κατηγορία ἐγκληματιῶν ἀνεπτύχθη, ἡ ὁποία ἤρχισε νὰ δρᾷ καὶ νὰ κινῆται ἐπὶ συγχρονισμένων καὶ ἐπιστημονικῶν μεθόδων. Ὁ ἐγκληματίας τῆς κατηγορίας αὐτῆς δὲν ἦτο πλέον ὁ ἄνθρωπος τῆς ἀπειθείας καὶ τῆς βίας, ἀλλὰ μᾶλλον τῆς ἀπάτης καὶ τοῦ δόλου. Ἠμποροῦσε νὰ εἶναι κομψευόμενος, ἢ ἐπιχειρηματίας, ἢ ἐπιστήμων ἢ βιομήχανος. Νὰ ζῇ ἀδιάκριτος μέσα εἰς τὴν σύγχρονον κοινωνίαν καὶ νὰ κινῆται διὰ τῶν στενῶν δρόμων καὶ τῶν εὐρέων λεωφόρων τῆς ἐκτεταμένης πολιτείας, χρησιμοποιῶν διὰ τοὺς ἐγκληματικούς του σκοπούς, ὅλας τὰς μεθόδους καὶ τὰ μέσα ποὺ διαθέτει ἡ ἐπιστήμη, τὸ πλούσιον βαλάντιόν του καὶ ὁ προηγμένος του νοῦς. Κατὰ συνέπειαν κατέστη πλέον φανερὸν ὅτι ἡ ἀντιμετώπισις τῆς καταστάσεως αὐτῆς, ἦτο ἐπιβεβλημένον νὰ γίνῃ διὰ τῆς ἀναδιοργανώσεως τῆς Ἀστυνομίας, ἡ ὁποία ἔπρεπε νὰ ἐνεργῇ μὲ ἀναλόγους μεθόδους.

Τὰ μέτρα μὲ τὰ ὁποῖα ἔπρεπε νὰ καταπολεμηθῇ ὁ ἐγκληματίας, τοῦ ὁποίου τὴν σκιαγραφίαν ἐκάμαμεν, ἦσαν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον προληπτικά, διότι, μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἡ δρᾶσις τῆς ἀστυνομίας ἦτο κυρίως κατασταλτική, ἐκδηλουμένη μετὰ τὴν διάπραξιν τῆς ἐγκληματικῆς πράξεως.

Ὡς ἐκ τούτου, ἡ τότε Κυβέρνησις Βενιζέλου, εἶχε διαπιστώσει τὴν ἀνάγκην τακτοποιήσεως τῶν ἀστυνομικῶν μας πραγμάτων καὶ τὸ βαρὺ τοῦτο ἔργον ὁ Βενιζέλος εἶχεν ἀναθέσει εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν Ρακτιβάν. Ἐπηκολούθησαν αἱ ἀπαραίτητοι μακραὶ συζητήσεις ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, μέχρις ὅτου ἀπεφασίσθη τελικῶς ἡ μετάκλησις Ἀστυνομικῆς Ἀποστολῆς ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν, δεδομένου ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ Ἀστυνομία ἦτο ἡ ἀρτιώτερον ὠργανωμένη ἀστυνομία τοῦ κόσμου Οὕτω τὴν 9ην Σεπτεμβρίου 1918 ἔφθασεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἀγγλικῆς ἀστυνομικῆς ἀποστολῆς σὲρ Φρειδ. Χαλίντεϋ μὲ δύο ἐκ τῶν μελῶν της, τοὺς Χὶλ καὶ Κογκᾶνον. Ἀργότερον ἦλθον καὶ τὰ ἄλλα δύο μέλη τῆς Ἀποστολῆς, τὰ ὁποῖα ἦσαν οἱ ὑπαστυνόμοι Μπούμπιερ καὶ Μπάουερ. Τοιαύτη δὲ ἦτο ἡ κατάστασις τῆς χώρας ἀπὸ ἀπόψεως ἀσφαλείας, ὥστε πρὶν ὑποδεχθοῦν οἱ ἀπεσταλμένοι τῆς Κυβερνήσεως τοὺς ξένους ὀργανωτάς, ὑπεδέχθησαν αὐτοὺς οἱ λωποδύται οἱ λυμαινόμενοι τοὺς σιδηροδρομικοὺς σταθμοὺς καὶ τὰς ἀποβάθρας, οἵτινες ἀφήρεσαν ἕνα δέμα ἐκ τῶν ἀποσκευῶν τοῦ Χαλίντεϋ.

Ἐπὶ ἐννέα μῆνας τὸ ἔργον τῆς Ἀποστολῆς περιωρίσθη εἰς τὴν μελέτην τῆς ἀστυνομικῆς καταστάσεως τῆς χώρας μας καὶ μόνον τὸν Ἰούνιον τοῦ 1919 ἤρχισεν ἡ δοκιμαστικὴ ἐφαρμογὴ τοῦ προγράμματός της. Πρὸς τοῦτο δὲ ἐχρησιμοποιήθησαν ἄνδρες τοῦ Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς.

Ἡ δοκιμαστικὴ ὅμως ἐφαρμογὴ δὲν ἐβράδυνε νὰ ναυαγήσῃ, λόγῳ τοῦ ἰσχύοντος στρατιωτικοῦ συστήματος εἰς τὴν ὀργάνωσιν τοῦ Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς. Συγκεκριμένως ἀναφέρομεν ἕνα χαρακτηριστικὸν ἐπεισόδιον, τὸ ὁποῖον ἀπετέλεσεν ἴσως τὴν βασικὴν ἀφορμὴν τῆς δημιουργίας τοῦ νέου καὶ καθ᾽ὅλα συγχρονισμένου Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

Τὴν ἀφορμὴν αὐτὴν τὴν ἔδωκεν ὁ τότε Φρούραρχος Ἀθηνῶν συνταγματάρχης Γενίσαρλης. Οὗτος ἦτο γνωστὸς τότε διὰ τὴν αὐστηρὰν πειθαρχίαν τὴν ὁποίαν ἀξιοῦσε ἀπὸ τοὺς ὑφισταμένους του, ὁπλίτας καὶ ἀξιωματικοὺς τῆς φρουρᾶς.

Ὁ συνταγματάρχης, λοιπὸν αὐτός, δὲν ἐχαιρετίσθη ἀπὸ τὸν χωροφύλακα ρυθμιστὴν τῆς τροχαίας κινήσεως

τῶν Χαυτείων, ὅταν διῆλθεν ἐφ' ἀμάξης κατὰ τὰς μεσημβρινὰς ὥρας μιᾶς ἡμέρας. Ἦταν ἡ ὥρα τῆς μεγαλυτέρας κινήσεως καὶ ὅπως εἶναι φυσικὸν καὶ λογικόν, ὁ σκοπὸς εἶχεν ἐστραμένην τὴν προσοχήν του εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας του καὶ δὲν τοῦ ἦτο δυνατὸν νὰ χαιρετήσῃ. Αὐτὸ ὅμως δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν ἀπὸ τὸν αὐστηρὸν Φρούραρχον καὶ χωρὶς ἄλλην διατύπωσιν τὴν ἑπομένη ἡ ἡμερησία διαταγὴ τοῦ Φρουραρχείου ἀνέγραψεν : «Τὸν χωροφύλακα Δ. Κ. τιμωρῶ διὰ τεσσαρακονθημέρου φυλακίσεως διότι χθὲς δὲν ἀπένειμεν τόν, ὑπὸ τῶν κανονισμῶν ὀφειλόμενον χαιρετισμόν, πρὸς τὸν ὑποφαινόμενον».

Ὅταν ἔλαβε γνῶσιν τῆς ἀνωτέρω αὐτῆς τιμωρίας ὁ Χάλιντεϋ, ἐπῆρε ἀνὰ χεῖρας ἀντίγραφον τῆς διαταγῆς καὶ μετέβη κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸν ὑπουργὸν Ρακτιβάν, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐζήτησε πρωτίστως νὰ διαταχθῇ ὁ Φρούραρχος νὰ ἄρῃ τὴν ποινήν, τὴν ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτὰς ἐπιβληθεῖσαν. Πράγματι ἡ διαταγὴ ἐδόθη ἀμέσως, κατόπιν συνεννοήσεως μὲ τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν. Ἡ συζήτησις περιεστράφη κατόπιν ἐπὶ τοῦ βασικοῦ θέματος, κατὰ πόσον θὰ ἦτο δηλαδὴ δυνατόν, ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας καὶ ἀντιδράσεις, νὰ προχωρήσῃ τὸ ἔργον τῆς Ἀποστολῆς, διὰ τὴν ὀργάνωσιν συγχρονισμένης ἀστυνομίας μὲ τὸ προσωπικὸν τῆς Χωροφυλακῆς. Ὁ Ρακτιβάν, ἄνθρωπος εὐφυής, ἀλλὰ καὶ πρακτικός, ἀντελήφθη ἀμέσως ὅτι ἔπρεπε νὰ ληφθοῦν ριζικαὶ ἀποφάσεις διὰ νὰ ἀχθῇ εἰς πέρας τὸ ἔργον τῆς Ἀποστολῆς. Ἐν τούτοις δὲν ἠδύνατο νὰ δώσῃ τὴν ἐνδεδειγμένην λύσιν εἰς τὸ ζήτημα, ἂν δὲν προηγῆτο ἔγκρισις τοῦ πρωθυπουργοῦ Βενιζέλου. Κατόπιν τούτου καὶ διὰ νὰ ἐπιταχυνθοῦν τὰ πράγματα, ὁ Χαλιντέϋ μέσῳ τοῦ Ἄγγλου ρρεσβευτοῦ, ἐζήτησεν ἀκρόασιν ἀπὸ τὸν πρωθυπουργόν, πρὸς τὸν ὁποῖον ἐξέθεσεν ὡς ἑξῆς τὴν ἄποψιν τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀποστολῆς :

Σῶμα ἀστυνομικὸν — εἶπε — διὰ νὰ καταστῇ πράγματι συγχρονισμένον καὶ διὰ νὰ ἔχῃ μαζί του τὴν κοινὴν γνώμην, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὀργανωθῇ μὲ τὸ ὑπάρχον προσωπικὸν τῆς Χωροφυλακῆς. Πρέπει νὰ ἱδρυθῇ ἐξ ὑπαρχῆς νέα δύναμις, ἡ ὁποία νὰ συγκροτήσῃ νέον σῶμα, ἄνευ στρατιωτικῆς πειθαρχίας καὶ τοῦ ὁποίου ὅλα τὰ μέλη νὰ

ἔχουν ἐκπαιδευθῆ εἰς εἰδικὴν 'Αστυνομικὴν Σχολήν, κατὰ τὸ σύστημα τῆς Μητροπολιτικῆς 'Αστυνομίας τοῦ Λονδίνου.

'Ο Βενιζέλος μὲ τὴν χαρακτηρίζουσαν αὐτὸν πρωτοβουλίαν εἰς τὴν λῆψιν μεγάλων ἀποφάσεων, ἐνέκρινεν ἄνευ ἐνδοιασμοῦ τὰς ἀπόψεις τοῦ Χαλίντεϋ. 'Ο Ρακτιβὰν ἔλαβεν ἐντολὴν ἐξ ἄλλου νὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἀποφασισθέντων καὶ ἡ 'Αποστολὴ διετάχθη νὰ ἐργασθῇ ἐφεξῆς ἐντὸς τοῦ πλαισίου αὐτοῦ. Οὕτω μετ' ὀλίγον ἐψηφίσθη εἰδικὸς Νόμος περὶ συστάσεως νέου 'Αστυνομικοῦ Σώματος, ἱδρύσεως 'Αστυνομικῆς Σχολῆς κλπ. Καὶ ἤρχισεν ὄντως μία ἐντατικὴ ἐργασία πρὸς δημιουργίαν τοῦ νέου 'Αστυνομικοῦ Θεσμοῦ μὲ πολιτικὴν ὀργάνωσιν, ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ Χαλίντεϋ.

Διὰ νὰ γίνουν ὅμως οἱ Νόμοι καὶ τὰ Διατάγματα, διὰ νὰ ἐξασφαλισθοῦν αἱ ἀναγκαιοῦσαι πιστώσεις ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ, διὰ νὰ ἀρχίσῃ ἡ λειτουργία τῆς Σχολῆς καὶ νὰ ἐκπαιδευθοῦν οἱ ἄνδρες, διὰ νὰ ὑπερβληθοῦν ὅλαι αἱ παρουσιαζόμεναι ἑκάστοτε δυσχέρειαι, ἀπητήθη μακρὰ χρονικὴ περίοδος. Παρὰ ταῦτα ἀνέτειλεν ἡ ἡμέρα τῆς 12ης Μαΐου 1921, κατὰ τὴν ὁποίαν ἔκαμε τὴν πρώτην του ἐμφάνισιν τὸ Σῶμα τῆς 'Αστυνομίας τῶν Πόλεων, ὁ λαοφιλὴς αὐτὸς κρατικός μας ὀργανισμός, ὅστις ἐπὶ μίαν τριακονταετίαν περίπου, παρὰ τὰ τραγικὰ πολιτικὰ γεγονότα, ποὺ συνετάραξαν κατὰ περιόδους τὸν τόπον, προσέφερε καὶ προσφέρει πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὴν Πατρίδα.

Οἱ πρῶτοι Ἕλληνες ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι ἐξήρχοντο τῆς σχολῆς κατηρτισμένοι πλήρως εἰς τό ἔργον των, συμφώνως μὲ τὰ ἀατυνομικὰ συστήματα τῶν πολιτισμένων Εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν, συνειδητοὶ ἐκτελεσταὶ τοῦ καθήκοντος καὶ ἐφωδιασμένοι ἀπὸ τὰς ἀκολούθους ὑπερόχους συμβουλὰς τοῦ Χαλίντεϋ, ποὺ ὑπῆρξαν καὶ παραμένουν τὸ εὐαγγέλιον κάθε τιμίου Ἕλληνος ἀστυνομικοῦ.

'Απευθυνόμενος πρὸς τοὺς 'Αποστόλους τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος ὁ Χαλίντεϋ εἶπε μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς:

—Διὰ τοῦ ὅρκου τὸν ὁποῖον μόλις πρὸ ὀλίγων στιγμῶν ἐδώκατε, ἐπραγματοποιήθη ἓν βῆμα πρὸς τὴν πρόοδον τῆς χώρας. 'Η 'Ελλὰς ἀποκτᾷ 'Αστυνομίαν Πόλεων

κατὰ τὸ πρότυπον τῆς Μητροπολιτικῆς Ἀστυνομίας τοῦ Λονδίνου. Ὁποίαν μεγάλην σημασίαν θὰ ἔχῃ τοῦτο διὰ τὴν κοινωνίαν τῶν μεγάλων πόλεων καὶ διὰ τὸ Ἔθνος γενικῶς, ἐλπίζω ὅτι θὰ καταφανῇ ἐντὸς ἐλαχίστου χρόνου.

Ἀλλὰ θὰ χρειασθῇ ἐκ μέρους σας, ἰδίως ἐκ μέρους ὑμῶν, οἱ ὁποῖοι εἴχατε τὴν τύχην ν' ἀποτελέσητε τὸν πυρῆνα τοῦ Σώματος, ὡς πρωτεργάται τοῦ ἔργου τούτου τοῦ πολιτισμοῦ, θὰ χρειασθῇ καὶ θ' ἀπαιτηθῇ λέγω, νὰ ἐργασθῆτε. Νὰ ἐργασθῆτε μὲ ζῆλον, τιμιότητα καὶ αὐταπάρνησιν. Εἶμαι βέβαιος ὅτι κατενοήσατε πλήρως τὴν σημασίαν τοῦ σημερινοῦ σας ὅρκου καὶ ὅτι δὲν θὰ εὑρεθῇ οὔτε εἷς μεταξὺ ὑμῶν ὁ ὁποῖος νὰ γίνῃ ἐπίορκος.

Ἡ πρᾶξις εἶναι ἐκείνη ποὺ θὰ σᾶς βοηθήσῃ νὰ ἐπιτελέσητε τὸ βαρὺ ἔναντι τῆς κοινωνίας ἔργον σας. Ἡ πρᾶξις θὰ φέρῃ τὴν πεῖρα καὶ ἡ πεῖρα προσφέρει σπουδαία ὠφελήματα εἰς τὸν ἀστυνομικόν.

Νὰ ἐκτελῆτε τὴν ὑπηρεσίαν σας ἀσχολούμενοι ψυχῇ τε καὶ σώματι εἰς αὐτήν, ἀποφεύγοντες κατὰ τὰς συζητήσεις σας, τὰς φλυαρίας καὶ τὰ ἐπιχειρήματα, νὰ εἶσθε δὲ πάντοτε ψύχραιμοι.

Ἀποφεύγετε νὰ ἐπιδεικνύετε ὑπερβολικὸν ζῆλον. Ἀξιώνετε πάντοτε τὴν ἀμερόληπτον καὶ αὐστηρὰν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντός σας, καὶ οὐδὲν πλέον.

Μὴ ἀναμιγνύεσθε, ἄνευ ἐπιβεβλημένης ἀνάγκης εἰς μικροδιενέξεις καὶ μικροζητήματα τοῦ κοινοῦ, οὐδὲ εἰς ὑποθέσεις ἀσχέτους μὲ τὴν ὑπηρεσίαν σας. Συμπεριφερθῆτε πρὸς πάντας, ἀνεξαρτήτως τάξεως καὶ πολιτικῶν ἢ θρησκευτικῶν δοξασιῶν, μετὰ εὐπροσηγορίας καὶ πραότητος. Ἀκροάζεσθε μετὰ σεβασμοῦ, πάντα ὅστις σᾶς ἀπευθύνει τὸν λόγον καὶ βοηθῆτε τοὺς πάσχοντας.

Συμμορφοῦσθε Σεῖς πρῶτοι πρὸς τοὺς νόμους καὶ τὰς διαταγὰς τῆς Πολιτείας. Σεῖς πρέπει νὰ χρησιμεύσητε εἰς τὸ κοινὸν ὡς ὑπόδειγμα τοῦ καλοῦ πολίτου. Τὸ κοινὸν θὰ ἀκολουθήσῃ τὸ παράδειγμά σας, καὶ τότε μόνον θὰ συμμορφωθῇ πρὸς αὐτό. Οὐδὲν ἐπιβάλλεται ὅσον ἡ εὐπρέπεια καὶ οὐδὲν διδάσκει ὅσον τὸ παράδειγμα.

Σεῖς, καθὼς σᾶς τὸ εἶπον, εἶσθε οἱ δακτυλοδεικτούμενοι ζηλευτοὶ πρόσκοποι ἑνὸς Σώματος, πρὸς τὸ ὁποῖον τὸ

κοινὸν καὶ ἡ Πολιτεία στηρίζουν πολλὰς ὡραίας ἐλπίδας. Εἶσθε Ἀστυνομία, εἰς τὸ πρόσωπον τῆς ὁποίας ἀντανακλᾶ ται ὁ πολιτισμὸς μιᾶς χώρας. Ἡ Ἑλλάς, ἡ κοιτὶς τοῦ πολιτισμοῦ, δικαιοῦται ν' ἀξιώση τὸν πολιτισμόν της νὰ παρουσιάζεται εἰς τοὺς ξένους καὶ τοῦτον νὰ ἐμπνεύσητε πρὸς τὰς κοινωνίας τῶν πόλεων εἰς ἃς θὰ σᾶς τάξη.

Βασιζόμενος ἐπὶ τῆς μορφώσεώς σας καὶ τῆς ἀγωγῆς ἧς ἐτύχατε ἐν τῇ Ἀστυνομικῇ Σχολῇ, διὰ τὴν ὁποίαν ἀγωγὴν ἡ Διοίκησις τῆς Σχολῆς καὶ οἱ κ. κ. καθηγηταὶ εἶναι ἄξιοι συγχαρητηρίων, ἔχω ἐλπίδας καὶ σᾶς εὔχομαι ὁλοψύχως ὅπως ἐπιτύχετε ἅπαντες εἰς τὸ βαρὺ καὶ εὐγενὲς στάδιον τοῦ ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου, πραγματοποιοῦντες οὕτω τὰς προσδοκίας, ἃς ἐστήριξεν ἐφ' ὑμῶν ἡ Κοινωνία καὶ τὸ Ἔθνος.

Αἱ πολύτιμοι αὐταὶ ὑποθῆκαι τοῦ Ἄγγλου ὀργανωτοῦ καὶ ἱδρυτοῦ τοῦ Ἀστυνομικοῦ μας Σώματος, ὅστις ἠγάπησε τὴν Ἑλλάδα, ὅσον ὀλίγοι ξένοι καὶ εἰργάσθη μὲ ἀπόλυτον εὐσυνειδησίαν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς του, δὲν ἐλησμονήθησαν οὐδὲ στιγμὴν ἀπὸ τοὺς φιλοτίμους ἕλληνας ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους, οἱ ὁποῖοι ἀνεδείχθησαν πράγματι ἄξιοι τῶν προσδοκιῶν καὶ τῶν ἐλπίδων, τὰς ὁποίας ἐστήριξεν ἐπ'αὐτῶν ἡ Ἑλληνικὴ κοινωνία.

Τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἐπετέλεσεν ἡ Ἀστυνομία τῶν Πόλεων, ὑπῆρξε σκληρόν, βαρύ, μέγα. Καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ ἀποτελέσματα ἐξ ἴσου σημαντικά. Ἂν ἐπιχειρήση κανεὶς νὰ κάμη ἕναν ἀπολογισμόν, ἔστω καὶ πρόχειρον, τῆς τριακονταετοῦς αὐτῆς περίπου ζωῆς καὶ δράσεως, θὰ ἐχρειάζετο πολλοὺς τόμους. Ἀλλ' ἡμεῖς δὲν γράφομεν ἱστορίαν. Ἡ φιλοδοξίας μας εἶναι νὰ δώσωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας, μίαν συνοπτικὴν ἐξιστόρισιν τοῦ ἔργου τῆς Ἀστυνομίας τῶν Πόλεων, κατὰ τὴν τελευταίαν ὀκταετίαν. Κυρίως θὰ ἐπιμείνωμεν ἐπὶ τῶν σημείων ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἔσχον τεραστίαν Ἐθνικὴν συμβολὴν ἐπὶ τοῦ ὅλου ἀγῶνος, τοῦ διεξαγομένου διὰ τὴν ἐπιβίωσιν τῆς Ἑλλάδος, ὡς Ἔθνους κάὶ ὡς Φυλῆς. Καὶ ἡ τελευταία ὀκταετία τοῦ Σώματος τῆς Ἀστυνομίας, εἶναι γεμάτη ἀπὸ ἀπαράμιλλα παραδείγματα ἡρωϊσμοῦ καὶ αὐτοθυσίας, ποὺ κοσμοῦν τὸ

ἀδαμάντινον διάδημα, τὸ ὁποῖον συνέθεσαν τὰ ἐπικὰ κατορθώματα τῶν ἀνδρῶν της.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Ἑλληνοϊταλικοῦ πολέμου, οἱ ἀστυνομικοί μας ὑπάλληλοι μετέσχον εἰς αὐτόν, ὄχι μόνον διὰ τῆς ἀσκήσεως τῶν καθηκόντων των εἰς τὰς πόλεις, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τοῦ πυρὸς διὰ τοῦ μηχανοκινήτου τμήματός των. Ἐξ ἄλλου κατὰ τὴν κατοχὴν ὁ ρόλος τῶν ἀστυνομικῶν μας, ὑπῆρξεν ὄχι ἁπλῶς ἐθνικός, ἀλλ' ὑπερέβαλλε καὶ τὸ καλῶς ἐννοούμενον καθῆκον καὶ τὸν συνήθη πατριωτισμὸν μὲ τὰς ριψοκινδύνους ἐκδηλώσεις του καὶ τὰ παράτολμα διαβήματα περὶ τοῦ κοινοῦ ἀγῶνος τῆς ἐλευθερίας. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Δεκεμβριανοῦ κινήματος, ἐπλήρωσε βαρὺν τὸν φόρον ἡ Ἀστυνομία τῶν Πόλεων, εἰς τοὺς ἐγκληματίας ἑαμοσλαύους. Οἱ δολοφόνοι τοῦ Ἐλὰς ἔστρεψαν ὅλην των τὴν λύσσαν ἐναντίον τῶν ἀστυνομικῶν μας, τοὺς ὁποίους ἀνέκαθεν ἐθεώρουν ὡς ἐχθρούς των καὶ διώκτας των. Ἀκολούθως ἡ Ἀστυνομία τῶν Πόλεων κατώρθωσε, διὰ τῶν ἀλεπαλλήλων ἐπιτυχιῶν της καὶ τῆς ἀκαταπονήτου δραστηριότητος τῶν ὀργάνων της, νὰ ἐξαρθρώσῃ ἐκ θεμελίων τὸν παράνομον ὀργανισμὸν τοῦ Κομμουνιστικοῦ κόμματος εἰς τὰς πόλεις. Πολυήμεροι παρακολουθήσεις, ἀγρυπνίαι, στερήσεις, κακουχίαι, κίνδυνοι, ἐπέφερον τὸ ἀγαθὸν ἀποτέλεσμα, χάρις εἰς τὸ ὁποῖον ἀπέκτησε νέους τίτλους τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης ὁλοκλήρου τοῦ Ἔθνους.

Αὐτὰ εἶναι τὰ κεφάλαια, τὰ ὁποῖα θ' ἀναπτύξωμεν περιληπτικὰ εἰς τὰς ἑπομένας σελίδας τοῦ παρόντος βιβλίου, τὸ ὁποῖον ἀφιεροῦται, ὡς ἕνα εὐλαβικὸ μνημόσυνον εἰς τοὺς ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος πεσόντας ἄνδρας τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας τῶν Πόλεων.

Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΙΕΡΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

Ὅταν ἡ ἐθνικὴ σάλπιγξ ἐσήμανε τὸ ἐγερτήριον ποὺ ἐκάλει τοὺς πανέλληνας εἰς τὸν ὑπὲρ ὅλων ἀγῶνα, οἱ ἄνδρες τοῦ Σώματος τῆς Ἀστυνομίας τῶν Πόλεων, ἦσαν οἱ πρῶτοι ποὺ ἐκινητοποιήθησαν. Ἦσαν οἱ πρῶτοι ποὺ ἀπετέλεσαν τὰ ἀγωνιστικὰ τμήματα τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων τῆς χώρας. Νέα καθήκοντα, νέαι ὑποχρεώσεις ὠρθοῦντο ἐνώπιον αὐτῶν, μαζὶ μὲ ἕνα πλῆθος ἐπιτακτικῶν ἀναγκῶν, τὰς ὁποίας ἐκαλοῦντο νὰ ἱκανοποιήσουν.

Ἡ πολεμικὴ ἰαχὴ ἀέρα δὲν εἶχεν ἀκόμη ἀντιχήσει εἰς τὰς Ἑλληνικὰς κορυφογραμμάς. Αἱ πρῶται γραμμαὶ τοῦ πυρὸς ἐδέχοντο ἀλεπάλληλα τὰ πλήγματα τῶν Ἰταλῶν εἰσβολέων. Τὰ μετόπισθεν ὅμως ἀπετέλουν καὶ αὐτὰ πολεμικὸν μέτωπον, μὲ πρωταγωνιστὰς τοὺς ἄνδρας τῆς Ἀστυνομίας. Ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ποὺ ἐξεπέμφθη ἀπὸ τὰ χείλη τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Β'. καὶ τοῦ τότε πρωθυπουργοῦ τὸ θρυλικὸν Ο Χ Ι, οἱ ἀστυνομικοί μας, ἠσθάνθησαν βαθύτατα τὸν συναγερμὸν τῶν ψυχῶν, ποὺ περιέκλειε ἡ ἔννοια τῆς ἱστορικῆς λέξεως.

Εἶναι ἀσφαλῶς ἄγνωστες οἱ σελίδες ποὺ ἐγράφησαν ἀπὸ τὴν Ἀστυνομίαν μας, κατὰ τὴν πολεμικὴν ἐκείνην περίοδον. Σελίδες πατριωτικοῦ μεγαλείου καὶ ἡρωϊσμῶν, μέσα ἀπὸ τὰς ὁποίας καταυγάζουν τὸ ἐθνικὸν στερέωμα, αἱ λάμψεις τοῦ πατριωτικοῦ ἔργου τῆς Ἀστυνομίας. Τὸ ἔργον αὐτὸ ἔμεινεν ἄγνωστον εἰς τὸ πολὺ κοινὸν καὶ ὅμως ὑπῆρξεν ἔργον πολυσχιδές, σημαντικόν, σωτήριον καὶ αὐτόχρημα ἐθνικόν.

Ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου, μὲ καταπληκτικὴν ταχύτητα καὶ μεθοδικότητα ἄφθαστον, τὰ ὄργανα τῆς Ἀστυνομίας, προέβησαν εἰς ἀναρίθμητους συλλήψεις τῶν πολυπληθῶν πρακτόρων τοῦ ἐχθροῦ, ἐνέκλεισαν εἰς στρατόπεδα συγκεντρώσεως τοὺς ὑπηκόους τῶν ἐχθρικῶν κρατῶν καὶ παρέλυσαν οὕτω τὴν ἐπικίνδυ-

νον δρᾶσιν των. Αἱ ἐνέργειαι τῆς Ἀστυνομίας ἐστράφησαν πρὸς κάθε κατεύθυνσιν, δυναμένην νὰ προστατεύσῃ τὴν ἐθνικὴν ὑπόθεσιν ἀπὸ τοὺς πάσης φύσεως κατασκόπους, ἐξαρθρώσασα τελείως τὰς ὑπόπτους καὶ δολίας κινήσεις των. Εἶναι δὲ γνωστὸν ποία ἡ σπουδαιότης καὶ ἡ σημασία τῶν ἐνεργειῶν αὐτῶν τῆς Ἀστυνομίας, διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν μαχομένων στρατευμάτων καὶ γενικῶς τῆς ὅλης κινήσεως τῆς πολεμικῆς μηχανῆς τῆς Χώρας. Ἐκ παραλλήλου, διὰ μιᾶς γενικῆς καὶ μεθοδικῆς κινητοποιήσεως τῶν ἀστυνομικῶν μας, ποὺ ἔλαβε χώραν μὲ καταπληκτικὴν ταχύτητα, ἐξευρέθησαν ὅλα τὰ μέσα κινήσεως τῶν στρατιωτικῶν μας μονάδων καὶ μεταφορᾶς τοῦ πολεμικοῦ ὑλικοῦ εἰς τὴν γραμμὴν τοῦ πυρός. Τοιουτοτρόπως περισυνελέγησαν ὅλα τὰ ἐν κινήσει τροχοφόρα καὶ ἐτέθησαν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν ἐγκαίρως, χάρις εἰς τὴν ἀναπτυχθεῖσαν δραστηριότητα τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων. Ταυτοχρόνως ἐκοινοποιοῦντο αἱ μυριάδες τῶν ἀτομικῶν προσκλήσεων πρὸς τοὺς ἐφέδρους, οἵτινες ἐκαλοῦντο νὰ παρουσιασθοῦν εἰς τὰς διαφόρους στρατιωτικὰς μονάδας.

Ἡ παθητικὴ ἀεράμυνα ὑπῆρξε τὸ πεδίον ἄλλης ἐπικινδύνου, ὅσον καὶ ἐθνωφελοῦς δράσεως τῆς Ἀστυνομίας μας. Ὅταν ὅλοι οἱ πολῖται, ἔσπευδον εἰς τὰ καταφύγια καὶ οἱ ἦχοι τῶν σειρήνων διέσχιζον τὴν ἀτμόσφαιραν, οἱ ἀστυνομικοὶ ἀντιμετώπιζαν ἡρωϊκῶς τὸν κίνδυνον, περιφερόμενοι εἰς τὰς ὁδοὺς ἀκάλυπτοι, διὰ νὰ προστατεύσουν τὴν περιουσίαν τῶν πολιτῶν ἀπὸ τὰς λεηλασίας. Καὶ ἐπὶ πλέον κυρίως διὰ νὰ σπεύσουν νὰ δώσουν χεῖρα βοηθείας εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην λόγῳ τῶν βομβαρδισμῶν. Πρῶτον θῦμα τοῦ καθήκοντος, ἐπάνω εἰς αὐτὴν τὴν ἐθνικὴν ἀποστολήν, ὑπῆρξεν ὁ Βασίλειος Αὐδῆς Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Κερκύρας, ἕνα ἀπὸ τὰ σεμνότερα στελέχη τῆς Ἀστυνομίας, ὁ ὁποῖος διεκρίνετο διὰ τὴν ἀρτίαν ἐπαγγελματικήν του κατάρτισιν καὶ τὴν μέχρις αὐτοθυσίας ἀφωσίωσίν του εἰς τὸ καθῆκον.

Ὁ πανελλήνιος ἐνθουσιασμὸς τῆς περιόδου ἐκείνης, ἐφλόγιζε τὰ γενναῖα στήθη τῶν ἀστυνομικῶν μας. Δύο περίπου ἑκατοντάδες ἀστυνομικῶν προϋπηρετησάντων ὡς

ἐφέδρων ἀξιωματικῶν, παρητήθησαν καὶ ἔσπευσαν νὰ καταταγοῦν εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ, ὅπου ἐπολέμησαν ὅλοι εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τοῦ μετώπου. Ταυτοχρόνως μία ἐπίλεκτος μονὰς τῆς 'Αστυνομίας, τὸ μηχανοκίνητον τμῆμα αὐτῆς, ἐνετάχθη ἀμέσως παρὰ τὸ πλευρὸν μηχανοκινήτου Μονάδος τοῦ στρατεύματος καὶ ἔλαβε μέρος εἰς πλείστας μάχας καὶ σοβαροτάτας ἀποστολὰς ἐμπιστευτικῆς φύσεως, τὰς ὁποίας ἔφερεν εἰς πέρας κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐπιχειρήσεων. 'Η δρᾶσις τοῦ μηχανοκινήτου τούτου τμήματος ὑπῆρξε πράγματι λαμπρά.

'Η δύναμίς του ἀπαρτιζομένη ἀπὸ 20 ἀστυφύλακας, ὅλα ψυχωμένα παιδιὰ τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων, εἶχε τεθῆ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ τότε ὑπαστυνόμου Α'. Λουκᾶ Παπακωνσταντίνου, ὁ ὁποῖος σήμερον εἶναι ὑποδιοικητὴς τῆς 'Υποδιευθύνσεως Γενικῆς 'Ασφαλείας Πειραιῶς. Οἱ τιμήσαντες ὁλόκληρον τὸ Σῶμα τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων εἰς τὸν διεξαγόμενον ἀγῶνα τοῦ Ἔθνους, κατὰ τῶν 'Ιταλῶν εἰσβολέων ἀστυνομικοί, ἦσαν οἱ Βενιώτης Κων)νος, Γαλάνης 'Αθαν., Γεωργακόπουλος Γεώργ., Γκύρας, Κων)νος, Κανελλόπουλος Κων)νος, Ματζῶρος Νικόλαος, Μουζουράκης Γεώργιος, Μπαλτᾶς Γεώργιος, Μπέρτζος Νικόλ., Νιαρχᾶκος Νικόλαος, Νίκας Πάτροκλος, Παναγιωτόπουλος Γεώργιος, Παπαθανασίου Εὐάγγελος, Παπαϊωάννου Στέφανος, Παπαϊωάννου Κων)νος, Παπασταύρου Παναγ., Παυλῆς Γεώργιος, Σταυρόπουλος 'Ιωάννης, Τεμπελῆς Δημ. καὶ Χρυσικόπουλος 'Αθανάσιος. Οἱ ἄνδρες αὐτοὶ φέροντες ἐλαφρὸν ὁπλισμόν, ἀποτελούμενον ἀπὸ αὐτόματα ὅπλα, περίστροφα καὶ χειροβομβίδας, ἐπέβησαν τῶν μοτοσυκλεττῶν των καὶ ἀνεχώρησαν τὴν 21ην Νοεμβρίου 1940 διὰ τὸ μέτωπον. 'Εκεῖ ἡνώθησαν μὲ ἄλλο μηχανοκίνητον τμῆμα τῆς Χωροφυλακῆς ἐκ 30 μοτοσυκλεττῶν, μὲ ἰσαρίθμους ἄνδρας τοῦ Σώματος τούτου καὶ συνεκρότησαν μίαν ἀξιόλογον μάχιμον δύναμιν, ἡ ὁποία ἐξετέλεσε μετ' εὐσυνειδησίας, αὐταπαρνήσεως καὶ δεξιοτεχνίας, ἅπαντα τὰ ἀνατεθέντα εἰς αὐτὴν πολλαπλᾶ καθήκοντα.

'Αρχικῶς ἡ δύναμις αὐτὴ διετάχθη νὰ ἐπιτεθῆ κατὰ τῶν 'Ιταλῶν, οἱ ὁποῖοι κατεῖχον τὴν γέφυραν τῆς Κακαβιᾶς, μὲ ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν κατάληψίν της. 'Ενῶ

ὅμως οἱ 50 ἄνδρες τῆς μηχανοκινήτου αὐτῆς δυνάμεως, ἡτοιμάζοντο νὰ ἐνεργήσουν τὴν ἐπίθεσιν, ἦλθε διαταγὴ νὰ ἀνασταλῇ αὕτη, διότι τὴν ἐπιχείρησιν αὐτὴν θὰ τὴν ἀνελάμβανε ἄλλο τμῆμα τοῦ Στρατοῦ, βαρύτερον ὡπλισμένον. Μετὰ ταῦτα τὸ μηχανοκίνητον τμῆμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ Λ. Παπακωνσταντίνου, ἐξετέλεσε διαφόρους ἐπικινδύνους ἀποστολάς, στρατονομικὰ καθήκοντα καὶ περιπολίας. Οὕτω εἰσῆλθεν ἐκ τῶν πρώτων εἰς τὴν καταληφθεῖσαν πόλιν τοῦ Ἀργυροκάστρου, ὅπου μαζί μὲ τὴν Χωροφυλακὴν προέβη εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῶν ἐκεῖ ἀστυνομικῶν ὑπηρεσιῶν ὁμάδων, ἀσφαλείας, παθητικῆς ἀεραμύνης κλπ.

Ἀκολούθως εἰς τὸ τμῆμα τοῦτο ἀνετέθη ἡ φύλαξις τῶν διαφόρων γεφυρῶν τῶν καταλαμβανομένων ὑπὸ τοῦ προελαύνοντος στρατοῦ μας, διὰ τὴν ἐξουδετέρωσιν τῶν σαμποτέρ, οἱ ὁποῖοι εἶχον ἀφεθῆ ὑπὸ τοῦ ὑποχωροῦντος ἐχθροῦ. Ἡ σύλληψις τῶν κατασκόπων, τῶν ὑπόπτων ἀτόμων καὶ γενικῶς ἡ ἀσφάλεια τῶν πολιτῶν τῶν καταλαμβανομένων πόλεων καὶ χωρίων τῆς Β. Ἠπείρου, ἐξ ἄλλου, ὑπῆρξεν ἄλλο πεδίον τῆς δημιουργικῆς δράσεως τῆς μηχανοκινήτου δυνάμεως τῆς Ἀστυνομίας. Ἡ κατὰ τὸν ἀνωτέρω ἐκτεθέντα τρόπον δρᾶσις τῶν ἀστυνομικῶν μας, ἤρχισεν ἀπὸ τὸ Ἀργυρόκαστρον καὶ ἐπεξετάθη μέχρι Κορυτσᾶς, Δελβίνου Χειμάρας καὶ Ἁγ. Σαράντα. Ἕνα ἄλλο σοβαρὸν ἔργον, τὸ ὁποῖον ἔφερον εἰς πέρας οἱ ἄνδρες τοῦ μηχανοκινήτου τμήματος τῆς Ἀστυνομίας, ἦτο ἡ μεταφορὰ τῶν τραυματιῶν ἀπὸ τὴν πρώτην γραμμὴν τοῦ πυρὸς εἰς τὰ Χειρουργεῖα καὶ τὰ Νοσοκομεῖα, καθὼς καὶ ἡ παροχὴ βοηθείας εἰς τοὺς τραυματιζομένους πολίτας κατὰ τοὺς ἀεροπορικοὺς βομβαρδισμούς.

Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι τὸ μηχανοκίνητον τμῆμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κατὰ τὸν Ἑλληνοϊταλικὸν πόλεμον, ὑπῆρξεν ἄξιον τῆς ἀποστολῆς του. Ἡ δρᾶσις του ὡς πολεμικῆς μονάδος ἦτο τοιαύτη ὥστε, τόσον ὁ Διοικητὴς αὐτοῦ, ὅσον καὶ οἱ ἀποτελοῦντες αὐτὸ ἄνδρες, ν' ἀποσπάσουν τὰ συγχαρητήρια τοῦ ἀντιστρατήγου στρατιωτικοῦ διοικητοῦ Ἀργυροκάστρου Β. Μελᾶ, τοῦ ἀνωτέρου διοικητοῦ Χωρ)κῆς Δ. Δρακοπούλου καὶ τοῦ τότε Ὑπουργοῦ

τῆς Δημοσίας Τάξεως. Ἐπανειλημμένως ἐγένετο εὔφημος μνεία τῆς δράσεως τῶν ὑπερόχων αὐτῶν ἀστυνομικῶν εἰς ἡμερησίας διαταγὰς μεγάλων μονάδων τοῦ στρατοῦ Βορείου Ἠπείρου, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ ὑποβολὴ προτάσεων διὰ τὴν ἀπονομὴν ἠθικῶν ἀμοιβῶν εἰς αὐτούς.

Γενικῶς οἱ ἄνδρες τῆς μηχανοκινήτου δυνάμεως τῆς Ἀστυνομίας, μολονότι αὕτη δὲν ἔχει συγκροτηθῆ διὰ πολεμικὰς ἁρμοδιότητας, ἐπολέμησαν ὡς πραγματικοὶ Ἕλληνες μαχηταὶ καὶ ἐτίμησαν τὸ Σῶμα εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκουν. Καὶ διὰ τῆς τοιαύτης ἐκπροσωπεύσεώς του, τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ἀπέδειξε καὶ αὐτὸ ὅτι πάλλεται καὶ δονεῖται ἀπὸ τὸν ἴδιον παλμὸν μὲ τὸν Στρατὸν τοῦ Μετώπου.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟΝ ΤΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ

Τὰ δραματικὰ γεγονότα ποὺ ἔλαβον χώραν κατὰ τὴν περίοδον τῆς κατοχῆς εἶναι γνωστὰ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν. Ἡ τραγικὴ των ἀνάμνησις δὲν ἔχει σβύσει ἀπὸ τὴν μνήμην οὐδενὸς Ἕλληνος καὶ οὔτε θὰ σβύσῃ, διότι ἔχει ἀφήση τὴν σφραγίδα της ἀνεξίτηλη εἰς τὰς ψυχάς μας. Καθένας μας θὰ ἐνθυμῆται πάντα, τὴν ἀγριότητα καὶ τὴν θηριωδίαν μὲ τὴν ὁποίαν οἱ Ἰταλοὶ καὶ οἱ Γερμανοί, ἀσκοῦσαν τὰ κατακτητικά των σχέδια. Τὴν τρομοκρατίαν, τὰς φυλακίσεις, τὰ βασανιστήρια. τὰς ἐκτελέσεις, τὴν φρίκην καὶ τὰ πένθη ποὺ συνεσσώρευσαν εἰς τὴν Ἑλλάδα οἱ «ἡρωϊκοὶ» κατακτηταί της.

Δὲν θὰ ἀπαριθμήσωμεν τὰ ἐγκλήματα τῶν Οὔννων, ποὺ διέπραξαν εἰς βάρος ἀθώων πολιτῶν, τοὺς ὁποίους ὡδήγησαν εἰς τὰ ἐκτελεστικὰ ἀποσπάσματα μὲ μίαν καὶ μόνην κατηγορίαν : ὅτι ἠθέλησαν νὰ μείνουν Ἕλληνες. Ἡ μικρὰ αὐτὴ μελέτη σκοπὸν ἔχει μέσα ἀπὸ τὸν αἱματηρὸν πίνακα τῶν συμφορῶν νὰ ἀνασύρῃ τὰ σημεῖα ἐκεῖνα, ποὺ ὑπογραμμίζουν μίαν δρᾶσιν ἐξόχως ἐθνικήν, ὀφειλομένην εἰς τὸν ἡρωϊσμὸν καὶ τὴν αὐταπάρνησιν τῶν Ἑλλήνων ἀστυνομικῶν.

Μέσα εἰς τὴν φρικτὴν κόλασιν, ποὺ εἶχαν δημιουργήσει οἱ ἀνόσιοι κατακτηταί, οἱ ἀστυνομικοί, ὑπάλληλοι, εἶχαν τὴν μερίδα των. Πολλοὶ ἦσαν ἐκεῖνοι ποὺ ἐπλήρωσαν μὲ τὴν ζωήν των τὴν ἄκαμπτον Ἑλληνικήν των συνείδησιν. Πολλοὶ ἦσαν ἐκεῖνοι ποὺ ἐδέχθησαν τὰς δολοφονικὰς σφαίρας τῶν Γερμανῶν καὶ Ἰταλῶν, διότι δὲν ἠθέλησαν νὰ γίνουν πειθήνια ὄργανά των. Ἀλλ' ἀκόμη περισσότεροι ἦσαν ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἔδρασαν καὶ διεκρίθησαν εἰς τὸν κρυφὸν πόλεμον ἐναντίον τῶν κατακτητῶν. Κατ' ἐπανάληψιν ὁ ἐχθρὸς ἠθέλησε, πότε μὲ τὸ καλὸ καὶ πότε μὲ τὴ βία, νὰ ἐξαναγκάσῃ τοὺς ἀστυνομικοὺς νὰ τὸν ὑπηρετήσουν, ἀλλὰ δὲν εὗρεν ἔδαφος εἰς τὰς ἐπιδιώξεις

του αὐτάς. Οὐδεὶς Ἕλλην ἀστυνομικὸς ἐπρόδωσε τὸν ὅρκον του. Οὐδεὶς Ἕλλην ἀστυνομικὸς ἔγινεν ἐπιλήσμων τοῦ πρὸς τὴν Πατρίδα καθήκοντος. Ἀντιθέτως ὅλοι ἐστάθηκαν ἀκλόνητοι εἰς τὰς ἐπάλξεις τοῦ Ἔθνους καὶ ἐπολέμησαν τὸν κατακτητήν, ἄλλοτε ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς καὶ ἄλλοτε κρυφίως.

Εἰς τὸν μυστικὸν πόλεμον οἱ ἀστυνομικοί μας, ἔπαιξαν σημαντικώτατον ρόλον. Ἀπὸ στελέχη τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἐδημιουργήθησαν οἱ πρῶτοι πυρῆνες τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως. Οἱ ἀστυνομικοί μας ὑπάλληλοι, ἐξ ἄλλου εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι κατώρθωσαν λόγῳ τῆς θέσεώς των νὰ ἐμπαίζουν τοὺς κατακτητάς, νὰ τοὺς ὑπόσχονται πράγματα, τὰ ὁποῖα οὐδέποτε διενοοῦντο νὰ πράξουν καὶ τέλος, ἀφοῦ τοὺς ἐκέρδιζον τὴν ἐμπιστοσύνην, τοὺς παρέσυρον εἰς ἐνεργείας, αἱ ὁποῖαι εἶχον ἀγαθὰ ἀποτελέσματα διὰ τοὺς ὑποδούλους Ἕλληνας.

Ἡ συμπεριφορὰ τῶν ἀστυνομικῶν, ἔναντι τῶν Ἰταλῶν καὶ τῶν Γερμανῶν, ὑπῆρξεν ἀξιοπρεπὴς καὶ καθ' ὅλα Ἑλληνική. Ἡ στάσις των ἐπίσης ἦτο ἄψογος καὶ διεκρίνετο διὰ τὴν ἀνωτερότητα καὶ τὴν ἐν γένει ὑπερήφανον καὶ ἐθνοπρεπῆ ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των, κατὰ τὴν περίοδον τῆς κατοχῆς. Οἱ ἀστυνομικοὶ εἶχον νὰ παλαίσουν ἐναντίον πλείστων ἀντιξοοτήτων. Καθημερινῶς, λόγῳ τῆς ἀμέσου καὶ ἐπιμόνου ἐπεμβάσεως τῶν ἀρχῶν κατοχῆς, εὑρίσκοντο πρὸ ἀνυπερβλήτων ἐμποδίων, πρὸ φοβερῶν διλημμάτων, εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας των. Καὶ ὅμως, χάρις εἰς τὴν διπλωματικότητα καὶ τὸ τάκτ, τὸ ὁποῖον τοὺς διέκρινε κατώρθωναν μὲ μυρίους ὅσους κινδύνους νὰ ἀντιπαρέρχωνται τὰς συμπληγάδας, ποὺ ἔθετον ἐνώπιον των οἱ κατακτηταί.

Πολλάκις οἱ Γερμανοὶ καὶ οἱ Ἰταλοὶ τοὺς ζητοῦσαν στοιχεῖα διὰ διαφόρους Ἕλληνας ποὺ εἶχον συλλάβει, βάσει τῶν ὁποίων θὰ ἐστήριζον τὴν κατηγορίαν, τὴν ὁποίαν τούς εἶχον ἐπιρρίψει. Ἐζήτουν ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας ἀστυνομικοὺς νὰ τοὺς δώσουν πάσης φύσεως πληροφορίας, τὰς ὁποίας ἤθελον νὰ ἐκμεταλλευθοῦν καταλλήλως, διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν ἀνιέρων σχεδίων των. Πέντε καὶ ἕξ φορὰς τὴν ἡμέραν ἐκαλοῦντο οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς ἀστυνο-

μίας είς τὰ Φρουραρχεῖα καὶ είς τὰς διαφόρους ἄλλας ὑπηρεσίας κατασκοπείας τῶν ἀρχῶν κατοχῆς, διὰ νὰ δώσουν τὴν συνδρομήν των, πρὸς ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν διαφόρων κρυπτομένων Ἑλλήνων πατριωτῶν.

Ὅλοι οἱ καταδιωκόμενοι ὡς ἐθνικῶς ἐργαζόμενοι, ὑπὸ τῶν κατακτητῶν, εἰς τὰ ὄργανα τῆς Ἀστυνομίας τῶν Πόλεων εἶχον στηρίξει τὰς ἐλπίδας τῆς διασώσεώς των ἢ τῆς διαφυγῆς των εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Καὶ πράγματι διὰ τῆς συνδρομῆς τῶν ἀστυνομικῶν μας, ἐπὶ τοῦ προκειμένου καὶ χάρις εἰς τὰς παραπλανητικὰς πληροφορίας ποὺ ἔδιδον εἰς τοὺς κατακτητὰς οὗτοι, κατωρθώθη ὄχι μόνον ἡ διάσωσις ἀρκετῶν καταδιωκομένων, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐνίσχυσις αὐτῶν διὰ τὴν συνέχισιν τοῦ πατριωτικοῦ των ἔργου. Ἂν ἤθελεν ἀναφέρῃ κανεὶς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς καὶ ἐν γένει νὰ ὁμιλήσῃ ἐπὶ συγκεκριμένων περιστατικῶν, περὶ τῆς συμμετοχῆς τῶν ἀστυνομικῶν μας εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως, θὰ ἔπρεπε νὰ ἀφιερώσῃ τόμους ὁλοκλήρους. Εἶναι ἄπειρα τὰ ἐπεισόδια ποὺ ἔλαβον χώραν μεταξύ τῶν ἀστυνομικῶν μας καὶ τῶν ἀρχῶν κατοχῆς, εἰς τὰ ὁποῖα ἠρνοῦντο ἐπιμόνως νὰ δώσουν οἱανδήποτε πληροφορίαν, ἡ ὁποία θὰ ἐπεβάρυνε τὴν θέσιν τῶν καταζητουμένων ἢ τῶν εἰς τὰς φυλακὰς ἢ τὰ στρατόπεδα ἐγκλείστων Ἑλλήνων.

Πολλάκις οἱ ἀστυνομικοί μας ἠπειλήθησαν μὲ ἐξορίαν, μὲ φυλακίσεις καὶ μὲ βασανιστήρια, διὰ νὰ ἀποκαλύψουν ἕνα μυστικὸν ποὺ ἐγνώριζον καὶ τὸ ὁποῖον ἐνδιέφερε τὰ σχέδια τῶν κατακτητῶν. Ἀδιαπέραστον τεῖχος ὑψοῦτο διὰ τοὺς κατακτητάς, ἡ ἀγέρωχος στάσις καὶ τὸ ἀκμαῖον φρόνημα τῶν ἀστυνομικῶν. Πρὸ οὐδεμιᾶς ἀπειλῆς κάμπτονται καὶ παρὰ τὰς διώξεις ποὺ ὑφίστανται, παραμένουν ἀκλόνητοι εἰς τὸ καθῆκον των. Ὁ κατακτητὴς εἶχεν ἀντιληφθῆ ἤδη τὰς διαθέσεις των καὶ δὲν διστάζει πλέον νὰ μετέρχεται ἐναντίον των πᾶν μέσον πρὸς ἐξόντωσίν των. Αἱ μέθοδοί του ἦσαν πολλαὶ καὶ ἡ σατανικότης τῆς μιᾶς ὑπερέβαλλε τὴν ἄλλην. Ἐν τούτοις κατ' οὐδὲν ὠφελήθησαν οἱ Γερμανο - Ἰταλοὶ ἀπὸ τοὺς Μακιαβελισμοὺς ποὺ ἐφήρμοζαν ἐναντίον τῶν ὀργάνων τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων. Ἀντιθέτως ὄχι μόνον δὲν εἶχον ὄφελος ἐκ τῶν ενερ-

γειῶν των αὐτῶν, ἀλλ' οὐσιαστικῶς ζημίαν εἰς τοὺς ἐπιδιωκομένους σκοπούς των.

Οἱ ἄνδρες τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων εἶχον σταθῆ εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς των καὶ ὡς Ἕλληνες καὶ ὡς ἀστυνομικοί.

***

Εἶναι γνωστὰ τὰ μαρτύρια, ποὺ ὑπέστη τὸ σύνολον τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ κατὰ τὴν μαύρην περίοδον τῆς κατοχῆς. Μέσα εἰς αὐτὴν τὴν κόλασιν τῶν ἀπειλῶν, τῶν καταδιώξεων, τῶν φυλακίσεων καὶ τῶν ἐκτελέσεων, ζοῦν καὶ κινοῦνται οἱ ἀστυνομικοί μας. Ἡ ἐπαναστατικὴ ψυχὴ τῶν Ἑλλήνων, ποὺ θέλει νὰ ἐκδηλωθῆ καὶ νὰ δράση, προκαλεῖ τὸ μένος τῶν Γερμανο ιταλῶν. Ἐν τούτοις τὰ δίκτυα τῆς συμμαχικῆς κατασκοπείας ἐξυπηρετοῦνται ἀπὸ χιλιάδας Ἑλλήνων καὶ Ἑλληνίδων. Ἡ 'Αστυνομία Πόλεων εἶναι μέσα εἰς ὅλας τὰς κινήσεις τῶν ὁμάδων ἀντιστάσεως τοῦ Λαοῦ ἐναντίον τῶν κατακτητῶν. Αὐτὴ τὰς ἐξυπηρετεῖ, τὰς βοηθεῖ καὶ τὰς προφυλάσσει. Χιλιάδες Ἑλλήνων εὗρον καταφύγιον καὶ προστασίαν μέσα εἰς ἀστυνομικὰ τμήματα καὶ ὑπηρεσίας. Ἐκεῖ ἐνξεδίδοντο ψεύτικες ταυτότητες διὰ κάθε πατριώτην. Ἐκεῖ οἱ ἰσραηλῖται ἀποκτοῦσαν Ἑλληνικὰ ὀνόματα καὶ νέες ταυτότες. Ἐκεῖ οἱ ἄγγλοι πράκτορες ἐκυκλοφόρουν ἀνέτως καὶ πολλάκις εἰς τὰς ἐξόδους των ἀνὰ τὴν πόλιν, συνοδεύοντο ἀπὸ ἀστυνομικούς.

Οἱ ἀστυνομικοὶ ἦσαν ἐκεῖνοι, ποὺ ἐφωδίαζον μὲ ψεύτικες ταυτότητες ὅλους τοὺς διαφυγόντας εἰς τὴν Μ.'Ανατολὴν στρατιωτικοὺς Ἕλληνας καὶ ξένους, τοὺς πολιτευτάς, τοὺς ἀρχηγοὺς κομμάτων καὶ τοὺς ἰδιώτας. Ἀστυνομικοὶ ἐπίσης ἐπρομήθευον τὰς ταυτότητας ὅλων σχεδὸν τῶν Ἑλλήνων πατριωτῶν, ποὺ ἀνεχώρουν διὰ νὰ καταταγοῦν εἰς τὰς ἐθνικὰς ἀνταρτικὰς ὁμάδας Ζέρβα, Ψαροῦ κλπ.

Ἀσύρματοι ἀπεστέλοντο εἰς τὴν Ἑλλάδα. κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Συμμαχικοῦ Στρατηγείου Μ. 'Ανατολῆς, ἀπὸ ἀστυνομικοὺς παρελαμβάνοντο καὶ μετεφέροντο. Ἄλλοι ἀστυνομικοὶ ἐχρησιμοποίουν τοὺς ἀσυρμάτους αὐτοὺς ἀπὸ 'Αστυνομικὰ Καταστήματα καὶ ἀπὸ οἰκίας ἀστυνομικῶν, διὰ τὴν μετάδοσιν πληροφοριῶν εἰς Μ. 'Ανα-

τολήν. Δελτία κινήσεων ἐχθρικῶν πλοίων, ἀεροδρομίων, σιδηροδρόμων κλπ συνετάσσοντο καθημερινῶς ἀπὸ ἀστυνομικὰ ὄργανα μέλη τῶν μυστικῶν ὀργανώσεων Ἀντιστάσεως. Πολύγραφοι, προκηρύξεις καὶ δελτία κινήσεως μετεφέροντο ἡμέραν καὶ νύκτα ἐπίσης ἀπὸ ἀστυνομικούς.

Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων ἀποτελοῦσε ἕνα πυκνὸ παραπέτασμα διὰ τοὺς κατακτητάς, ὄπισθεν τοῦ ὁποίου δὲν ἠδύναντο νὰ εἰσχωρήσουν οἱ βέβηλοι ὀφθαλμοί των. Καὶ ὁσάκις τοὺς ὑποψιάζοντο, οἱ ἀστυνομικοὶ εἶχον τὸν τρόπον νὰ βρίσκουν τὸ ἀντιφάρμακον, ὥστε νὰ διαλύουν τὰς ὑποψίας των. Ὅσον δὲ ἠμποροῦσαν κατέβαλλον πᾶσαν προσπάθειαν διὰ νὰ τοὺς ρίπτουν «στάκτη εἰς τὰ μάτια».

Καθ' ὅλην τὴν περίοδον τῆς κατοχῆς οἱ ἀστυνομικοί μας διῆλθον φρικτὰς ἡμέρας. Εἶχον ἀναλάβει πλέον ἀγῶνα, ὄχι μόνον νὰ προστατεύσουν καὶ νὰ προκαλύψουν τὸν μηχανισμὸν τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως, ἀλλὰ καὶ νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὰς μυστικὰς ὑπηρεσίας τῶν Γερμανο-ϊταλῶν καὶ νὰ κατορθώνουν νὰ ἀποσποῦν ὅ,τι χρήσιμον στοιχεῖον ἦτο ἀπαραίτητον, διὰ τὴν εὐόδωσιν τῆς Ἀπελευθερωτικῆς Ἰδέας.

Ἐκ παραλλήλου οἱ ἀστυνομικοὶ ἦσαν ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι συχνάκις ὠργάνωναν ἀπαγωγὰς Ἑλλήνων πατριωτῶν καὶ Ἄγγλων ἀπὸ τὰς φυλακάς, ὅπου ἐκρατοῦντο, διὰ τοῦ τρόπου τῆς μεταφιέσεως αὐτῶν εἰς δεσμοφύλακας ἢ διαφοροτρόπως.

Οὕτω πολλοὶ ἔγκλειστοι διὰ τὴν ἐθνικήν των δρᾶσιν ἀπηλευθερώθησαν, χάρις εἰς τὴν ἐπικίνδυνον αὐτὴν ἐπέμβασιν τῶν ἀστυνομικῶν, ὅπως οἱ Ἄγγλοι Μακάσκυ καὶ Ἔλφτερ καὶ πλεῖστοι ἄλλοι. Ἐκτὸς τούτου οἱ Ἀστυνομικοὶ ἐλάμβανον μέρος εἰς μεταφορὰς πολεμοφοδίων καὶ συμμετεῖχαν εἰς διάφορα σαμποτάζ, ὅπως τῆς γεφύρας Γοργοποτάμου κλπ. Ἦτο ἀφάνταστον τὸ θάρρος των. Ἀκόμη εἶχον φθάσει μέχρι τοῦ σημείου νὰ κλέψουν ὅπλα καὶ πυρομαχικὰ ἀπὸ τοὺς κατακτητάς, διὰ νὰ τὰ χρησιμοποιήσουν ἐναντίον των. Κάθε περίπτωσις ποὺ ἐξυπερέτει τὴν Ἐθνικὴν Ἀντίστασιν διὰ τοὺς ἀστυνομικούς μας εἶχε γίνει ὁ μοναδικός των σκοπός.

Ἀναφέρομεν ἕνα χαρακτηριστικὸν γεγονός, ποὺ συ-

νέβη κατὰ τὴν περίοδον τῆς κατοχῆς. Κάποτε ὁ Γερμανὸς Φρούραρχος Ἀθηνῶν, ἐζήτησεν ἀπὸ τὴν Ἀστυνομίαν ἕνα κατάλογον ἐξ εἴκοσι ἐξεχόντων Ἀθηναίων, ἵνα προβῇ εἰς τὴν ἐκτέλεσίν των εἰς ἀντίποινα διὰ τὴν ἀνατίναξιν μιᾶς σιδηροτροχιᾶς παρὰ τὰ Σεπόλια, ὅπου ἐπρόκειτο νὰ διέλθῃ μία ἁμαξοστοιχία μὲ πυρομαχικά. Οἱ ἀστυνομικοὶ ἠρνήθησαν νὰ δώσουν τὸν ζητηθέντα κατάλογον καὶ ἀπήντησαν εὐθαρσῶς, ὅτι προτιμοῦν νὰ συλλάβουν ἀπὸ αὐτοὺς οἱ Γερμανοὶ ὅσους θέλουν καὶ νὰ τοὺς στείλουν εἰς τὸ ἐκτελεστικὸν ἀπόσπασμα, παρὰ νὰ ὑποδείξουν ἀθώους πολίτας πρὸς ἐκτέλεσιν. Τοιουτοτρόπως δὲ ἀπεσοβήθησαν οἱ ἀπειληθέντες τυφεκισμοὶ τῶν Ἀθηναίων πολιτῶν.

Κατὰ τὸ 1943 — 44, ὁπότε ἡ ἀντίστασις τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ κατὰ τῶν Γερμανῶν κατακτητῶν ἐμεγάλωνε ἀπὸ ἡμέρα εἰς ἡμέραν, ἡ πίεσις τῶν Οὔννων ἐπὶ τοῦ Λαοῦ ἐπολλαπλασιάσθη ἀφάνταστα. Τὰ πιεστικὰ αὐτὰ μέτρα ἐπεξετάθησαν εἰς μέγιστον βαθμὸν καὶ εἰς τὰ ὄργανα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, διότι οἱ κατακτηταὶ ἀντελήφθησαν πλέον ὅτι τὴν ἀντίστασιν τοῦ Λαοῦ τὴν ἐνίσχυον ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς. Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐξ ἄλλου ἐγένετο φανερὸν πλέον ὅτι τὸ Ἑάμ, τὸ ὁποῖον πορουσιάζετο μὲ τὸ προσωπεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀπελευθερωτικοῦ Μετώπου, δὲν ἦτο τίποτε ἄλλο, παρὰ μία κομμουνιστικὴ ὀργάνωσις, ποὺ διεκήρυσσε φαινομενικῶς μὲν ὅτι ἐπιζητοῦσε τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς πατρίδος ἀπὸ τὸν κατακτητήν, εἰς τὴν πραγματικότητα ὅμως ἐπεδίωκε καὶ εἰργάζετο διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀρχῆς, ὅταν θὰ τοῦ ἐδίδετο ἡ εὐκαιρία, πρὸς κομμουνιστικοποίησιν τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Ἀστυνομία τῶν Πόλεων τότε εὑρέθη πρὸ τρομεροῦ διλήμματος. Πῶς ἔπρεπε νὰ ἐνεργήσῃ; Νὰ ἐνισχύσῃ τὸ Ἑάμ, τοῦ ὁποίου ἐγνώριζε τοὺς σκοτίους σκοπούς, ἢ νὰ δράσῃ ἀνεξάρτητα μὲ γνώμονα τὴν προάσπισιν τῶν συμφερόντων τοῦ Ἔθνους καὶ μὲ μοναδικὸν σκοπὸν τὴν προστασίαν τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν;

Κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴν τὰ ὄργανα τῆς Ἀστυνομίας, ἐπέδειξαν ἐξαιρετικὴν πολιτικότητα καὶ ἐνήργησαν μὲ διορατικότητα. Ἐνῶ δηλ. ἐπροστάτευον καὶ ἐνίσχυον κάθε πρόσωπον, τοῦ ὁποίου ἡ δρᾶσις ἐστρέφετο κατὰ τῶν κα-

τακτητῶν, χωρὶς νὰ ἐξετάζουν τὰς πολιτικὰς αὐτοῦ πεποιθήσεις, παραλλήλως ἐστάθησαν ἀντιμέτωποι πρὸς τοὺς κομμουνιστάς, οἱ ὁποῖοι διέπραττον ἐγκλήματα εἰς βάρος ἐθνικοφρόνων πολιτῶν. Ἄπειρες εἶναι οἱ πράξεις τῆς αὐτοθυσίας τῶν ἀστυνομικῶν μας κατὰ τὴν ἐφιαλτικὴν ἐκείνην περίοδον καὶ ἀπαράμιλλα τὰ δείγματα τοῦ ἡρωϊσμοῦ των. Ἀρκεῖ νὰ φέρωμεν εἰς τὴν μνήμην μας τὰ διαβόητα «μπλόκα» τῶν Γερμανῶν καὶ τὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον οὗτοι ἐτυφέκιζον ἐπὶ τόπου ἀθώους Ἕλληνας καὶ Ἑλληνίδας. Τὰ ἀστυνομικὰ τμήματα τότε, ἐγίνοντο καταφύγια δι' ἐκείνους ποὺ ἐκινδύνευον νὰ συλληφθοῦν ἢ νὰ ἐκτελεσθοῦν. Ἀρκεῖ νὰ μὴ λησμονήσωμεν ὅτι οἱ ἀστυνομικοὶ μόνοι ἔσπευδον νὰ σώσουν Ελληνας πατριώτας ποὺ ἀπήγαγον καθημερινῶς οἱ ἐγκληματίαι κομμουνισταί, διὰ νὰ τοὺς δολοφονήσουν κατὰ τὸν ἀγριώτερον τρόπον. Ἀρκεῖ τέλος νὰ σκεφθῶμεν ὅτι, κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην οἱ ἀστυνομικοί μας, πολλάκις ἔδωσαν πραγματικὲς μάχες ἐναντίον τῶν ἐγκληματιῶν κομμουνιστῶν, οἱ ὁποῖοι ἐτρομοκράτουν τοὺς πιστοὺς εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ἰδέαν πατριώτας, διὰ νὰ τοὺς σώσουν ἀπὸ τοὺς ὄνυχας τῆς σατανικῆς αὐτῆς ὀργανώσεως. Τοιουτοτρόπως ἕνας σημαντικὸς ἀριθμὸς ἀξιωματικῶν. ἀρχιφυλάκων καὶ ἀστυφυλάκων τῆς Ἀστυνομίας, ἔπεσαν θύματα ἀπὸ κομμουνιστικὰς σφαίρας καὶ ἔβαψαν μὲ τὸ αἷμα των τὰ πεζοδρόμια τῶν Ἀθηνῶν, τοῦ Πειραιῶς, τῶν Πατρῶν καὶ τῆς Κερκύρας, ἐν τῇ προσπαθείᾳ των νὰ προασπίσουν τὴν ζωὴν τῶν Ἑλλήνων πατριωτῶν καὶ μαζὺ μὲ αὐτὴν τὴν Πολιτικὴν καὶ Κοινωνικὴν ἐλευθερίαν, τὴν κατάλυσιν τῆς ὁποίας τόσον ἀριστοτεχνικὰ προπαρασκεύαζε τὸ Ἐάμ, μὲ τὴν καθοδήγησιν τῶν ἐγκληματιῶν ἡγητόρων τοῦ κομμουνισμοῦ.

Τὸ χαρακτηριστικώτερον παράδειγμα ἐγκληματικῆς πορώσεως τῆς κανιβαλικῆς αὐτῆς ὀργανώσεως, εἶναι ἡ ὁμαδικὴ ἐκτέλεσις τῶν 42 ἀστυφυλάκων τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Πατρῶν, οἱ ὁποῖοι, μόλις ἐξελθόντες τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς, μετέβαινον ἐκεῖ, διὰ ν' ἀναλάβουν ὑπηρεσίαν. Διὰ τὸ ὁμαδικὸν αὐτὸ ἔγλημα οὐδεμία δικαιολογία εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ καὶ θὰ παραμείνῃ ὄχι μόνον αἰώνιον στῖγμα, ἀλλὰ καὶ θὰ χαρακτηρίζει πάντοτε τὰ κτη-

νώδη καὶ αἱμοβόρα ἔνστικτα τῶν ἀνθρώπων ποὺ ἀποτελοῦν τὴν ἐγκληματικὴν αὐτὴν σπεῖραν.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ἀπὸ τὰς ἐκτελέσεις τῶν κατακτητῶν, πολὺ δὲ περισσότερον ἀπὸ τὴν δρᾶσιν τῶν κομμουνιστῶν, τὸ αἷμα τῶν ἀστυνομικῶν ρέει καθ' ὅλην τὴν περίοδον τῆς κατοχῆς μέχρι τοῦ Δεκεμβριανοῦ κινήματος τοῦ 1944, διὰ νὰ πλημμυρίση κατ' αὐτό. Καὶ ἰδοὺ ὁ τραγικὸς ἀπολογισμὸς τῶν θυμάτων τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων, ἀπὸ τῆς εἰσβολῆς τῶν Γερμανῶν μέχρι τῆς Συμφωνίας τῆς Βάρκιζας. 'Εκτελεσθέντες ἢ ἐξαφανισθέντες : 4 'Αστυνομικοὶ Διευθυνταί,29 'Αστυνόμοι, 18 'Υπαστυνόμοι, 1 'Ανθυπαστυνόμος, 1 δόκιμος ὑπαστυνόμος, 26 ἀρχιφύλακες 4 ὑπαρχιφύλακες, 5 μαθηταὶ 'Αρχιφύλακες καὶ 116 'Αστυφύλακες.

Τραυματισθέντες : 4 'Αστυνόμοι,16 'Υπαστυνόμοι, 3'Ανθυπαστυνόμοι, 5 δόκιμοι 'Υπαστυνόμοι, 15 'Αρχιφύλακες, 5 'Υπαρχιφύλακες καὶ 69 'Αστυφύλακες.

'Αλλὰ ἡ πληρωμὴ τοῦ φόρου τοῦ αἵματος τῶν ὀργάνων τῆς ἀστυνομικῆς οἰκογενείας, εἰς τὸν βωμὸν τοῦ καθήκοντος, δὲν σταματᾶ ἀδῶ, διότι ὁ ἀγὼν ἐξακολουθεῖ. Καὶ ἡ 'Αστυνομία τῶν Πόλεων μετὰ μίαν ἀτάσα ποὺ ἐπῆρε κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ 1944, συνεχίζει τὸν τραχυν δρόμον της πρὸς νέους ἐπικοὺς ἀγῶνας καὶ νέας θυσίας.

ΗΡΩΪΣΜΟΙ ΚΑΙ ΑΥΤΟΘΥΣΙΑΙ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΜΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΟΥ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1944

Ἡ ἱστορία τῆς αἱματηρᾶς ἐπαναστάσεως τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1944 εἶναι πρόσφατος. Ὅλοι γνωρίζομεν τὰ θηριώδη ἐγκλήματα, τὰ ὁποῖα διέπραξαν οἱ κομμουνισταὶ εἰς βάρος ἀθώων πολιτῶν. Οἱ τάφοι ἀκόμη εἶναι νωποί. Τὰ στυγερὰ κακουργήματα, ποὺ ἔλαβον χώραν τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον δεκαήμερον τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1944, θὰ μείνουν χαραγμένα ἀνεξίτηλα εἰς τὴν μνήμην μας, διὰ νὰ συμβολίζουν τὸ μῖσος καὶ τὸν φθόνον, τὰ ζωώδη ἔνστικτα τοῦ ἀνθρώπου καὶ νὰ δίδουν τὸ μέτρον τῆς ἠθικῆς καταπτώσεως τοῦ λαοῦ, τῆς βίας καὶ τοῦ ὀλέθρου.

Πῶς ὀργανώθη ἡ ἐπανάστασις τοῦ Δεκεμβρίου, πῶς ἔδρασε καὶ πῶς ἐξελίχθη, δὲν μᾶς εἶναι ἄγνωστον. Ἄγνωστος ἴσως ὅμως τυγχάνει εἰς τοὺς πολλοὺς ὁ ρόλος, τὸν ὁποῖον ἔπαιξε ἡ Ἀστυνομία τῶν Πόλεων διὰ τὴν καταστολὴν τοῦ κινήματος. Θὰ κάμωμεν μίαν ἀπαραίτητον εἰσαγωγήν : Εἶναι τὸ Σάββατον τῆς 2ας Δεκεμβρίου 1944. Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον συνεδρίαζε εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἐπὶ τετράωρον καὶ εἰς μίαν στιγμὴν ἀποχωροῦν τῆς αἰθούσης οἱ ὑπουργοὶ τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς. Ἡ κατάστασις ἀρχίζει νὰ διαγράφεται κρίσιμος. Τὸ Ἐάμ, ἐν τῷ μεταξύ, εἶχε ζητήσει ἀπὸ τὴν Ἀστυνομίαν ἄδειαν διὰ νὰ κάμῃ συλλαλητήριον τὴν Κυριακὴν 3 Δεκεμβρίου. Ἡ Κυβέρνησις εἶχε παραχωρήσει τὴν ἄδειαν αὐτὴν πρὸ διημέρου. Αἰφνιδίως ὅμως ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας κ. Α. Ἔβερτ ζητεῖ νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τὸ ὁποῖον ἐξακολουθεῖ νὰ συνεδριάζῃ. Ἅμα ὡς εἰσῆλθεν ὁ κ. Ἔβερτ, ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸν Πρωθυπουργὸν καὶ τοὺς ὑπουργοὺς ὅτι τὰ πράγματα λαμβάνουν σοβαρὰν τροπὴν καὶ ὅτι, κατ᾽ ἀπολύτως ἐξηκριβωμένας πληροφορίας του, τὸ αὔριανὸν συλλαλητήριον θὰ ἦτο ἐπαναστατικὸν καὶ ὅτι προετοιμάζετο εὐρυτάτη

κίνησις τῶν κομμουνιστῶν, ἡ ὁποία θὰ ἐκδηλωθῇ διὰ κηρύξεως γενικῆς ἀπεργίας καὶ μὴ παραδόσεως τῶν ὅπλων τοῦ στρατοῦ τοῦ 'Ελάς. 'Επίσης ἀνεκοίνωσεν ὅτι τὸ 'Εὰμ ἀνασυγκροτεῖ τὴν Κεντρικὴν 'Επιτροπήν του, διακηρύσσον ὅτι δὲν πρόκειται πλέον νὰ ὑπακούσῃ, οὔτε εἰς τὴν Κυβέρνησιν, οὔτε εἰς τὸ 'Αγγλικὸν Στρατηγεῖον.

'Επηκολούθησε νέα μακρὰ σύσκεψις τῶν ὑπουργῶν, μετὰ τὰς πληροφορίας αὐτὰς τοῦ Διευθυντοῦ τῆς 'Αστυνομίας, καὶ ἐν τέλει ἐξεδόθη ἀνακοινωθὲν τοῦ 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου, διὰ τοῦ ὁποίου ἀπηγορεύετο τὸ συλλαλητήριον τῆς Κυριακῆς, ἐφ' ὅσον διεπιστώθη ὅτι δὲν ἐπρόκειτο περὶ ἐκδηλώσεως πολιτικοῦ φρονήματος, ἀλλὰ περὶ ἀπαρχῆς σειρᾶς ἐπαναστατικῶν πράξεων, αἱ ὁποῖαι ἀπέβλεπον εἰς τὴν κατάλυσιν τοῦ Κράτους.

'Απὸ τὴν Διεύθυνσιν τώρα τῆς 'Αστυνομίας λαμβάνονται ἔκτακτα μέτρα, ἀλλὰ μὲ κατηγορηματικὰς ὁδηγίας ὅπως προσπαθήσουν οἱ ἀστυνομικοὶ νὰ ἐμποδίσουν τὴν συγκρότησιν τοῦ συλλαλητηρίου μὲ ἤπια μέσα.

Αἱ ἐμπιστευτικαὶ πληροφορίαι τῆς 'Αστυνομίας εἶναι ὅτι, τὸ συλλαλητήριον τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς, θὰ ἐξελιχθῇ εἰς μαχητικὴν διαδήλωσιν, μὲ ἀντικειμενικὸν σκοπὸν νὰ καταληφθῇ τὸ κατάστημα τῆς 'Αστυνομικῆς Διευθύνσεως, ποὺ εὑρίσκεται εἰς τὴν γωνίαν τῶν ὁδῶν Βασ. Σοφίας καὶ Πανεπιστημίου, τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Μεγ. Βρεττανίας, καθὼς καὶ τὸ Μέγαρον τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Στρατοῦ, ὅπου εἶναι ἐγκατεστημένον τὸ 'Αγγλικὸν Στρατηγεῖον. Εἶναι ἐπιτακτικὴ ἑπομένως ἀνάγκη νὰ διαφυλάξῃ ἡ 'Αστυνομία μὲ μόνα τὰ μέσα ποὺ διαθέτει, τὸ συγρότημα τῶν κτιρίων αὐτῶν.

'Ο Διευθυντὴς τῆς 'Αστυνομίας κ. Α. Ἔβερτ, περὶ τὸ μεσονύκτιον τοῦ Σαββάτου πρὸς τὴν Κυριακὴν καλεῖ εἰς ἐνίσχυσιν ὁλόκληρον τὴν δύναμιν τῆς Τροχαίας κινήσεως ὑπὸ τὸν διευθυντὴν κ. Οἰκονομάκον νὰ ἔλθουν εἰς τὸ κατάστημα τῆς Διευθύνσεως. Οἱ ἄνδρες τῆς Τροχαίας ἀπετέλουν ἕνα Τμῆμα ἀπὸ τὰ ἐκλεκτότερα καὶ ἐξαιρετικῶς πειθαρχημένα. 'Ο ὁπλισμὸς τῶν ἀνδρῶν τοῦ Τμήματος τούτου ἀπετελεῖτο ἀπὸ 'Ιταλικὰς ἀραβίδας, ἐκτὸς 25 αὐτομάτων, τὰ ὁποῖα τοὺς εἶχον δοθῇ ἀπὸ τὰ σταλέντα ὅπλα τῆς Μ.

'Ανατολῆς. 'Ο κ. Οἰκονομᾶκος παρέλαβε 120 ἄνδρας καὶ ἀφῆκε πρὸς φύλαξιν τοῦ οἰκήματος ποὺ ἐστεγάζετο ἡ Τροχαία εἰς τὴν ὁδὸν Γ. Σεπτεμβρίου, παραπλεύρως τοῦ Σταθμοῦ Α'. βοηθειῶν, 35 ἀστυφύλακας μὲ ἕναν ἀξιωματικόν.

Τὴν 2αν πρωϊνὴν τῆς Κυριακῆς αἱ δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι ἀνέλαβον τὴν φύλαξιν τοῦ συγκροτήματος ποὺ ἀνεφέραμεν ἔφθασαν ὅλαι εἰς τὰς θέσεις των καὶ ἀπετελοῦντο ἀπὸ 120 ἀστυφύλακας τῆς Τροχαίας, 35 ἀστυφύλακας, οἱ ὁποῖοι εἶχον ἔλθει εἰς ἐνίσχυσιν ἀπὸ τὴν 'Ασφάλειαν, καὶ ἄλλους 30 ἀστυφύλακας ὑπηρετοῦντας εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Διευθύνσεως τῆς 'Αστυνομίας. Οἱ 185 αὐτοὶ ἄνδρες ἐτέθησαν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ διοικητοῦ τῆς Τροχαίας εἰς τὸν ὁποῖον ἀνετέθη ἡ ἀσφάλεια τῆς περιοχῆς αὐτῆς.

Κατὰ τὰ ἐξημερώματα τῆς Κυριακῆς ἕνας μεγάλος συναγερμὸς παρετηρήθη εἰς τοὺς συνοικισμοὺς τῶν 'Αθηνῶν, ὅπου ἦσαν οἱ κομμουνιστικοὶ πυρῆνες. Χωνιὰ ἐτέθησαν εἰς ἐνέργειαν, διὰ τὴν γενικὴν ἐπιστράτευσιν τῶν ὀπαδῶν. 'Η Καισαριανὴ ἦτο τὸ κέντρον τῶν ἀνατολικῶν συνοικιῶν, αἱ ὁποῖαι ἀπετέλουν τὴν «Μέκαν» τοῦ κομμουνισμοῦ. 'Απὸ τὸ Κατσιπόδι, τὴν Νέαν 'Ελβετίαν, τὴν Ζωοδόχον Πηγήν, τὴν 'Ανάληψιν, τὸ Παγκράτι ἤρχισαν νὰ συγκεντρώνονται τὰ πλήθη τῶν μαινομένων ἑαμοκομμουνιστῶν ποὺ ἔμενον εἰς τὰς συνοικίας, μὲ ὅλα τους τὰ γυναικόπαιδα. Πινακίδες τεράστιες μὲ τὰ γνωστὰ συνθήματα, λάβαρα, χωνιὰ ἐτέθησαν ἐπὶ κεφαλῆς τῶν τοπικῶν αὐτῶν συγκεντρώσεων, ἕως ὅτου ἠνώθησαν ὅλοι καὶ μὲ καλὰ ὑπολογισμένες τὶς ὧρες ἐκκινήσεως, ἐτέθησαν εἰς πορείαν πρὸς τὸν χῶρον μεταξὺ ἐφορείας 'Υλικοῦ Πολέμου καὶ 'Ηλυσίων ἐπὶ τῆς λεωφόρου Βασιλίσσης Σοφίας.

"Αλλοι ὄγκοι ἑαμοκομμουνιστῶν ἐξεκίνησαν ἀπὸ τὶς δυτικὲς συνοικίες δηλαδὴ τοῦ Περιστερίου, Τριῶν Γεφυρῶν, 'Αγίου Μελετίου κτλ.

Τέλος οἱ ἑαμοκομμουνισταὶ τῆς Κοκκινιᾶς, 'Αγ. Βαρβάρας, Πυριτιδοποιείου· 'Αστεροσκοπείου κτλ. εἶχαν κανονίσει ἐπακριβῶς τὴν πορείαν τους ὥστε νὰ εὑρίσκωνται περὶ τὰς 10 π.μ. εἰς τὸν χῶρον τῆς πλατείας Συντάγματος.

Οὕτω τὴν ὁρισθεῖσαν ὥραν χιλιάδες λαοῦ εἶχαν κα-

τακλείσει τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος καὶ ὅλας τὰς γύρω παρόδους.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως οἱ ἐργάται παραγωγῆς ρεύματος καὶ οἱ τεχνῖται τῆς Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρίας ἀπήργησαν. Ἐπὶ πλέον δὲν ἐλειτούργουν τὰ τηλέφωνα εἰς ὅλην τὴν πόλιν. Ἡ Διεύθυνσις τῆς Ἀστυνομίας ἀπὸ τὰ 24 Τμήματα ποὺ εἶχε εἰς τὰς Ἀθήνας, δὲν ἠδύνατο νὰ συνεννοηθῇ παρὰ μόνον μὲ τέσσαρα ἐξ αὐτῶν μὲ τὰ ὁποῖα οἱ Ἄγγλοι τὴν εἶχον συνδέσει πρὸ ἡμερῶν διὰ στρατιωτικῶν γραμμῶν.

Ἡ κατάστασις ἀπὸ λεπτὸ σὲ λεπτὸ ἐχειροτέρευε. Ἡ μόνη κρατικὴ δύναμις ποὺ εἶχε διατεθῆ νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰς ἐξάλλους αὐτὰς χιλιάδας τῶν ἐαμοκομμουνιστῶν ἦσαν οἱ 185 ἀστυφύλακες ποὺ εὑρίσκοντο εἰς τὴν Διεύθυσιν τῆς Ἀστυνομίας ὑπὸ τὸν κ. Οἰκονομᾶκον.

Καὶ εἰς αὐτοὺς ἔχει δοθῆ διαταγὴ ρητὴ ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τῆς Κυβερνήσεως νὰ προσπαθήσουν νὰ διαλύσουν καὶ νὰ κρατήσουν τὴν τάξιν, χωρὶς ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ γίνῃ χρῆσις ὅπλων καὶ μόνον δι' ἠπίων μέσων.

Πῶς θὰ τὸ καταφέρουν οἱ ἀστυνομικοὶ αὐτό; Ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος ἡ ἀνθρωπωθάλασσα αὐτὴ τῶν ἐρυθρῶν ὅλου τοῦ λεκανοπαιδίου τῶν Ἀθηνῶν φανατισμένη, ὑβρίζουσα ἀπειλοῦσα, ὡπλισμένη μὲ χειροβομβίδες, ποὺ δὲν ξέρει κανεὶς τί θὰ κάνη ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμή. Τὸ μεγάφωνο τοῦ «Ριζοσπάστου» νὰ φωνάζῃ «κάτω οἱ προδότες» κάτω οἱ «γκεσταπίτες» κι' οἱ «μοναρχοφασίστες»...

Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος οἱ 185 ἀστυνομικοὶ μὲ ἀραβίδες ἀλλὰ καὶ μὲ διαταγὴ νὰ μὴ τὶς χρησιμοποιήσουν. Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιβληθοῦν εἰς αὐτὸν τὸν ἐπαναστατημένο χείμαρρο οἱ ὀλίγοι αὐτοὶ ἀστυφύλακες;

Ἡ πρώτη φάλαξγ διέρχεται ἀπὸ πὴν οἰκίαν του Πρωθυπουργοῦ Γ. Παπανδρέου, ποὺ εὑρίσκεται ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βασιλίσσης Σοφίας παραπλεύρως τοῦ Μεγάρου Πεσματζόγλου. Ἕνας τότε πετᾶ κομμουνιστῆς μίαν χειροβομβίδα καὶ τραυματίζει τὸν ἕναν ἐκ τῶν φρουρῶν ἀστυφυλάκων ἄλλος ἀφοπλίζει τὸν δεύτερον καὶ ἡ φάλαγξ προχωρεῖ πρὸς τὴν πλατεῖαν Συντάγματος !...

Εἶναι ἡ ὥρα 11 π. μ. Ἡ πλατεῖα Συντάγματος εἶναι γεμάτη ἀπὸ διαδηλωτάς, οἱ ὁποῖοι ὅπου εὑρίσκουν

μεμονωμένους ἀστυφύλακαςτοὺς ἀφοπλίζουν καὶ τοὺς κακοποιοῦν.Εἰς τὴν ὁδὸν Μητροπόλεως εὑρίσκουν μίαν περίπολον τῆς Σχολῆς ἀρχιφυλάκων καὶ τὴν ἀφοπλίζουν. Εἶχον φθάσει ἤδη οἱ διαδηλωταὶ εἰς τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Ὄθωνος καὶ Ἀμαλίας, ὅπου ἐκεῖ ἑνοῦνται μὲ ἄλλα στίφη. Ἀπὸ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἀρχίζουν νὰ ἐκδη λοῦνται τὰ σχέδια τῶν κομμουνιστῶν. Ὁ κ. Οἰκονομᾶκος βλέπων ὅτι ἡ συγκέντρωσις ἀρχίζει νὰ λαμβάνῃ ἀπειλητικὰς διαστάσεις, ἀποστέλλει μίαν δύναμιν ἐκ 35 ἀστυφυλάκων ὑπὸ ἕναν Ἀστυνόμον διὰ νὰ ἀναχαιτήσῃ τοὺς διαδηλωτάς. Ἀλλ' ἡ δύναμις αὐτὴ ἐντὸς ὀλίγου ἀφοπλίζεται καὶ πνίγεται μέσα εἰς τὴν ἀνθρωποθάλασσαν ποὺ προχωρεῖ ἤδη πρὸς τὸ μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου καὶ πρὸς τὸ οἴκημα τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως. Κατόπιν τούτου ὁ κ.Οἰκονομᾶκος ἀποστέλλει καὶ νέαν δύναμιν ἐκ 30 ἀστυφυλάκων, διὰ νὰ προσπαθήσῃ ὁπωσδήποτε νὰ συγκρατήσῃ τὰ πλήθη. Ἀλλὰ καὶ ἡ τύχη τῆς δευτέρας δυνάμεως δὲν ἦτο καλλιτέρα τῆς πρώτης. Κινδυνεύει καὶ αὐτὴ νὰ συληφθῇ ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν. Εἶχε φθάσει πλέον ἡ ὥρα τῶν ἀποφάσεων. Ἢ ἀνεχαιτίζοντο οἱ κομμουνισταὶ ἢ κατελαμβάνετο ἡ Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις. Ὁ κ. Οἰκονομᾶκος τότε παίρνει μαζύ του 30 ἀκόμη ἀστυφύλακας καὶ κάμνει μίαν τελευταίαν προσπάθειαν ἀναχαιτήσεως τῶν κομμουνιστῶν διαδηλωτῶν. Ἀλλὰ καὶ πάλιν χωρὶς ἀποτέλεσμα. Τότε ἐσκέφθη νὰ ρίξῃ εἰς τὸν ἀέρα μερικοὺς πυροβολισμοὺς διὰ νὰ ἐκφοβίσῃ τοὺς κομμουνιστὰς καὶ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν διάλυσίν των. Ταυτοχρόνως ὅμως μία ὁμοβροντία πυροβολισμῶν καὶ πολυβολισμῶν ἀπὸ τὴν ταράτσα τῶν Γραφείων τοῦ «Ριζοσπάστου» πέφτει ἐναντίον τῶν ἀστυνομικῶν. Ἐξ ἄλλου πυροβολοῦν τώρα κι' οἱ διαδηλωταὶ οἱ ὁποῖοι χτυποῦν «στὸ ψαχνὸ» καὶ ὄχι στὸν ἀέρα. Μὲ τὶς πρῶτες ὁμοβροντίες τῶν κομμουνιστῶν ἔπεσε νεκρὸς ὁ ὑπαρχιφύλαξ τῆς Τροχαίας Ι. Λαμπρόπουλος, ἐτραυματίσθησαν δὲ σοβαρῶς οἱ Κ. -Παυλόπουλος, δόκιμος ὑπαστυνόμος, Κ. Παπαγεωργίου, Β. Καλλίνικος καὶ Μ. Σαββόπουλος ἀστυφύλακες. Ἐπίσης μεταξὺ τῶν θυμάτων ἦτο καὶ ὁ διερχόμενος, ἐκεῖθεν ἀστυνόμος Φαράκλας Στέφανος καὶ οἱ ἀστυφύλακες Κατσιγέρας Μ. καὶ Παπα-

δημητρίου Π., οἵτινες συλληφθέντες μεμονωμένως ἐλυτζαρίσθησαν ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς. Ὁ ἀτυχὴς Φαράκλας ἐξῆλθε τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐκ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ὅπου ἐνοσηλεύετο καὶ μετέβαινεν εἰς τὴν οἰκίαν του.

Κατόπιν τῶν γεγονότων τούτων, οἱ ἀστυνομικοὶ ἀμυνόμενοι πλέον ἠναγκάσθησαν νὰ πυροβολήσουν ἐναντίον τῶν διαδηλωτῶν, οἱ ὁποῖοι ἀντεπυροβόλουν συνεχῶς, ἐνῶ συγχρόνως ἤρχισαν νὰ διαλύωνται.

Εἶναι ἀπόγευμα. Ὁ ἥλιος γέρνει πρὸς τὴν δύσιν του καὶ ὁ χῶρος τῆς πλατείας Συντάγματος δὲν ἔχει ἀκόμη τελείως ἐκκενωθῆ. Οἱ κομμουνισταὶ ὠρύονται συνεχῶς, ὑβρίζουν καὶ προκαλοῦν τοὺς ἀστυνομικοὺς διὰ τῶν φράσεων: «Δολοφόνοι θὰ σᾶς φᾶμε». «Θάνατος στοὺς μοναρχοφασίστες». «Κάτω οἱ Γκεσταπίτες ἀστυνομικοί». «Λίγα εἶναι τὰ ψωμιά σας». Οἱ ἀστυνομικοὶ ψύχραιμοι καὶ ἀτάραχοι ἀντιμετωπίζουν τὸ μαινόμενον αὐτὸ πλῆθος, ποὺ προετοιμάζει τὰ ἐπακολουθήσαντα τραγικὰ ἡμερονύκτια τοῦ Δεκεμβρίου.

Ἀρχίζει νὰ νυκτώνῃ καὶ ἡ πρωτεύουσα βυθίζεται σιγὰ σιγὰ εἰς τὸ πυκνὸ σκότος τοῦ χειμῶνος. Τὸ ἠλεκτρικὸ φῶς τὸ ἔχουν κόψει οἱ κομμουνισταὶ ἀπὸ τὴν πρωΐαν καὶ οὕτω, μετὰ τὰ γεγονότα τῆς ἡμέρας, ἡ νύκτα τῆς 3ης πρὸς τὴν 4ην Δεκεμβρίου παίρνει τὴν μορφὴ τοῦ στυγνοτέρου ἐφιάλτου, ποὺ πιέζει βασανιστικὰ τὰ στήθη τῶν Ἀθηναίων. Εἰς τὰς 7. 30′ μ.μ. ὁ διοικητὴς τῆς Τροχαίας κ. Οἰκονομάκος λαμβάνει διαταγὴν νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ τμῆμα του τῆς ὁδοῦ Γ′ Σεπτεμβρίου. Ὄντως ἐπὶ κεφαλῆς τῶν 120 ἀνδρῶν του κατέρχεται πρὸς τὴν Ὁμόνοιαν, ἀλλ' ὅταν φθάνει εἰς τὰ Χαυτεῖα μιὰ ὁμὰς ἐλασιτῶν τοῦ ἐπιτίθεται μὲ πολυβολισμοὺς καὶ χειροβομβίδας. Οἱ ἀστυφύλακες ὅμως δὲν αἰφνιδιάζονται. Χωρὶς νὰ χάσουν τὴν ψυχραιμίαν των ἀπαντοῦν μὲ τὰ αὐτόματά των. Ὁ ἐπικεφαλῆς τῶν ἐλασιτῶν τραυματίζεται καὶ συλλαμβάνεται καθὼς καὶ ἄλλοι τρεῖς ἔνοπλοι ὀπαδοί του. Ἀπὸ τοὺς ἄνδρας τῆς Τροχαίας ἐτραυματίσθη ἕνας ἀστυφύλαξ. Πρὸ τῆς ὑποδοχῆς αὐτῆς, ποὺ τοὺς ἔκαναν οἱ ἀστυνομικοί, οἱ ἐλασῖται διαλύονται καὶ ἔτσι ἡ δύναμις ἔφθασεν εἰς τὴν ὁδὸν Γ′. Σεπτεμβρίου, ἄνευ ἄλλου ἀπευκταίου.

Ἡ ἐπανάστασις τῶν ἐρυθρῶν κτηνανθρώπων εἶχεν οὐσιαστικῶς ἀρχίσει. Πρώτη ἐνέργεια τῶν ἐλασιτῶν ὑπῆρξεν ἡ πολιορκία τῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων. Ἰσχυραὶ δυνάμεις τοῦ Ἐλὰς ἐφωδιασμέναι μὲ βαρὺν ὁπλισμόν, μὲ ὅλμους καὶ μὲ ἀφθόνους ἐκκρητικὰς ὕλας, ἀρχίζουν τὰς λυσσώδεις ἐπιθέσεις των, ἐναντίον τῶν ἀστυνομικῶν τμημάτων, τὰ ὁποῖα εἶχον ἐλάχιστα αὐτόματα ὅπλα, ἐν ἀναλογίᾳ μὲ τοὺς ἐπιτιθεμένους καὶ Ἰταλικὲς ἀραβίδες μὲ περιωρισμένον ἀριθμὸν πυρομαχικῶν. Τὸ σύνολον τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀνδρῶν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἐπιδεικνύει κατὰ τὰς τραγικὰς αὐτὰς ἡμέρας ἕνα μοναδικὸν εἰς τὴν ἱστορίαν ἡρωϊσμόν. Ἡ προσήλωσις τοῦ Σώματος αὐτοῦ πρὸς τὸ καθῆκον, δοκιμασθεῖσα τρομερὰ κατὰ τὸν σκληρότερπν τρόπον, καὶ ἡ αὐταπάρνησίς του εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς σωτηρίας τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ἀπέδειξαν ὅτι εἰς τὸ σύνολόν του τὸ Σῶμα αὐτὸ ὑπῆρξεν ἕνα ἀπὸ τὰ ἐκλεκτότερα στοιχεῖα καὶ στηρίγματα τῆς ἐθνικῆς μας ὑπάρξεως.

Ἀστυνομικοὶ διευθυνταί, ἀστυνόμοι καὶ ὑπαστυνόμοι, ἀρχυφύλακες καὶ ἀστυφύλακες, ἐσφάγησαν καὶ ἐβασανίσθησαν μὲ φρικώδεις μεθόδους κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντός των κατὰ τὰς τραγικὰς αὐτὰς ἡμέρας τοῦ Δεκεμβρίου. Ἀλλὰ οἱ πρόμαχοι αὐτοὶ τῆς ἐλευθερίας δὲν εἶναι τὰ μόνα θύματα τῆς μανίας τῶν ἐρυθρῶν. Θὰ ἐπακολουθήσουν καὶ ἄλλα, διότι οἱ ἀγῶνες τῆς Ἀστυνομίας μας δὲν σταματοῦν. Συνεχίζονται μὲ τὴν ἴδιαν ἔντασιν, ἐναντίον ὅλων ἐκείνων ποὺ ἐπιβουλεύονται τὴν ὑπόστασιν τοῦ Ἔθνους, τὴν ζωήν, τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῶν πολιτῶν.

Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ Δ'. ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

Τὴν μεσημβρίαν τῆς Δευτέρας 4ης Δεκεμβρίου ἐξεδηλώθη ἡ ἐπίθεσις πρῶτον κατὰ τῶν ἐξωτερικῶν φυλακίων ποὺ εἶχε τὸ Δ'. Ἀστυνομικὸν Τμῆμα καὶ ἡ Τροχαία καὶ ἔπειτα ἐναντίον τῶν ἰδίων κτηρίων των. Ὁ ὄχλος τῶν ἀναρχικῶν ἤρχισε νὰ βάλῃ μὲ πυκνὰ πυρὰ

εἰς τὰ παράθυρα τῶν οἰκημάτων ἀπὸ τὰς ὁδοὺς Γ'. Σεπτεμβρίου, Καποδιστρίου, ἀπὸ τὴν Βάθη καὶ ἀπὸ ἄλλα σημεῖα. Εἰς τὸ Δ'. Τμῆμα ἰδίως ἐντὸς τοῦ ὁποίου παρέμενον ὁ διοικητὴς ἀστυνόμος τότε κ. Πανταζόπουλος, καὶ ὁ ἀστυνομικὸς ὑποδιευθυντὴς Α. Κανελλόπουλος, ἡ ἐπίθεσις ὑπῆρξεν ἀγρία. Ὁ κ. Πανταζόπουλος ζητεῖ ἐπειγόντως ἐνισχύσεις καὶ πυρομαχικὰ ἀπὸ τὴν Διεύθυνσιν τῆς 'Αστυνομίας, ἐνῶ οἱ ἐλασῖται περισφίγγουν ἀκόμη περισσότερο τὸ οἴκημα, ἐναντίον τοῦ ὁποίου ἀρχίζουν νὰ ρίχνουν χειροβομβίδες καὶ ὅλμους.

Τὴν αὐτὴν τύχην εἶχε καὶ τὸ τμῆμα Τροχαίας κινήσεως. Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας ὁ κ. Οἰκονομᾶκος πραγματοποιεῖ μίαν ἡρωϊκὴν ἔξοδον μὲ ἰσχυρὰς περιπόλους ἀπὸ 15 — 20 ἀστυφύλακας καὶ ἐν συνδυασμῷ μὲ τὸ Δ'. ἀστυνομικὸν τμῆμα ἐκκαθαρίζει τὴν περιοχὴν τῆς πλατείας Κάνιγγος μέχρι Βάθης. Αἱ περίπολοι αὐταὶ ἐξ ἄλλου τῆς Τροχαίας συνέλαβον 35 ἐνόπλους ἐλασίτας τοὺς ὁποίους ἐνέκλεισαν εἰς τὰ κρατητήρια τοῦ Τμήματος. Αἱ ἐπιθέσεις ὅμως τῶν ἀναρχικῶν ἐξακολουθοῦν ἐπὶ πολλὰς ἀκόμη ἡμέρας μὲ ἀφάνταστον ἀγριότητα. Ἡ δύναμις τοῦ Δ'. 'Αστυνομικοῦ Τμήματος ἀποτελουμένη ἀπὸ 112 ἄνδρας ὡπλισμένους μὲ 75 ἀραβίδας καὶ 12 στὲν, ἀμύνονται ἀπεγνωσμένως καὶ μὲ πεῖσμα. Εἰς ἕναν ἰσχυρὸν βομβαρδισμόν, τὸν ὁποῖον ἐνεργοῦν οἱ ἐαμοκομμουνισταὶ κατὰ τοῦ κτιρίου καταστρέφονται οἱ δύο ἄνω ὄροφοι τοῦ τμήματος καὶ φονεύεται ὁ ἀστυφύλαξ Χριστοφορᾶτος τραυματίζονται δὲ ὁ ὑπαστυνόμος Καρυοπούλης καὶ οἱ ἀστυφύλακες Συβαλάκης καὶ Παπαμετεβελῆς. Ὅλοι οἱ ἄνδρες εἶναι ἄϋπνοι διότι πολεμοῦν ἐπὶ τετραήμερον συνεχῶς. Ἡ ἔλλειψις πυρομαχικῶν ἀρχίζει νὰ γίνεται αἰσθητή. Τότε, 9ην Δεκεμβρίου ἀποφασίζεται καὶ πραγματοποιεῖται ἡ ἔξοδος ὁλοκλήρου τῆς δυνάμεως τοῦ Δ'. 'Αστυνομικοῦ Τμήματος μὲ κατεύθυνσιν πρὸς τὸ κατάστημα τῆς 'Αστυνομικῆς Διευθύνσεως, ὅπου παρουσιασθέντες ἐχρησιμοποιήθησαν εἰς ἄλλας ὑπηρεσίας.

Οἱ 'Αστυνομικοὶ τῆς Τροχαίας ἐξηκολούθησαν καὶ αὐτοὶ τὸν ἀγῶνα μέχρι τῆς 11ης Δεκεμβρίου, ὁπότε μολονότι πανταχόθεν περικυκλωμένοι καὶ βαλλόμενοι ἀκατα-

παύστως, διέσπασαν τὴν κύκλωσιν καὶ διεσώθησαν. Κατὰ τὴν ἑξαήμερον μάχην τὸ τμῆμα τροχαίας κινήσεως εἶχε 2 ἀστυφύλακας νεκροὺς καὶ 4 τραυματίας.

Πλὴν τῆς Τροχαίας καὶ τοῦ Δ'. Ἀστυνομικοῦ Τμήματος οἱ ἐλασῖται ἐνήργησαν ἐπιθέσεις τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἐναντίων ὅλων τῶν ἀστυνομικῶν τμημάτων πλὴν τῶν Α'. καὶ Γ'. Οὐδεμία ἀμφιβολία ὑπῆρχε πλέον ὅτι ἐπρόκειτο, περὶ ἐκδηλώσεως τεραστίας ἐπαναστατικῆς ἐξορμήσεως πρὸς κατάλυσιν τοῦ νομίμου Κράτους, τὸ πρῶτον δὲ μέρος τῆς ἐξορμήσεως αὐτῆς εἶχεν ὡς σκοπὸν νὰ ἐξολοθρεύσῃ τὰ ἀστυνομικὰ τμήματα.

Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ Ηου ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

Ἕνα ὁκόκληρον Σύνταγμα ἐλασιτῶν μὲ βαρὺν ὁπλισμόν, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν ἑνὸς καπετὰν Θεμιστοκλῆ, ἀνέλαβε τὴν ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ Ηου Ἀστυνομικοῦ Τμήματος.

Διοικητὴς τοῦ Ηου Ἀστονομικοῦ Τμήματος ἦτο ὁ ἀστυμικὸς Α'. Ἀλέξ. Χρυσικός, ἕνας ὑποδειγματικὸς ἀστυνομος καὶ ἐξαίρετος ἄνθρωπος, ἀγαπητὸς εἰς τὴν συνοικίαν διὰ τὰ φιλάνθρωπα αἰσθήματα ποὺ ἐπέδειξε κατὰ τὴν κατοχήν. Εἶχε διοργανώσει λαϊκὰ συσσίτια ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας καὶ συνέδραμε καὶ ἐβοήθησεν τοὺς πάσχοντας κατὰ τὴν περίοδον ἐκείνην.

Ἡ δύναμις τοῦ τμήματος ἀπετελεῖτο ἀπὸ 50 ἀστυφύλακας μὲ ἀξιωματικοὺς τοὺς ὑπαστυνόμους Τσιρόπουλον Μ., Πάνου Γ., Μανωλόπολον Ι., Καραμῆτρον Β. καὶ Σαρηγιαννάκην. Ὡς ὁπλισμὸν εἶχαν μόνον 35 ἀραβίδες Ἰταλικὲς μὲ ὀλίγα φυσίγγια καὶ ἐλάχιστες χειροβομβίδες,

Οἱ Ἐλασῖται ἤρχισαν νὰ κάνουν ὑπόπτους ἀναγνωρίσεις ἀπὸ τὴν πρωΐαν τῆς Τρίτης 5ης Δεκεβρίου πέριξ τοῦ Τμήματος.

Ὁ Χρυσικὸς ἦτο εἰς τὸ σπίτι του κλινήρης, ἐπρόκειτο δὲ τὴν ἰδίαν ἡμέραν νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὸ Νοσοκομεῖον πρὸς νοσηλείαν. Ἐν τούτοις ὅταν ειδοποιήθη περὶ τῶν συμβαινόντων ἐπῆγε ἀμέσως εἰς τὸ Τμῆμα. Καὶ πρῶτον, ἀφοῦ ὡμίλησεν πρὸς τοὺς ἄνδρας του περὶ τοῦ ἀγῶνος εἰς τὸν ὁποῖον

ἔπρεπε νὰ ἀποδυθοῦν ψυχῇ τε καὶ σώματι, κατένειμεν αὐτοὺς εἰς τὰς καταλλήλους καὶ ἐπικαίρους θέσεις, ὄπισθεν τῶν παραθύρων, ἐπὶ τῆς ταράτσας καὶ τῶν φωταγωγῶν. Εὐθὺς ἀμέσως ἐφάνη ὅτι ὁ ἀγὼν θὰ ἦτο ἄνισος. Ἡ δύναμις τοῦ πυρὸς τῶν ἐλασιτῶν ἦτο εἰκασαπλασία τοῦ πυρὸς τῶν ἀστυνομικῶν. Ἐπὶ πλέον οἱ ἐλασῖται εἶχον καταλάβει ὅλας τὰς γειτονικὰς ταράτσας καὶ εἶχαν ἀρχίσει νὰ ρίπτουν χειροβομβίδας καὶ ὅλμους κατὰ τοῦ Τμήματος. Ὁ Χρυσικός, ἀντιλαμβανόμενος τὴν τραγικότητα τῆς καταστάσεως, ἔστειλε ἕναν ἀνθυπαστυνόμον νὰ μεταβῇ εἰς τὸ Δ΄ Ἀστυνομικὸν Τμῆμα καὶ νὰ ζητήσῃ ἐπειγόντως ἐνισχύσεις, ἀλλὰ ὁ ἀνθυπαστυνόμος, μόλις ἐπεχείρησε νὰ ἐξέλθῃ, ἐδέχθη ριπὴν πολυβόλου καὶ ἔπεσε βαρύτατα τραυματισμένος.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς αὐτῆς ἀρχίζει ἡ ἐπίθεσις τῶν ἐλασιτῶν, ἀλλὰ ἡ ἄμυνα τοῦ Ηου Τμήματος ἐξηκολούθει σθεναρὰ ἀπὸ τοὺς ἡρωϊκοὺς ὑπερασπιστάς του. Οἱ ἐλασῖται βλέποντες ὅτι παρὰ τὸν συνεχῆ βομβαρδισμόν, τὸν ὁποῖον ἔκαμνον μὲ ὅλμους καὶ χειροβομβίδες, δὲν παρεδίδοντο οἱ ἐντὸς τοῦ Τμήματος ἀστυνομικοί, κάνουν ἕνα ἅλμα καὶ φθάνουν εἰς ἀπόστασιν 20 μέτρων ἀπὸ τοῦ οἰκήματος. Ὁ Χρυσικὸς διέταξε τότε τὸν ὑπαστυνόμον Γ. Πάνου νὰ πάρῃ πέντε ἀστυφύλακας καὶ νὰ μεταβῇ μὲ κάθε προφύλαξιν εἰς μίαν γειτονικὴν ταράτσαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν θὰ ἠμποροῦσε νὰ βάλῃ ἐναντίον τῶν ἐλασιτῶν, ἐμποδίζων οὕτω νὰ πλησιάζουν περισσότερον πρὸς τὸ Τμῆμα. Μόλις ὅμως ὅμως ὁ Πάνου ἔκαμε νὰ πηδήσῃ τὸν τοῖχον, ποὺ εὑρίσκετο ὄπισθεν τοῦ Τμήματος, ἐδέχθη ριπὴν πολυβόλου καὶ ἔμεινεν ἄπνους. Ἄλλοι δύο ἀστυφύλακες ποὺ εἶχον ὀχυρωθῇ εἰς τὴν γωνίαν τῶν ὁδῶν Μαυρογένους καὶ Ἀχαρνῶν καὶ ἐπολεμοῦσαν ἡρωϊκά, ἐδέχθησαν μίαν δέσμην χειροβομβίδων καὶ ἐφονεύθησαν καὶ οἱ δύο συγχρόνως. Ἦσαν οἱ ἀστυφύλακες Παυλάκος καὶ Λυμπερόπουλος.

Περὶ τὴν 3ην μ.μ. ἡ κατάστασις διαγράφεται πλέον ἀπελπιστικὴ διὰ τὸ Ηον Ἀστυνομικὸν Τμῆμα. Καμμία ἐνίσχυσις δὲν εἶχε ἔλθει ἀκόμη. Τὰ πυρομαχικὰ διαρκῶς ἠλαττοῦντο. Ὁ Χρυσικὸς βλέπων ἐμφανῶς τὸν κίνδυνον. εἰς μίαν στιγμὴν παίρνει 15 χειροβομβίδες ποὺ εἶχε—ἦσαν αἱ τελευταῖαι ποὺ εἶχαν ἀπομείνει—καὶ τὸ μοναδικὸ πολυβόλο ποὺ ὑπῆρχε στὸ Τμῆμα καὶ βοηθούμενος ἀπὸ τὸν ἀστυφύλακα Ζαχαρόπουλο, ἀνεβαίνει στὴ ταράτσα τοῦ Τήματος. Τὶς ἔρριξε ὅλες προσπαθῶν ν' ἀναχαιτήσῃ τοὺς ἐλασίτας, ποὺ εἶχαν πλησιάσει εἰς ἀπόστασιν μικροτέραν τῶν 15 μέτρων. Ὁ ὑπαστυνόμος Τσιρόπουλος ἐνεψύχωνε τοὺς ἄνδρας καὶ ἐκρατοῦσε τὴν ἄμυνα μαζὶ μὲ τοὺς συν-

αδέλφους του Μανωλόπουλο, Καραμῆτρο καὶ Σαρηγιαννάκη.

Τὸ Τμῆμα ἐξακολουθεῖ νὰ ἀμύνεται, ἀλλ' αἱ τελευταῖαι στιγμαὶ πλησιάζουν. Περὶ τὴν 5ην ἀπογευματινὴν ὁ Χρυσικός, ὅστις εἶχε ρίξει ὅλες τὶς χειροβομβίδες καὶ εἶχε ἐξαντλήσει καὶ τὶς σφαῖρες τοῦ πολυβόλου, εἰς μίαν στιγμὴν λέγει εἰς τὸν ἀστυφύλακα ποὺ εἶχε μαζί του: «δὲν ἐφυλάξαμε οὔτε μία σφαῖρα γιὰ τὸν ἑαυτόν μας». Κατῆλθε ἀπὸ τὴν ταράτσα εἰς τὸ γραφεῖον του, ὅπου ὁ Τσιρόπουλος τοῦ ἀνέφερεν ὅτι τὰ πυρομαχικὰ τῶν ἀνδρῶν ἐτελείωσαν μέχρις ἑνός. Τὸ τέλος ἔφθανε. Οἱ ἐλασῖται ἀντιληφθέντες ὅτι δὲν πυροβολοῦσαν πλέον ἀπὸ τὸ Τμῆμα, ἔχουν φθάσει σχεδὸν εἰς τὴν εἴσοδόν του. Ἀκολούθως εἰσήλασαν μέσα εἰς τὸ τμῆμα, ὅπου συνέλαβον τὸν Χρυσικὸν καὶ τὸν ὡδήγησαν εἰς ἕνα σπίτι τῆς ὁδοῦ Κεφαλληνίας καὶ Ἀχαρνῶν. Ἐκεῖ καθ' ὅλην τὴν νύκτα τὸν ὑπέβαλον εἰς φρικτὰ βασανιστήρια. Τὴν ἑπομένην τὸν μετέφερον εἰς τὸν Κολωνὸν καὶ τὸν ἀπετελείωσαν μαζὶ μὲ τὸν ἀνθυπαστυνόμον Σαρηγιαννάκην. Εἰς τὸ μεταξὺ εἶχον συλληφθῆ ὅλοι οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ἀστυφύλακες τοῦ Τμήματος, ἐκ τῶν ὁποίων μόνον δύο κατώρθωσαν τὴν νύκτα νὰ ξεφύγουν ἀπὸ τοὺς ὄνυχας τῶν κομμουνιστῶν. Οἱ ὑπόλοιποι ἐσφάγησαν κατὰ τὸν ἀγριώτερον τρόπον, ἀλλ' ἡ θυσία των δὲν ἀπέβη ἐπὶ ματαίῳ. Ἀπὸ τὸ αἷμα των ἐγεννήθησαν οἱ ἐριννύες, οἱ ὁποῖες μετ' ὀλίγον ἐτιμώρησαν σκληρὰ τὸν συρφετὸν αὐτὸν τοῦ ἐρυθροῦ φασισμοῦ.

Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ Β'. ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

Ὁ διοικητὴς τοῦ Τμήματος τούτου ἀστυνόμος Ζαρούλιας Ἰωάννης μὲ τοὺς ἀξιωματικοὺς Πήλιαν Κ., Κομψᾶν Σπυρ., Μακροθύμνιον Γ., καὶ Φίλον Γ. ἅπαντας ἀστυνόμους β' καὶ τοὺς ὑπαστυνόμους Ποττάκην Σ., Καρατζᾶν καὶ Σοῦπον καὶ 65 ἀστυφύλακας, ὡπλισμένους μὲ Ἰταλικὰς ἀραβίδας καὶ 10—12 αὐτόματα ὅπλα, ἐδέχθησαν τὴν ἐπίθεσιν δύο ταγμάτων τοῦ Ἐλὰς τελείως ἐξωπλισμένων. Ἀπὸ τὰς πρωϊνὰς ὥρας τῆς 5ης Δεκεμβρίου περίπολοι τοῦ Ἐλὰς ἤρχισαν νὰ περισφίγγουν τὸ Τμῆμα κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ὅλαι αἱ κινήσεις των, ἐπρόδιδον τὴν μέλλουσαν νὰ ἐκραγῇ καταιγίδα. Κατόπιν τούτου ὁ ἰατρὸς ἀστυνομικὸς διευθυντὴς Λάσκαρης Ἀντ., ὁ ὁποῖος εὑρέθη κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐντὸς τοῦ Τμήματος, κατώρθωσε, φέρων πολιτικὴν περιβολήν, νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας, ν' ἀναφέρῃ τὰ γεγονότα καὶ

νὰ ζητήση ἐνισχύσεις. Ὁ Ἄγγλος ἀξιωματικός, ὁ ὁποῖος εὑρίσκετο ἐκεῖ καὶ ἐπληροφορήθη τὰ διατρέχοντα, τοῦ ὑπεσχέθη ὅτι θὰ ἔστελλε δύο τὰνκς, εὐθὺς ὡς θὰ καθίστατο τοῦτο δυνατόν. Ὁ ἰατρὸς κατώρθωσε νὰ ἐπιστρέψη εἰς τὸ Τμῆμα καὶ μετ' ὀλίγον νὰ καταφθάσουν τὰ δύο τάνκς, τὰ ὁποῖα ὅμως παρέμειναν ἐπὶ δέκα λεπτὰ τῆς ὥρας καὶ ἀκολούθως ἔλαβον διαταγὴν ν' ἀναχωρήσουν, χωρὶς νὰ ἐμφανισθοῦν πλέον.

Οἱ εὑρισκόμενοι εἰς τὸ Τμῆμα ἀστυνομικοὶ λαμβάνουν ἤδη πληροφορίας ὅτι ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἐπίκειται ἡ ἐπίθεσις ἐναντίον των καὶ εἶχαν ἅπαντες ἑτοιμασθῆ πρὸς ἄμυναν.

Περὶ τὴν 5ην πρωϊνὴν τῆς 6ης Δεκεμβρίου οἱ Ἐλασῖται, ἤρχισαν νὰ βάλουν μὲ τρομακτικὰ πυρὰ ἐναντίον τοῦ Τμήματος. Μέσα σὲ 10 λεπτὰ τῆς ὥρας ὁ κατακλυσμὸς τῶν σφαιρῶν καὶ τῶν μυδραλλίων ἦτο ἀφάνταστος. Ἐπρόκειτο πράγματι περὶ μιᾶς κολάσεως πυρὸς ποὺ ἀγκάλιαζε ἐξ ὅλων τῶν πλευρῶν τὸ ἀτυχὲς αὐτὸ Τμῆμα.

Οἱ Ἐλασῖται εἶχαν ὀχυρωθῆ εἰς τὰς γύρω οἰκίας καὶ μὲ βαρεῖς ὅλμους, μὲ βαρέα πολυβόλα, αὐτόματα, σπαταλῶντας ἄφθονα πυρομαχικά, πυροβολοῦσαν στὰ παράθυρα τοῦ Τμήματος καὶ εἰς τὴν ταράτσα τοῦ κτιρίου, ὥστε κανεὶς νὰ μὴν ἠμπορεῖ νὰ σταθῆ ἐκεῖ. Τὸ πανδαιμόνιον αὐτὸ ηὔξανε ἀπὸ τὰς δέσμας τῆς δυναμίτιδος ποὺ ἔρριχναν ἀπὸ τὰ γύρω σπίτια καὶ ἀπὸ μπουκάλες μὲ εὐλέκτους ὕλας διὰ νὰ προκαλέσουν πυρκαϊάς. Οἱ ἀστυφύλακες, παρ'ὅλην αὐτὴν τὴν ὑπεροχὴν τοῦ πυρὸς τῶν ἐλασιτῶν, ἀμύνονται ἡρωϊκῶς καὶ τραυματίζονται ἐξ αὐτῶν οἱ Δούκας καὶ Γεωργόπουλος.

Εἰς τὸ μεταξὺ ὁ ἀρχιφύλαξ Μπαμπέτας, ποὺ ἐμοίραζε τὰ πυρομαχικά, ἀναφέρει ὅτι δὲν μένουν παρὰ 60 μόνον φυσίγγια γιὰ κάθε αὐτόματο ὅπλο.

Ἔχει ξημερώσει ἤδη καὶ ἡ μάχη αὐξάνει. Οἱ ἐλασῖται ἔχουν καταλάβει ὅλα τὰ ἀπέναντι τοῦ Τμήματος οἰκίας καὶ συνεχίζουν ἀδιακόπως τὸν ἀγῶνα διὰ τῶν χειροβομβίδων. Μία ἀπὸ τὶς πρῶτες χειροβομβίδες βρίσκει τὸν ἀρχ)κα Μάρκου καὶ τοῦ ἀποκόπτει σχεδὸν τὰ δύο χέρια. Μιὰ ἄλλη τραυματίζει βαρέως τὸν ἀρχιφύλακα Γεωργίου. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ κρατηθῆ ἄμυνα εἰς τοὺς ἐπάνω ορόφους, διότι κανεὶς δὲν ἠμπορεῖ νὰ σταθῆ ἐκεῖ ἀπὸ τὶς χειροβομβίδες ποὺ πέφτουν. Ὁλόκληρος ἡ δύναμις ἀναγκάζεται νὰ κατέβη εἰς τὸ πρῶτο πάτωμα τοῦ Τμήματος.

Τὸ μοιραῖον καὶ ἐδῶ πλησιάζει. Τὸ κτίριο σείεται κυριολεκτικῶς. Τὸ πᾶν καταρρέει. Παράθυρα, πόρτες θρυμ-

ματίζονται ἀπὸ τὰς ἐκρήξεις τῶν χειροβομβίδων.

Πυρομαχικὰ δὲν ὑπῆρχον πλέον. Οὐσιαστικὰ εἰς τὰς 10.15΄ τὸ Τμῆμα ἔπαυσε τὸ πῦρ. Ἡ μανία τῶν ἐλασιτῶν ἔχει κορυφωθῆ διότι βλέπουν ὅτι ἡ λεία εἶναι εὔκολος. Οἱ ἀστυνομικοὶ περιμένουν ἀπὸ λεπτὸ σὲ λεπτὸ νὰ τιναχθοῦν στὸν ἀέρα.

Στὰς 11 π.μ. ἐμφανίζεται πρὸ τοῦ Τμήματος ὁ ἰατρὸς Νικολακόπουλος μὲ ἕναν ὑπολοχαγὸ τοῦ Ἐλὰς καὶ λέγει στοὺς ἀστυνομικοὺς νὰ παραδοθοῦν καὶ δὲν ἔχουν νὰ πάθουν τίποτα. Ἀμέσως μία διμοιρία ἐλασιτῶν παρατάσσεται εἰς τὴν ἔξοδον καὶ παρ' ὅλην τὴν ἀγριότητα τῆς διεξαχθείσης μάχης, τὴν πρώτην αὐτὴν στιγμὴν δὲν δεικνύουν ἀγρίας διαθέσεις. Οὕτω ἐλευθερώνουν 35 ἀστυφύλακας, ἀφοῦ παρέδωσαν τὸν ὁπλισμόν των καὶ οἱ ὁποῖοι μετέβησαν εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν. Οἱ ὑπόλοιποι 35 ἀστυφύλακες μὲ ὅλους τοὺς ἀξιωματικοὺς ὁδηγοῦνται εἰς τὴν ἐκεῖ πλησίον κλινικὴν Νικολακοπούλου. Ἐκεῖ μετέφεραν καὶ τοὺς τραυματίας ἀστυνομικούς. Ἡ μοιραία ὅμως στιγμὴ δι' ὅλους τοὺς ἀστυνομικοὺς εἶχε σημάνει, ὅταν μετ' ὀλίγον ἐνεφανίσθη εἰς τὴν Κλινικὴν ἕνας ὑπολοχαγὸς τοῦ Ἐλὰς ἐπὶ κεφαλῆς πολυαρίθμου ἀποσπάσματος ἐλασιτῶν.

—Κανεὶς δὲν θὰ βγῆ ἀπὸ ἐδῶ μέσα διατάσσει ὁ ὑπολοχαγὸς αὐτός, διότι ἡ μάχη ἐξακολουθεῖ γύρω ἀπὸ ἐδῶ, εἰς τὸ Τμῆμα Μεταγωγῶν.

—Αὐτὴ ἦτο ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις τῶν ἀστυνομικῶν, διότι ἀπ' αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἀρχίζουν αἱ περιπέτειαι καὶ τὸ μαρτύριόν των. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ κλινικὴ εἶχε γεμίσει ἀπὸ τραυματίας. Διαρκῶς μετέφερον τραυματίας ἐλασίτας, πολλοὶ τῶν ὁποίων ὑποκύπτουν εἰς τὰ τραύματά των. Κατὰ τὰς 8 τὴν νύκτα οἱ ἀστυφύλακες, οἱ ἀρχιφύλακες καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ μετεφέρθησαν ὑπὸ ἰσχυρὰν συνοδείαν εἰς τὸ σχολεῖον τῆς Χὶλλ καὶ ἐκλείσθησαν εἰς ἕνα δωμάτιον. Ἐντὸς ὀλίγου ὅμως καταφθάνουν εἰς τὴν περιοχὴν αὐτὴν ἀγγλικὰ τάνκς. Εἰς τὴν ἐκ τοῦ μακρόθεν ἐμφάνισιν των, οἱ ἐλασῖται διασκορπίζονται πρὸς τὴν Ἀκρόπολιν. Τὰ τάνκς φθάνουν εἰς τὸ σχολεῖον τῆς Χίλλ, ὅπου μέσα εἶναι αἰχμάλωτοι οἱ ἀστυνομικοί. Κανεὶς ὅμως δὲν πληροφορεῖ τοὺς Ἄγγλους δι' αὐτὸ καὶ τὰ τάνκς κάνουν τὸν γύρω τῆς Πλάκας καὶ φεύγουν. Εὐθὺς ἀμέσως δὲ μὲ τὴν ἀναχώρησιν των ἐπιστρέφουν οἱ ἐλασῖται εἰς τὸ σχολεῖον τῆς Χίλλ. Ἐκεῖ κρατοῦν τελικῶς 2 ἀρχιφύλακας, τὸν Στοῦπαν καὶ τὸν Καλογερόπουλον καὶ δύο ἀστυφύλακας, ὡς ἐπίσης καὶ ὅλους τοὺς ἀξιωμακικούς, δηλαδὴ τοὺς

ἀστυνόμους Ζαρούλιαν, Κομψᾶν, Μακροθύμνιον, Πήλιαν, Ποττάκην καὶ Καρατζᾶν. Τοὺς ὑπολοίπους ἀστυφύλακας τοὺς ἀφίνουν ἐλευθέρους.

Τοὺς κρατουμένους τοὺς μεταφέρουν τὴν νύκτα εἰς τὴν Ἡλιούπολιν. Ἕνας κομμουνιστὴς τροχιοδρομικός, τὴν τελευταία στιγμή, φωνάζει τὸν ὑπαστυνόμο Καρατζᾶ καὶ τὸν ἀφίνει ἐλεύθερον. Σχεδὸν ἀμέσως οἱ ὑπόλοιποι πέντε ἀστυνόμοι και τέσσαρες ἀστυφύλακες, διατάσσονται νὰ ἀκολουθήσουν ἕνα ἄλλο ἀπόσπασμα ἐλασιτῶν ποὺ τοὺς ὁδηγεῖ ἔξω ἀπὸ τὸν συνοικισμὸ καὶ ἐκεῖ ἐκτελοῦνται ὅλοι. Ὅταν ἔληξε τὸ κίνημα εὑρέθησαν τὰ πτώματα ὅλων τῶν ὡς ἄνω ἀξιωματικῶν καὶ τῶν δύο ἀρχιφυλάκων. Τῶν ὑπολοίπων δὲν ἀνευρέθησαν.

Αὐτὴ ἐν περιλήψει ὑπῆρξεν ἡ τραγωδία τοῦ Β' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος κατὰ τὸν αἱματηρὸν Δεκέμβριον τοῦ 1944.

Τὴν 8ην Δεκεμβρίου ἀγγλικὴ δύναμις, ὑποστηριζομένη ἀπὸ τρία τάνκς, ἀνεκατέλαβε τὸ Β' τμῆμα. Εἰς τοῦτο ἡ Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις ἐγκατέστησεν δύναμιν ἐκ 50 ἀστυφυλάκων.

Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

Ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια εἶναι ἡ ὑπηρεσία εἰς τὴν ὁποίαν ἔχει ἀνατεθῆ, ἐκτὸς τῶν ἄλλων της καθηκόντων, καὶ τὸ ἔργον τῆς διώξεως τοῦ κομμουνισμοῦ. Δι' αὐτὸ ὅσοι ἀστυνομικοὶ ὑπηρετοῦν εἰς τὸ Τμῆμα Γενικῆς Ἀσφαλείας—τοποθετοῦνται δὲ εἰς αὐτὸ πάντοτε οἱ ἱκανώτεροι καὶ κεκτημένοι ἐξαιρετικὰ ἀστυνομικὰ προσόντα—εἶναι οἱ πλέον ἀπηνεῖς διῶκται τῶν ἀναρχοκομμουνιστῶν καὶ ἐθεωροῦνται ἀνέκαθεν ἀπὸ αὐτοὺς ὡς ἐχθροί των. Τὸ μῖσος ποὺ τρέφουν κατὰ τῶν ἀστυνομικῶν τῆς Γεν. Ἀσφαλείας οἱ κομμουνισταὶ εἶναι ἄσπονδον. Ὡς ἐκ τούτου ὅταν ἡ ἐπανάστασις ποὺ ἐξαπέλυσε κατὰ τοῦ νομίμου κράτους ἡ ἐγκληματικὴ ἡγεσία τοῦ Κομμουνιστικοῦ κόμματος, ἐφούντωσε μία ἀπὸ τὶς πρῶτες φροντίδες τῶν διευθυνόντων τὴν αἱματηρὰν ἐκείνην ἀνταρσίαν, ἦτο ἡ ἐξουδετέρωσις τῆς φρουρᾶς τοῦ Τμήματος τούτου.

Ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια τότε ἦτο ἐγκατεστημένη εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Στουρνάρα καὶ Πατησίων πολυόροφον οἴκημα μὲ διοικητὴν τὸν ἀστυνομικὸν διευθυντὴν Ν. Τσαγκλῆν καὶ μὲ ὑποδιοικητὰς τοὺς ἀστυνόμους Λίναρην καὶ Δ. Ζαγκλῆν. Ἡ δύναμίς των ἀπηρτίζετο ἀπὸ 45 ἀξιωματικοὺς

καὶ 250 ἀστυφύλακας καὶ ἀρχιφύλακας. Ὁλόκληρος αὐτὴ ἡ ἐκ 300 περίπου ἀνδρῶν δύναμις, ἦτο ὡπλισμένη μόνον μὲ 150 ἰταλικὲς ἀραβίδες καὶ 15 αὐτόματα στὲρν καὶ μὲ περιωρισμένον ἀριθμὸν φυσιγγίων. Οἱ μισοὶ δηλαδὴ ἀπὸ τοὺς ἄνδρας τοῦ Τμήματος· ἦσαν ἐντελῶς ἄοπλοι. Αὐτὴ ἦτο ἡ κατάστασις τῆς φρουρᾶς τοῦ Τμήματος Γενικῆς Ἀσφαλείας, ὅταν τὴν 10.30 τῆς 5ης Δεκεμβρίου ἡμέραν τοῦ Ἁγίου Σάββα, ἐνειργήθη κατ'αὐτῆς μία ἀπὸ τὶς πλέον συνδυασμένες ἐπιθέσεις ἐκ μέρους τῶν ἑαμοκομμουνιστῶν. 12 λόχοι ἐλασιτῶν ἐπιτίθενται αἰφνιδιαστικῶς καὶ ἀρχίζουν νὰ βάλουν καταιγιστικῶς ἐξ ὅλων τῶν πλευρῶν κατὰ τοῦ οἰκήματος. Μία δύναμις ἐξ αὐτῶν, ἐνεργεῖ ἐπίθεσιν ἀπὸ τὴν ὁδὸν Πατησίων, ἄλλη μεγαλυτέρα τῆς πρώτης, συγκεντρωμένη εἰς τὴν ὁδὸν Μπουμπουλίνας ἐξορμᾶ ἀπὸ τὸ ἐπάνω μέρος τῆς ὁδοῦ Στουρνάρα, εἰσέρχεται εἰς τὸν περίβολον τοῦ Πολυτεχνείου καὶ ἀπὸ τὰ ἐκεῖ κτίρια ἐξαπολύει σφοδρώτατον πῦρ ἐναντίου τοῦ οἰκήματος. Ὅλμοι χειροβομβίδες, πολυβόλα, βαρελότα· καὶ παντὸς εἴδους ἄλλα φονικὰ ὅπλα, βάλλουν κατὰ τῶν παραθύρων καὶ τῶν θυρῶν τοῦ οἰκήματος. Ἡ κόλασις τοῦ πυρὸς τὸ ὁποῖον ἐκσπᾶ κατὰ τοῦ κτιρίου τῆς Γεν. Ἀσφαλείας εἶναι ἀφάνταστος καὶ δὲν εἶναι εὔκολον νὰ περιγραφῆ. Ἡ φοβερὰ αὕτη ἐπίθεσις μιᾶς τόσον ἰσχυρᾶς δυνάμεως, ἐκρατήθη χάρις εἰς τὴν σθεναρὰν ἄμυναν τῶν πολιορκημένων ἀστυνομικῶν. Ἐκτὸς τούτου οἱ διευθύνοντες τὴν ἄμυναν τοῦ Τμήματος, εἶχον προνοήσει καὶ ἐγκατέστησαν ἀπὸ τῆς προηγουμένης ἡμέρας ἕνα ἐξωτερικὸν φυλάκιον μὲ μίαν μικρὰν δύναμιν, ὑπὸ τὸν ὑπαστυνόμον Παντέαν, εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων οἴκημα τῆς Κάζα ντ' Ἰτάλια, ἀπ' ὅπου οἱ ἐπιτιθέμενοι βαλλόμενοι ἀκαταπαύστως ἠναγκάσθησαν νὰ ὑποχωρήσουν.

Ἐπίσης ἀποτελεσματικὴ ὑπῆρξεν ἡ ἄμυνα, ἡ ὁποία ἐγίνετο ἀπὸ τὴν ἐκ τσιμέντου σκοπιὰν ποὺ εὑρίσκετο ἀκριβῶς εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Τμήματος. Ἐντὸς αὐτῆς εἶχον ἐγκατασταθῆ δύο ἀστυφύλακες, οἱ ὁποῖοι μὲ τὰ αὐτόματά των, ἐπέφερον πραγματικὴν θραῦσιν εἰς τοὺς ἐλασίτας, εἰς τοὺς ὁποίους δὲν ἐπέτρεπον νὰ πλησιάσουν. Οἱ ἐπιτιθέμενοι ἔχουν δεκάδας νεκρῶν. Παρ' ὅλην ὅμως τὴν σθεναρὰν ἀντίστασιν τῶν ἀστυνομικῶν τοῦ Τμήματος Γενικῆς Ἀσφαλείας, ἡ ἐπίθεσις τῶν ἐλασιτῶν ἐξηκολούθει, μὲ ἀμείωτον σφοδρότητα καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ὑπῆρχε κίνδυνος νὰ τελειώσουν καὶ τὰ πυρομαχικὰ τῶν ἀμυνομένων, ὁπότε ὁλόκληρος ἡ φρουρὰ θὰ παρεδίδετο εἰς τὴν μανίαν τῶν δολοφόνων ἑαμοκομμουνιστῶν. Εὐτυχῶς κατὰ τὰς 6 τὸ βράδυ ἦλθον ἔξωθι τοῦ

Τμήματος 3 Ἀγγλικὰ τάνκς μὲ 20 Ἄγγλους στρατιώτας διὰ νὰ ἐνισχύσουν τὴν φρουρὰν καὶ οἱ ὁποῖοι ἔφερον μαζύ των καὶ βαρέα ὅπλα, τῶν ὁποίων τόσον ἀνάγκην εἶχον οἱ ἀμυνόμενοι ἀστυνομικοί. Εὐθὺς μετὰ τὴν ἄφιξιν τῶν ἐνισχύσεων, δύναμις ἀστυνομικῶν, μαζὶ μὲ τοὺς Ἄγγλους στρατιώτας ἐξῆλθον τοῦ Τμήματος καὶ ἐνήργησαν μίαν ἐξαιρετικὰ προσοδοφόρον ἐκκαθαριστικὴν ἐπιχείρησιν: 75 ἐλασῖται μετὰ τοῦ ὁπλισμοῦ των συνελήφθησαν κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦτο καὶ ἕνας Γερμανὸς ταγματάρχης.

Ἡ παραλαβὴ τῶν βαρέων ὅπλων καὶ ἡ σημειωθεῖσα ἐπιτυχία τῆς συλλήψεως τῶν 75 ἐλασιτῶν, ἐνεψύχωσε εἰς τοιοῦτον βαθμὸν τοὺς ἀστυνομικούς, ὥστε τὴν ἐπομένην ἡμέραν, ἤνοιξαν εἰς τοὺς τοίχους τοῦ οἰκήματος καὶ εἰς ὅλους τοὺς ὀρόφους πολεμίστρες, ἀπὸ τὰς ὁποίας ἔβαλλον ἐξακολουθητικῶς κατὰ τῶν ἐλασιτῶν. Εἶχον καταστήση πλέον τὸ κτίριον τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας ἀπόρθητον φρούριον, πραγματικὸ Βερντέν. Ἐπίσης ἐγκατέστησαν μικρὰ φυλάκια καὶ εἰς τὸ ἔναντι τοῦ Τμήματος κτίριον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, καθὼς καὶ εἰς τὸ μέγαρον Λινάρδου. Ἐν τούτοις οἱ ἐλασῖται ἐξηκολούθησαν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἀκόμη τὰς σφοδρὰς ἐπιθέσεις τῶν κατὰ τοῦ Τμήματος τούτου.

Κύματα μαινομένων ἑαμοκομμουνιστῶν ἐπετίθεντο τὸ ἕνα κατόπιν τοῦ ἄλλου, ἐναντίον τοῦ κτιρίου τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας διὰ νὰ τὸ ἐκπορθήσουν. Ὅλαι ὅμως αἱ ἐπιθέσεις τῶν λυσσασμένων αὐτῶν ὀρδῶν, θραύονται πρὸ τῆς σθεναρᾶς ἀντιστάσεως τῶν ἀμυνομένων, τῶν ὁποίων τὸ ἠθικὸν ἦτο ἀκμαιότατον. Εἰς τὰς 9 Δεκεμβρίου ὁ ὑποδιοικητὴς Λίναρης καὶ οἱ ἀστυνόμοι Ἀρχιμανδρίτης καὶ Χριστοδούλου, ἐξορμοῦν μὲ μίαν δύναμιν καὶ ἐκκαθαρίζουν κατόπιν σφοδρᾶς μάχης τὰ τετράγωνα ποὺ περιλαμβάνονται μεταξὺ τῶν ὁδῶν Πολυτεχνείου—Ἀβέρωφ—Ἠπείρου μέχρι τῶν γραφείων τῆς Διευθύνσεως Κρατικῶν αὐτοκινήτων. Ἐξ ἄλλου ἄλλη δύναμις ὑπὸ τὸν ἀστυνόμον Γαλανόπουλον ἐξεκαθάρισε τὴν ὁδὸν Στουρνάρα. Ἀποτέλεσμα τῶν ἐξορμήσεων αὐτῶν ἦτο ἡ σύλληψις μεγάλου ἀριθμοῦ αἰχμαλώτων ἐλασιτῶν. Οἱ νεκροὶ καὶ οἱ τραυματίαι ἐπίσης ἀνῆλθον εἰς δεκάδας, ἐνῶ οἱ ἐξορμήσαντες ἀστυνομικοὶ οὐδεμίαν ἀπώλειαν εἶχον.

Εἰς τὰς 14 Δεκεμβρίου ἐλήφθη εἰς τὸ Τμῆμα διαταγὴ τοῦ Στρατηγοῦ Σκόμπυ, ὅπως ἡ φρουρὰ ἐγκαταλείψη τὸ κτίριον καὶ συμπτυχθῆ εἰς τὰ παλαιὰ Ἀνάκτορα. Μὲ λύπην των οἱ ἀστυνομικοὶ ἐγκαταλείπουν κατὰ τὰς πρώτας μεταμεσημβρινὰς ὥρας τῆς 14ης Δ)βρίου τὸ οἴκημα καὶ

βαδίζουν πρὸς τὴν 'Ομόνοιαν, μαχόμενοι πρὸς τοὺς ἐλασίτας, οἱ ὁποῖοι ἐπιτίθενται μὲ λύσσαν ἐναντίον των. Ὅταν ἔφθασαν εἰς τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Θεμιστοκλέους καὶ Πανεπιστημίου ἔπεσαν νεκροί, ὁ ἀστυνόμος Οἰκονομόπουλος, ὁ ὑπαστυνόμος Κοσκινᾶς καὶ ὁ ἀρχιφύλαξ Μιχαλόπουλος, ἐτραυματίσθη δὲ σοβαρῶς ὁ ἀστυνόμος Λεμπέσης. 'Επίσης κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἐπιθέσεως ἐφονεύθησαν ὁ ὑπαστυνόμος Α. Πανόπουλος, ὁ ἀστυφύλαξ Πρωτοππαπᾶς καὶ ἕνας Ἄγγλος στρατιώτης.

Μετὰ τὴν σύμπτυξιν τῆς δυνάμεως τῆς Γεν. 'Ασφαλείας εἰς τὰ παλαιὰ 'Ανάκτορα, λόγῳ τοῦ ἀρίστου ἠθικοῦ τῶν ἀνδρῶν της, ἐτοποθετήθη αὕτη κατὰ μῆκος τοῦ 'Ιλισσοῦ ποταμοῦ ἐντὸς δύο μεγάρων τῆς συνοικίας Μέτς, πρὸς παρεμπόδισιν καθόδου τῶν ἐαμοκομμουνιστῶν ἐκ τῶν ἀνατολικῶν συνοικιῶν πρὸς τὸ κέντρον.

Αὐτὴ ἐν περιλήψει ἦτο ἡ ἄμυνα καὶ ἡ δρᾶσις τῶν ἀνδρῶν τοῦ Τμήματος Γεν. 'Ασφαλείας 'Αθηνῶν, ἡ ὁποία ὑπῆρξεν μία ἀπὸ τὰς πλέον ἡρωϊκὰς τοῦ Σώματος τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων κατὰ τὴν Δεκεμβριανὴν ἐπανάστασιν.

Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΜΗΧΑΝΟΚΙΝΗΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

Τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων 89 μηχανοκίνητον Τμῆμα τῆς 'Αστυνομίας, τὸ ὁποῖον διοικοῦσε ὁ ἀστυνόμος Β. Καρατζουβάλης μὲ 13 ἀξιωματικοὺς μεταξὺ τῶν ὁποίων οἱ ἀστυνόμοι Παπανικολάου, 'Αδαμόπουλος, Σπυριούνης, Μπιτούνης, Σουρελές, Παναγόπουλος καὶ ἄλλοι καὶ 35 ἀστυφύλακες, ἤρχισεν ἕνα ἀπεγνωσμένο ἀγῶνα μὲ τοὺς ἐλασίτας. Ὅλαι αἱ ταράτσαι τῶν γύρω οἰκιῶν ἐχρησιμοποιοῦντο διὰ νὰ βάλουν ἐναντίον τοῦ Τμήματος. Ὁ ἀγὼν αὐτὸς ἦτο ἐξ ὁλοκλήρου ἄνισος. 'Εν τούτοις χάρις εἰς τὸ ἀκατάβλητον σθένος τῶν ἀστυνομικῶν, κατωρθώθη δύο φορὰς νὰ φονευθοῦν παρ' αὐτῶν οἱ πολυβοληταὶ ποὺ ἦσαν εἰς τὶς ταράτσες. 'Αλλ' ἀμέσως νέαι δυνάμεις ἐρρίπτοντο εἰς τὸν ἀγῶνα ὑπὸ τῶν ἐλασιτῶν. Παρ' ὅλες ὅμως τὶς προσπάθειές των ἦτο ἀδύνατον νὰ καταλάβουν τὸ ἡρωϊκὸν αὐτὸ Τμῆμα.

'Επὶ ἓξ ἡμερονύκτια βαλλόμενοι συνεχῶς οἱ 35 αὐτοὶ ἀστυφύλακες μὲ τοὺς 13 ἀξιωματικούς των, ἄυπνοι ἐντελῶς, μάχονται καὶ ἐπιφέρουν μεγάλας ἀπωλείας εἰς τοὺς λυσσασμένους ἐλασίτας. Δὲν χάνουν οὔτε στιγμὴν τὸ θάρρος των καὶ συνεχίζουν τὸν ἀγῶνα ἀκατάβλητοι. Τὸ ἀπό-

γευμα τῆς 11ης Δεκεμβρίου ἔφθασεν ἔμπροσθεν τοῦ Τμήματος ἕνα 'Αγγλικὸ τάνκ. 'Ο διοικητὴς τοῦ Τμήματος διατάσσει τότε ἐξόρμησιν μέρους τῶν ἀνδρῶν του, ἐναντίον τοῦ κυριωτέρου ἐχθρικοῦ σημείου, ποὺ ἦτο εἰς τὸ ἔναντι ἀκριβῶς οἴκημα, τὸ καταληφθὲν ὑπὸ τῶν ἐλασιτῶν. Οἱ ἀστυνομικοὶ κατόπιν θαρραλέας ἐπιθέσεως τὸ καταλαμβάνουν καὶ συλλαμβάνουν 45 ἐλασίτας ποὺ ἦσαν ἐκεῖ, μαζὶ μὲ τὸν ὁπλισμόν των καὶ τὰ πυρομαχικά των. Τὸ βράδυ τῆς ἰδίας ἡμέρας ἕνα ἀπόσπασμα ἐλασιτῶν ἔφθασε ἀπὸ τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ προαυλίου τοῦ μηχανοκινήτου καὶ προσεπάθη νὰ τοποθετήση δυναμίτιδα διὰ νὰ ἀνατινάξη τὸ κτίριον. Οἱ ἀστυνομικοὶ τοὺς ἀνεκάλυψαν μὲ τὸν προβολέα ποὺ ἐχρησιμοποίουν καὶ τοὺς ἐξουδετέρωσαν μὲ χειροβομβίδας. 'Η κατάστασις ὅμως τὴν ἐπομένην ἐγένετο ἀπελπιστική. 'Απὸ ὅλας τὰς γύρω τοῦ τμήματος πολυκατοικίας ἐξαπελύετο ἕνας γενικὸς βομβαρδισμός.

Παρ' ὅλη αὐτὴ τὴν κόλασι οἱ ἐλασῖται δὲν καταφέρνουν τίποτε πλὴν τῆς καταστροφῆς τῶν κτιρίων. 'Η νύκτα τῆς 12—13 Δεκεμβρίου εἶναι τραγική. "Ολοι εἰς τὰς θέσεις των περιμένουν κάτι τὸ φοβερό. Διότι οἱ ἐλασῖται τώρα μεταχειρίζονται τὰ ἔσχατα μέσα. Τὴν νύκτα αὐτὴ ἐκκενώνουν 50 κατοικίες ποὺ εἶναι γύρω στὸ Τμῆμα καὶ διατάσσουν τοὺς ἐνοίκους νὰ φύγουν. "Ολα τὰ συνεχόμενα σπίτια μὲ τὸ Τμῆμα εἶχον καταληφθῆ. Οἱ ἐλασῖται συγκεντρώνουν μεγάλας ποσότητας ἐμπρηστικῶν οὐσιῶν καὶ δυναμίτιδος διὰ νὰ τινάξουν ὅλα τὰ πέριξ μαζὶ μὲτὸ Τμῆμα. Τίποτε δὲν θὰ γλυτώση. 'Η παράτασις τῆς ἀμύνης ἦτο καθαρὴ αὐτοκτονία. Οἱ ἄνδρες καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ ποὺ ἔδειξαν τοιοῦτον ἡρωϊσμὸν πρέπει νὰ χρησιμοποιηθοῦν εἰς ἄλλην ἀποστολήν. 'Επολέμησαν 7 ἡμέρας καὶ νύκτας ἐφόνευσαν δεκάδας κομμουνιστῶν, συνέλαβον αἰχμαλώτους. Τώρα ἡ ἀποστολή των ἐτελείωσε.

Ζητοῦν νὰ ἔλθουν τάνκς. "Ερχεται ἕνα Σέρμαν εἰς τὰς 11 π.μ. 'Αρχίζει νὰ βάλη ἐναντίον τῆς πολυκατοικίας ποὺ κατέχουν οἱ ἐλασῖται. 'Εφονεύθησαν πολλοὶ κομμουνισταί. Τὸ ἀπόγευμα ἔρχεται καὶ ἄλλο τάνκς. Μόλις ἐβράδιασε ἀπεφασίσθη ἡ ἔξοδος. 'Υπὸ τὴν προστασίαν τῶν τὰνκς μαχόμενοι οἱ ἄνδρες τοῦ Τμήματος, ἐξέρχονται ἀπὸ αὐτὸ εἰς τὰς 6 τὸ ἀπόγευμα. Τρεῖς τέσσαρες τραυματίζονται, ἐν τέλει σώζονται ὅλοι καὶ φθάνουν εἰς τὴν 'Ομόνοιαν.

'Η ἄμυνα τοῦ Τμήματος αὐτοῦ ὑπῆρξε πρωτοφανής· Δι' αὐτὸ ἀξίζει κάθε τιμὴ στοὺς γενναίους αὐτοὺς ἄνδρας ποὺ ὑπερήσπισαν τόσον ἡρωϊκὰ τὸ μηχανοκίνητον Τμῆμα

Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ

'Η ἀποφράς ἐκείνη ἡμέρα τῆς 3ης Δεκεμβρίου 1944, ποὺ ἐσήμανε τὴν ἔναρξιν τῆς αἱματηρᾶς ἐαμοκομμουνιστικῆς ἐπαναστάσεως, ὑπῆρξε καὶ διὰ τὸ Σῶμα τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων ἡ μοιραία ἡμερομηνία κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ ἄνδρες του ἐθρήνησαν πολλὰ θύματα. Κατὰ τὰς 12 π. μ. τὸ ΙΑ Τμῆμα Καλλιθέας ἐδέχετο αἰφνιδιαστικῶς τὴν ἐπίθεσιν μεγάλης δυνάμεως ἐλασιτῶν. Διοικητὴς τοῦ Τμήματος αὐτοῦ ἦτο ὁ ἀστυνόμος Αὐγερινὸς Π. ἔχων ὡς ἀξιωματικοὺς τοὺς ἀστυνόμους Παπαδόπουλον Γ, Μπέλλην, Παπασταματόπουλον, Τσοῦτσον, 'Αδρεόπουλον, Κουλουριώτην, Λεοντῖνον, Βλάχον, Ψαλλίδαν καὶ τοὺς ἀνθυπαστυνόμους Λιόγκαν καὶ Τσοῦρον. Εἰς τὸ Τμῆμα ἐξ ἄλλου ὑπηρέτουν 11 ἀρχιφύλακες καὶ 44 ἀστυφύλακες. Τὸ ἥμισυ τῆς δυνάμεως αὐτῆς, ὑπὸ τὸν ἀστυνόμον Παπαδόπουλον, εἶχε σταλῆ ἀπὸ τῆς πρωΐας τῆς Κυριακῆς πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Β' 'Αστυνομικοῦ Τμήματος 'Αθηνῶν καὶ ἑπομένως κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐπιθέσεως εἰς αὐτὸ ὑπῆρχον 6 ἀρχιφύλακες καὶ 22 ἀστυφύλακες. Οἱ ἐλασῖται ὡς πρώτην ἐνέργειάν των ἐθεώρησαν σκόπιμον νὰ ἐπιτύχουν τὴν πυρπόλησιν τοῦ Τμήματος. Μόλις προέβησαν εἰς τὴν ἀπόπειραν αὐτὴν καὶ πρὶν ἢ μεταδώσουν τὸ πῦρ, ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν προδοτῶν Εὐθυμιάδης ἐζήτησε νὰ συναντηθῇ μὲ τὸν διοικητὴν τοῦ Τμήματος. Λόγῳ τῆς ἀριθμιτικῆς ὑπεροχῆς τῶν ἐλασιτῶν ἐφ' ἑνὸς καὶ τοῦ βαρέος ὁπλισμοῦ, τὸν ὁποῖον ἔφερον ἀφ' ἑτέρου, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ προλάβῃ ὀδυνηρὰς συνεπείας, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐπήρχοντο ἀναποτρέπτως, ἐπειδὴ αἱ ἀστυνομικαὶ δυνάμεις δὲν διέθετον ἱκανὸν ἀριθμὸν ὅπλων καὶ πυρομαχικῶν, ὁ ἀστυνόμος Αὐγερινὸς ἐξῆλθε τοῦ Τμήματος καὶ συνηντήθη μετὰ τοῦ Εὐθυμιάδου, παρὰ τοῦ ὁποίου ἐζήτησε νὰ μάθῃ τὴν αἰτίαν τῆς πολιορκίας τοῦ Τμήματος. 'Ο Εὐθυμιάδης μὲ μίαν ἐπιτροπὴν ἡ ὁποία κατέφθασεν ἐν τῷ μεταξὺ κατὰ τρόπον ἀπαιτητικὸν καὶ αὐθάδη, τοῦ εἶπον νὰ τοὺς παραδώσῃ τὰ ὅπλα τῶν ἀστυνομικῶν καὶ ἐν συνεχείᾳ νὰ πάρῃ τὴν δύναμίν του καὶ νὰ ἑνωθῇ μαζί των. "Οπως ἦτο ἑπόμενον ὁ διοικητὴς ἀπέρριψε μετ' ἀγανακτήσεως καὶ ὀργῆς τὰς προτάσεις αὐτὰς τῶν ἐαμοκομμουνιστῶν καὶ τοὺς ἐδήλωσε ρητῶς «νὰ κάμουν ὅτι μποροῦν, αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες του θὰ ἀμυνθοῦν μέχρι ἐσχάτων» καὶ ἀμέσως εἰσῆλθε εἰς τὸ Τμῆμα, ὅπου ἀνεκοίνωσε τὰ διαμειφθέντα εἰς τοὺς ἄνδρας τῆς δυνάμεώς του.

"Ολοι συνεφώνησαν μὲ τὴν ἀνδρικὴν στάσιν τοῦ διοικητοῦ των καὶ ἐξεδήλωσαν τὴν ἀπόφασίν των νὰ πολεμή-

σουν ἔστω καὶ μὲ τὰ ὀλίγα μέσα πυρὸς ποὺ διέθετον.

Οἱ ἐλασῖται ἐν τῷ μεταξὺ προητοιμάζοντο διὰ τὴν ἐπίθεσιν, συγκεντρώνοντες κάθε εἴδους πολεμικὸν ὑλικόν. Οὕτω εἶχον τὰ πράγματα ὅταν, κατὰ τὰς 5 μ.μ. τῆς ἰδίας ἡμέρας, ἔφθασαν εἰς τὸ Τμῆμα ἀπὸ τὰς Ἀθήνας τρεῖς Ἄγγλοι στρατιῶται καὶ ἐγκατεστάθησαν εἰς αὐτό. Οἱ ἐλασῖται τότε ἔλυσαν τὴν πολιορκίαν καὶ ἀπῆλθον. Ἀλλὰ τὴν πρωΐαν τῆς ἑπομένης οἱ Ἄγγλοι στρατιῶται ἀνεχώρησαν διὰ τὰς Ἀθήνας, ταὐτοχρόνως ὅμως ἐπέστρεψεν ὁ ἀστυνόμος Παπαδόπουλος μὲ τοὺς 28 ἄνδρας του. Τὴν 12 καὶ 30′ μεσημβρινὴν ἕνας λόχος τοῦ Ἐλὰς μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Καπετὰν-Βαγγέλη, ἐπολιόρκησε τὸ Τμῆμα καὶ ὁ καπετάνιος ἐπανέλαβε πάλιν τὰς ἰδίας προτάσεις εἰς τὸν διοικητὴν τοῦ Τμήματος. Εἰς νέαν ἄρνησιν τοῦ τελευταίου οἱ ἐλασῖτοι ἤρχισαν μὲ τὰ χωνιὰ νὰ καλοῦν τὸν λαὸν νὰ συνκεντρωθῇ πέριξ τοῦ Τμήματος καὶ νὰ ἀπαιτήσῃ καὶ αὐτὸς τὴν παράδοσίν του, ταυτοχρόνως δὲ θέτουν προθεσμίαν παραδόσεως τοῦ Τμήματος μέχρι τῆς 5ης ἀπογευματινῆς,

Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ ἐλασῖται καταλαμβάνουν ὅλες τὶς πέριξ ταράτσες καὶ τὰς γύρω ἀπὸ τὸ Τμῆμα παρόδους καὶ ἐγκαθιστοῦν ἐκεῖ ὅλμους καὶ βαρέα πολυβόλα. Εἰς τὰς 5 ἀκριβῶς, μόλις ἔληξε ἡ ὁρισθεῖσα προθεσμία παραδόσεως, ἕνα ὁμαδικὸ πῦρ ἐξέσπασε κατὰ τοῦ Τμήματος. Μὲ πυροβόλα, μὲ αὐτόματα, μὲ χειροβομβίδας, ἐβάλλετο ἀκαταπαύστως τὸ οἴκημα ἀπὸ ὅλες τὶς κατευθύνσεις, διαρκῶς δὲ νέαι δυνάμεις τοῦ Ἐλὰς ἐνίσχυον τοὺς ἐπιτιθεμένους. Κατὰ τὰς 6 καταφθάνει ἕνα ὁλόκληρο Σύνταγμα. Τὸ οἴκημα τοῦ Τμήματος ὑφίσταται τώρα νέαν ἀγριωτέραν τῆς πρώτης ἐπίθεσιν. Εἶναι περικυκλωμένον μέσα στοὺς καπνοὺς καὶ στὶς φλόγες ποὺ προκαλοῦν αἱ ἀδιάκοποι ἐκρήξεις τῶν πάσης φύσεως ὅπλων. Ἐπὶ τρεῖς ὁλοκλήρους ὥρας ἐξακολουθεῖ αὐτὴ ἡ τρομερὰ κόλασις πυρός. Ἔχει ἤδη νυκτώσει καὶ ἡ θέσις τῶν ἀνδρῶν τοῦ Τμήματος ἀρχίζει νὰ γίνεται τραγική, διότι ὑπάρχει ἄμεσος κίνδυνος ἀνατινάξεως τοῦ τμήματος διὰ δυναμίτιδος, τὴν ὁποίαν οἱ ἐλασῖται εἶχον μεταφέρει καὶ τοποθετήσει εἰς ἐπίκαιρα σημεῖα. Εἶναι τὸ ἔσχατον μέσον τῶν ἐλασιτῶν πρὸ τῆς σθεναρᾶς ἀντιστάσεως τῶν ἀστυνομικῶν, οἱ ὁποῖοι μάχονται ὡς λέοντες.

Τὴν 10ην νυκτερινὴν ἔφθασαν 4 Ἀγγλικὰ αὐτοκίνητα πλήρη στρατοῦ ἔξω ἀπὸ τὸ Τμῆμα. Ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει καὶ μόνον τῶν αὐτοκινήτων οἱ ἐλασῖται ἐτράπησαν εἰς φυγὴν λύσαντες τὴν πολιορκίαν. Δυστυχῶς ὅμως αἱ ἀγγλικαὶ ἐνισχύσεις δὲν παραμένουν ἐκεῖ ἐπὶ μακρόν. Μετὰ

πάροδον ἡμίσειας ὥρας ἀναχωροῦν διὰ νὰ μὴ ἐπανέλθουν πλέον. Κατόπιν τούτου οἱ ἐλασῖται ἐπανέρχονται καὶ πάλιν περισσότερον ἐξηγριωμένοι καὶ καλοῦν διὰ τελευταίαν φορὰν τοὺς ἀστῦνομικοῦς νὰ παραδοθοῦν. Ἐπὶ πλέον τὰ στίφη τῶν ἑαμοκομμουνιστῶν προέβησαν καὶ εἰς τὴν ἑξῆς σατανικὴν πρᾶξιν διὰ νὰ ἐκφοβίσουν ψυχολογικῶς τοὺς ἀμυνομένους. Εἶχαν συλλάβει τὸ παιδὶ τοῦ ἀστονόμου Παπαδοπούλου, καθὼς καὶ πολλὰς συζύγους καὶ ἀδελφὰς διαφόρων ἀστυνομικῶν, τὰς ὁποίας ἔφερον ἔξω ἀπὸ τὸ Τμῆμα, εἰς ὀλίγων βημάτων ἀπόστασιν καὶ τὰς ἔβαζον νὰ φωνάζουν εἰς τοὺς δικούς των νὰ παραδοθοῦν. Ἰδιαιτέρως ἀπειλοῦσαν τὸν Παπαδόπουλον ὅτι θὰ ἔσφαζαν ἀμέσως τὸ παιδί του, ἂν δὲν παραδοθῇ τὸ Τμῆμα. Ἀλλὰ καὶ τὸ ἀποτρόπαιον αὐτὸ κόλπο δὲν εἶχε οὐδεμίαν ἰσχύν. Οἱ ἀστυνομικοὶ σφίγγουν τὶς καδίες των καὶ πρωτοστατοῦντος τοῦ διοικητοῦ των Αὐγερινοῦ καὶ τοῦ Παπαδοπούλου, ποὺ κινδυνεύει τὸ παιδί του, ἀρνοῦνται νὰ παραδοθοῦν. Εἰς τὰς 11 καὶ 15 τὴν νύκτα ἔχει λήξει ἡ νέα προθεσμία, ποὺ ἔδωσαν οἱ ἐλασῖται εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς διὰ τὴν παράδοσίν των. Μέσα εἰς τὸ Τμῆμα ἐν τῷ μεταξὺ ὑπάρχουν 10 περίπου τραυματίαι ἀστυφύλακες. Τὴν στιγμὴν ὅμως ἐκείνην καταφθάνουν δύο μικρὰ ἀγγλικὰ φορτηγὰ αὐτοκίνητα.

Ὁ διοικητὴς τοῦ Τμήματος παρακαλεῖ τοὺς ἄγγλους νὰ παραλάβουν τοὺς τραυματιας, πρᾶγμα ποὺ γίνεται. Τότε ἀποφασίζεται ἀπὸ ὅλους ἡ ἔξοδος, διότι ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν κινδυνεύουν νὰ ἀνατιναχθοῦν εἰς τὸν ἀέρα καὶ ἡ περαιτέρω ἀντίστασις εἶναι ματαία πλέον. Οἱ ἀστυφύλακες δύο-δύο διατάσσονται νὰ ἐξέλθουν ἀπὸ τὸ Τμῆμα καὶ νὰ σχηματίσουν μίαν φάλαγγα ἐμπρὸς ἀπὸ τὴν ὁποίαν θὰ εἶναι τὸ ἕνα ἀγγλικὸ αὐτοκίνητο εἰς τὴν οὐρὰν δὲ τὸ ἄλλο. Μόλις ἔγιναν τὰ ἀνωτέρω ἀποφασίζουν νὰ κατευθυνθοῦν πρὸς τὴν λεωφόρον Συγγροῦ, ποὺ εὑρίσκεται τὸ Ἰωσηφόγλειον Ὀρφανοτροφεῖον, ὅπου ἤδρευε τάγμα τῆς Ἐθνοφυλακῆς καὶ ἀγγλικὸς λόχος.

Οἱ Ἀστυνομικοὶ ἐλπίζουν ὅτι οἱ ἐλασῖται, λόγῳ τῆς παρουσίας τῶν ἀγγλικῶν αὐτοκινήτων δὲν θὰ τοὺς ἐπετίθεντο. Ἠπατήθησαν ὅμως διότι μόλις ἐξῆλθον ἀπὸ τὸ Τμῆμα καὶ ἐπροχώρησαν ὀλίγον τοὺς ὑπέδέχθησαν μὲ μίαν χάλαζαν σφαιρῶν καὶ χειροβομβίδων. Ὁ Ἀρχιφύλαξ Ἀναγνωστάκης καὶ οἱ ἀστυφύλακες Τσουκανᾶς, Παπαγεωργίου Ε., Παπαϊωάννου Α. καὶ Νικολάου Β. πέφτουν νεκροί.

Ἀρκετοὶ τραυματίζονται. Μεταξὺ τῶν τραυματιῶν

εἶναι ὁ Παπαδόπουλος καὶ οἱ ἀστυφύλακες Βουτσινᾶς, Πατρινὸς Κοτσιφᾶκος καὶ ἄλλοι.

Τὰ ἀγγλικὰ αὐτοκίνητα μὲ τοὺς τραυματίας αὐξάνουν τὴν ταχύτητά των καὶ φεύγουν ἀπὸ αὐτὴν τὴν κόλασιν τοῦ πυρὸς πρὸς τὸ 'Ιωσηφόγλειον. Οἱ ἐναπομείναντες 50 περίπου ἀστυνομικοὶ βάλλονται ἀπὸ ὅλας τὰς διευθύνσεις. Μαχόμενοι τώρα καὶ βάλλοντες καὶ αὐτοὶ μὲ τὰς 'Ιταλικὰς ἀραβίδας των, μέσα στὸ σκοτάδι τῆς ἀπαισίας αὐτῆς νυκτός, κατώρθωσαν μὲ μεγάλες περιπέτειες νὰ φθάσουν ἄλλοι εἰς τὴν ἐπὶ τῆς λεωφόρου κλινικὴν Λιβανοῦ καὶ ἄλλοι εἰς διάφορα μεμονωμένα σπίτια καὶ τὸ 'Ιωσηφόγλειον 'Ορφανοτροφεῖον. 'Η ἐπίθεσις αὐτὴ ὑπῆρξε μίαν ἀπὸ τὰς δραματικωτέρας δοκιμασίας ποὺ ὑπέστησαν οἱ ἄνδρες τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων, οἱ τόσον ταλαιπωρηθέντες κατὰ τὴν περίοδον ἐκείνην.

Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ Ι'. ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

Αἱ ἐπιθέσεις ἐναντίον τῶν 'Αστυνομικῶν Τμημάτων συνεχίζονται. 'Από τῆς Κυριακῆς 3ης Δεκεμβρίου τὸ Ι'. 'Αστυνομικὸν Τμῆμα ἐπολιορκήθη ἀπὸ δύο λόχους ἐαμοκομμουνιστῶν. 'Η δύναμις τοῦ Τμήματος τούτου ἀπετελεῖτο ἀπὸ τὸν διοικητὴν ἀστυνόμον Α'. Μουτογιάννην Π. 10 ἀξιωματικοὺς καὶ 41 ἀρχιφύλακας καὶ ἀστυφύλακας.

Κατὰ τὴν 3ην Δεκεμβρίου ὅλαι αἱ ταράτσαι τῶν πέριξ τοῦ Τμήματος οἰκιῶν κατελήφθησαν ἀπὸ ἐνόπλους ἐλασίτας. Οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν εἶχον πλέον οἱ ἀστυνομικοὶ ὅτι ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν θὰ ἐξαπελύετο ἐπίθεσις ἐναντίον τοῦ Τμήματος. 'Ο διοικητὴς κ. Μουτογιάννης διὰ λόγους προνοίας ἔστειλε μίαν μικρὰν δύναμιν ὑπὸ τὸν ὑπαστυνόμον Παπαπαναγιώτου καὶ κατέλαβε τὴν ταράτσα μιᾶς οἰκίας παραπλεύρως τοῦ τμήματος, ἡ ὁποία λόγῳ τῆς θέσεώς της ἐδέσποζεν αὐτοῦ.

Τὴν 6 πρωϊνὴν τῆς 4ης Δεκεμβρίου ὁ ἀνακριτὴς τῆς πολιτοφυλακῆς Παγκρατίου Εὐαγγελίου, παρουσιάσθη εἰς τὴν ἐξώθυραν τοῦ τμήματος μὲ ἕναν ἄλλον ἐλασίτην καὶ ἐζήτησεν τὴν παράδοσιν αὐτοῦ, ὡρίσας 10 λεπτῶν προθεσμίαν. Φυσικά, ἡ ἀπαίτησίς του αὐτὴ ἀπερρίφθη ἀσυζητητεὶ καὶ ὁ «κύριος» ἀνακριτὴς ἀνεχώρησεν.

Τὴν 7. 15' ἤρχισε μία σύγχρονος, ἐκ τριῶν σημείων ἐπίθεσις κατὰ τοῦ Τμήματος διὰ πολυβόλων, αὐτομάτων καὶ ὅλμων. Τὸ ἀστυνομικὸν οἴκημα ἐβάλλετο συνεχῶς ἀπὸ τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν 'Υμηττοῦ, 'Υφικράτους καὶ Δουρίδος, 'Αριστέρχου καὶ 'Αστυδάμαντος. Τὴν 9ην

π. μ. τὸ πῦρ ἔπαυσεν ἀποτόμως καὶ διὰ τηλεβόα οἱ ἐλασῖται προσεκάλεσαν τοὺς ἀστυνομικοὺς νὰ παραδοθοῦν.

Τὴν νέαν ἄρνησιν τῶν ἀστυνομικῶν νὰ παραδοθοῦν, ἐπηκολούθησε νέα σφοδρὰ ἐπίθεσις καὶ συνεχὴς καταιγισμὸς διὰ πυρῶν μέχρι τῆς μεσημβρίας, ὅτε ἐθεάθησαν κύματα γυναικοπαίδων ἀπὸ τὴν Καισαριανήν, τὰ ὁποῖα ἔφερον οἱ ἐλασῖται καὶ τὰ ἔβαλαν ἐπίτηδες ὡς προπύργιον μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ Τμήματος. Ἐνῶ τὰ γυναικόπαιδα αὐτὰ ἐπλησίαζαν ἦλθε ἀγγλικὸν αὐτοκίνητον, τὸ ὁποῖον ἐσταμάτησε πρὸ τοῦ Τμήματος. Ἕνας Ἄγγλος ταγματάρχης κατέφθασε καὶ εἰσῆλθεν εἰς αὐτὸ καὶ ἐπληροφορήθη τὰ διατρέχοντα. Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Ἄγγλου ταγματάρχου οἱ ἐλασῖται μαινόμενοι ἐπλησίασαν ἀκόμη περισσότερον καὶ προητοιμάζοντο νὰ ἀνατινάξουν τὰς γύρω οἰκίας διὰ νὰ κατορθώσουν νὰ ἀνατινάξουν καὶ τὸ τμῆμα. Ἡ κατάστασις ἐγίνετο ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν τραγική, ὁπότε τὴν 1.30' μ. μ. ἔφθασαν εἰς τὸ Τμῆμα δύο φορτηγὰ αὐτοκίνητα μὲ ἀπόσπασμα Ἄγγλων στρατιωτῶν μὲ τὴν ἐντολὴν νὰ παραλάβουν ὁλόκληρον τὴν δύναμιν τοῦ Ι' Τμήματος. Πράγματι οἱ Ἄγγλοι παρέλαβον ὅλους τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ ἀστυφύλακας καὶ ἀνεχώρησαν χωρὶς νὰ ἐνοχληθοῦν ἀπὸ τοὺς ἐλασίτας.

***

Κατὰ τὰς διαφόρους φάσεις ποὺ παρουσίασε ἡ μάχη τῆς Πρωτευούσης, ἡ ὁποία διήρκεσε ἕνα καὶ πλέον μῆνα, ἡ Ἀστυνομία Πόλεων ἔπεξε πρωτεύοντα ρόλον εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῆς μάχης αὐτῆς. Αἱ δυνάμεις τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Ἀθηνῶν ὑπὸ τὸν Διευθυντὴν αὐτῆς κ. Ἔβερτ, ἐκτὸς τῆς ἐπικῆς ἀντιστάσεώς των εἰς τὰ διάφορα Τμήματα καὶ τὴν ὁποίαν περιεγράψαμεν ἀνωτέρω, μαζὶ μὲ τὰς ἄλλας ἐθνικὰς δυνάμεις καὶ τοὺς συμμάχους μας Ἄγγλους, ἐτέθησαν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Πατρίδος καὶ προεκινδύνευσαν τὴν ζωήν των διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν. Ἐγνώριζον ὅτι ἐὰν ἡ Πρωτεύουσα ἔπιπτε εἰς χεῖρας τῶν κομμουνιστῶν, δὲν ὑπῆρχε οὐδεμία ἐλπὶς σωτηρίας οὔτε δι' ἑαυτούς, ἀλλ' οὔτε καὶ διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Πατρίδα.

Τὰ θύματα ἦσαν πολλὰ μεταξὺ τῶν ἀστυνομικῶν, ἀλλ' ὁ πατριωτισμός των τοὺς ἐπέβαλε νὰ ὑπερβάλουν ἑαυτοὺς εἰς ἡρωϊσμὸν καὶ αὐτοθυσίαν καὶ διὰ τῶν κατορθωμάτων των νὰ συμβάλουν ἀποτελεσματικῶς εἰς τὴν εὐτυχῆ ἔκβασιν τῆς μάχης τῶν Ἀθηνῶν. Οὕτω μετὰ τὴν 5ην Δεκεμβρίου σιγὰ-σιγὰ κατέφθαναν ἐξ ὅλων τῶν σημείων εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν, ἀστυνομικοὶ παντὸς βαθμοῦ καθὼς καὶ συγκεκροτημέναι δυνάμεις Ἀστυνομικῶν Τμη-

μάτων, αἱ ὁποῖαι δι' ἡρωϊκῶν ἐξορμήσεων διασποῦσαν τὸν ἀποκλεισμὸν καὶ ἐτίθεντο εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κ. Ἔβερτ. Εὐθὺς δὲ ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ὁ κ. Ἔβερτ κατένειμε τὰς δυνάμεις αὐτὰς εἰς διάφορα ἐπίκαιρα σημεῖα διὰ νὰ ἐμποδίζουν ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν προώθησιν τῶν ἐλασιτῶν πρὸς τὸ Κέντρον, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὴν κατάλληλον στιγμὴν ν' ἀναλάβουν ἐπιθετικὴν δρᾶσιν κατ' αὐτῶν. Ὡς ἐκ τούτου μία δύναμις ὑπὸ τοὺς ἀστυνομικὸν διευθυντὴν Σταματιάδην Σωτήριον καὶ ἀστυνόμον Καθάριον,ἀποτελουμένη ἐξ ὑπερδιακοσίων ἀστυφυλάκων, ἐγκατεστάθη εἰς τὸν παρὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου κινηματογράφον «Ὀρφέα». Ἄλλη δύναμις ὑπὸ τὸν ἀστυνόμον Παπακωνσταντίνου, ὡπλισμένη μὲ αὐτόματα ὅπλα, ἐτοποθετήθη εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Χημείου. Ἡ δύναμις αὕτη μαζὺ μὲ τὰς ἀγγλικὰς δυνάμεις, ἐπολέμησεν ἡρωϊκῶς καὶ ἐπέτυχε τὴν κατάληψιν τῆς κλινικῆς Σμπαρούνη κατὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου καὶ ἀκολούθως ἐξεκαθάρισε ὁλόκληρον τὴν γύρω περιοχήν.

Ἄλλαι ἐπίσης δυνάμεις εἶχον σταλῆ εἰς τὸ Ζάππειον καὶ εἰς τὴν συνοικίαν Μέτς. Ἐξ ἄλλου τὰ κεντρικὰ Τμήματα Αον καὶ Γον κατήρτιζον καθημερινὰς περιπόλους, αἱ ὁποῖαι ἐπανειλημμένως συνεκρούσθησαν μὲ ἐλασίτας ποὺ ἐπλησίαζαν πρὸς τὸ κέντρον, καθὼς καὶ μὲ ἐλευθέρους σκοπευτάς,οἱ ὁποῖοι ἔβαλλον κατὰ τῶν στρατιωτικῶν καὶ τῶν ἀστυνομικῶν ἀπὸ τὶς διάφορες ταράτσες.

Γενικῶς ἡ Ἀστυνομία τῶν Ἀθηνῶν ἐπρομάχησεν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ ὁ λαὸς τῆς πρωτευούσης δικαιοῦται νὰ εἶναι ὑπερήφανος δι' αὐτήν.

Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΕΛΑΣΙΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ἡ τραγωδία τοῦ Πειραιῶς ὑπῆρξεν ἐξ ἴσου φοβερά, ὡς καὶ ἡ τῶν Ἀθηνῶν κατὰ τὴν Δεκεμβριανὴν ἐπανάστασιν. Καὶ ἐδῶ ἡ ὀργὴ καὶ τὸ μῖσος τῶν ἐλασιτῶν ἐξέσπασε κατὰ πρῶτον ἐναντίον τῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων.

Εἰς τὸν Πειραιᾶ ὑπῆρχον 9 Ἀστυνομικὰ Τμήματα, τὰ ὁποῖα ἐν συνόλῳ εἶχον δύναμιν 800 περίπου ἀστυφυλάκων, οἵτινες εὑρίσκοντο ἐν ἐπιφυλακῇ ἀπὸ τῆς προηγουμένης τῆς 3ης Δεκεμβρίου. Αἱ δύο πρῶται ἡμέραι τοῦ κινήματος, ἐπέρασαν ἄνευ ἐνοχλήσεως τῶν Τμημάτων ὑπὸ τῶν ἐλασιτῶν. Ἀντιθέτως ὅμως τὴν τρίτην ἡμέραν, ὅλαι αἱ ἐνδείξεις ἔπειθον ὅτι κάτι θὰ συνέβαινε. Οἱ ἑαμοκομουνισταὶ ἐν τῷ μεταξὺ εἶχαν προπαρασκευάσει μαχητικὰς ὁμάδας ἀπὸ 100 - 150 ἄνδρας τελείως ἐξωπλισμένους

μὲ αὐτόματα καὶ πολυβόλα καὶ ἐφωδιασμένους μὲ ποσότητας δυναμίτιδος. Ἑκάστη ὁμὰς διαθέτουσα διπλασίαν καὶ πλέον δύναμιν ἀπὸ τὴν δύναμιν ἑκάστου Τμήματος, εἶχε λάβει ἐντολὴν νὰ προβῇ εἰς αἰφνιδιαστικὴν ἐπίθεσιν ταὐτοχρόνως ἐναντίοντῶν ἰσαρίθμων πρὸς τὰς ὁμάδας αὐτάς, Ἀστυνομικῶν Τμημάτων.

Οὕτω τὴν νύκτα τῆς 5ης Δεκεμβρίου ὅλαι αἱ ὁμάδες αὐταὶ τῶν ἐλασιτῶν, ἐπωφελούμεναι τοῦ σκότους, ἐκινήθησαν ἡ κάθε μία χωριστὰ ἐναντίον τῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων ποὺ εἶχαν διαταχθῆ νὰ καταλάβουν.

Τὴν ἑπομένην εἰς τὰς 4.30 πρωϊνὴν εἶχον περικυκλώσει ὅλα τὰ Τμήματα.

Εἰς τὰς 5. 30′ ὅλαι αἱ ὁμάδες ἤρχισαν μίαν λυσσαλέαν ἐπίθεσιν κατὰ τῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων. Ὑπῆρξεν τόσον ἀγρία καὶ τόσον σφοδρὰ ἡ μανία τῶν ἐαμοκομμουνιστῶν καὶ τόσον συντριπτικὴ ἡ ὑπεροχὴ τοῦ πυρὸς ποὺ διέθετον, ὥστε μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων ὡρῶν ὅλα τὰ Τμήματα ὑπέκυψαν, πλὴν τοῦ Α′ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος καὶ τοῦ Σταθμοῦ Κορυδαλλοῦ, ποὺ ἠμύνθησαν περισσότερον τῶν ἄλλων.

Κατὰ τὰς τραγικὰς αὐτὰς στιγμὰς τὸ Α′. Ἀστυνομικὸν Τμῆμα τοῦ ὁποίου διοικητὴς ἦτο ὁ ἡρωϊκὸς ἀστυνόμος Κολοτοῦρος Διον. καὶ ὑποδιοικητὴς ὁ ἕτερος ἥρως Κοντεκάκης Γ., εἰς τὴν πρόσκλησιν τῶν ἐλασιτῶν νὰ παραδοθοῦν, ἀντέταξαν ἰσχυρὰν ἄμυναν. Τὰ δραματικὰ γεγονότα τοῦ Α′. Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Πειραιῶς ἔλαβον χώραν ὡς ἑξῆς : Εἰς τὰς 6 τὸ πρωῒ περὶ τοὺς 150 ἐλασῖται ὑπὸ τὸν λαχαγὸν τοῦ Ἐλὰς Λαριστήν, κατέλαβον ὅλας τὰς πέριξ τοῦ Τμήματος οἰκίας. Ὁ ἐπικεφαλῆς λοχαγός εἰσῆλθεν εἰς τὸ Τμῆμα καὶ ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν διοικητὴν του Κολοτοῦρον τὴν παράδοσιν τοῦ Τμήματος. Ὁ Κολοτοῦρος μόλις ἤκουσε τὴν ἰταμὴν καὶ αὐθάδη αἴτησιν τοῦ ἐλασίτου ἐξεμάνη καὶ τὸν ἐπέταξεν ἔξω ἀμέσως, συγχρόνως δὲ τοῦ εἶπε ὅτι «ἐν ὅσω εἶμαι εγὼ ἐδῶ μόνον ἐπὶ τοῦ πτώματός μου θὰ περᾶστε διὰ νὰ καταλάβετε τὸ Τμῆμα».

Μετ' ὀλίγα λεπτὰ οἱ ἐλασῖται ἤρχισαν ἕνα καταιγιστικὸν πῦρ κατὰ τοῦ Τμήματος. Ὁ ὑπαστυνόμος Κρητικίδης Α. μὲ τοὺς ὑπαρχιφύλακας Αὐγουστῖνον Ν. καὶ τὸν ἀστυφύλακα Καλονάρον Ν. χειριζόμενοι ἕνα πολυβόλον ποὺ εὑρέθη μέσα εἰς τὸ Τμῆμα, προσπαθοῦσαν νὰ ἀντιμετωπίσουν αὐτὴ τὴ φοβερὴ φωτιὰ ποὺ ἔπεφτε στὸ Τμῆμα ἀπὸ τοὺς ἐλασίτας. Ἐπὶ πλέον ἤρχισαν νὰ ρίπτουν καὶ χειροβομβίδες εἰς τὴν ταράτσα τοῦ Τμήματος ἀπὸ ταράτσες ποὺ ἦσαν ὑψηλότεραι καὶ ἐδέσποζον λόγω τῆς θέσεώς των.

Παρ' ὅλα αὐτὰ οἱ ἀστυνομικοὶ τοῦ Α′ Ττήματος ὑπὸ

τὸν ἡρωϊκὸν Κολοτοῦρον δὲν παρεδίδοντο. Οἱ ὑπαστυνόμοι Καραγιάννης Γ. Κριτικίδης Α. ὁ ἀνθυπαστυνόμος Δρομιμιλῆς Γ. οἱ ἀρχιφύλακες Παμπίλης Α. Αὐγουστῖνος Ν. καὶ οἱ ἀστυφύλακες Ξενάκης Γ. Κοσμᾶς Χ. καὶ Δήμου Π. τραυματίζονται. Τέλος τραυματίζεται καὶ ὁ διοικητὴς τοῦ Τμήματος Κολοτοῦρος. Ἡ κατάστασις πλέον εἰς τὸ Τμῆμα εἶναι τραγικωτάτη, ἀλλ' οἱ ὑπερασπισταί του δὲν έννοοῦν νὰ παραδοθοῦν. Αὐτὴ ἡ φοβερὴ ἐπίθεσις ἐκράτησεν μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν. Οἱ ἐλασῖται, βλέποντες ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ καταλάβουν τὸ Τμῆμα, χρησιμοποιοῦν μίαν δέσμην ἀπὸ δυναμίτιδας, τὴν ὁποίαν τοποθετοῦν κάτωθι τῆς μαρμαρίνης σκάλας τοῦ Τμήματος.

Μία τρομερὰ ἔκρηξις ἐντελῶς ἀσυνήθης ἐπακολουθεῖ καὶ ὅλο τὸ Τμῆμα σείεται ἐκ θεμελίων. Ἡ μαρμαρίνη σκάλα κατακριμνίζεται καὶ πέφτουν τὰ πατώματα τοῦ Τμήματος. Ὁ διοικητὴς τοῦ Τμήματος ἐπιχειρῶν νὰ πηδήσῃ τραυματίζεται καὶ πάλιν καὶ δὲν ἠμπορεῖ πλέον νὰ κινηθῇ. Τότε οἱ ἐρυθροὶ ἐπωφελούμενοι τῆς συγχύσεως, εἰσέρχονται μέσα καὶ καταλαμβάνουν τὸ Τμῆμα.

Ἡ λύσσα των στρέφεται κυρίως ἐναντίον τοῦ τραυματισμένου διοικητοῦ Κολοτούρου καὶ τοῦ ὑποδιοικητοῦ Κοντεκάκη. Ὅπως ἦταν ἔτσι εἰς ἐλεεινὴν κατάστασιν ὁ δυστυχὴς Κολοτοῦρος φθάνει ἡμιλυπόθυμος εἰς τὸ Ζάννειον, τότε οἱ ἐλασῖται τὸν παραδίδουν εἰς τὸν κομμουνιστὴν ἰατρὸν Κοντογιάννην τοῦ ἱδρύματος. Ὁ κομμουνιστὴς αὐτὸς ἰατρὸς ἀπαξιοῖ νὰ περιποιηθῇ τὸν Κολοτοῦρο, καὶ ἀφοῦ τὸν κρατεῖ ἐκεῖ ὀλίγην ὥρα, τὸν ξαναπαραδίδει εἰς τοὺς ἐλασίτας λέγοντάς τους ὅτι «δὲν ἔχει τίποτε». Μόλις τὸν παίρνουν οἱ ἐλασῖται τὸν ὁδηγοῦν εἰς τὸ ἄσυλον τοῦ Κορυδαλλοῦ καὶ ἐκεῖ τὸν σφάζουν, κατόπιν φρικτῶν βασανιστηρίων.

Ἡ τύχη τοῦ Κοντεκάκη δὲν ἦτο καλλιτέρα. Μόλις οἱ ἐλασῖται τὸν συνέλαβον τοῦ ἔδεσαν τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια καὶ ἀφοῦ τοῦ προσέθεσαν καὶ διάφορα σίδερα,τὸν μετέφερον εἰς τὴν φρεατίδα καὶ τὸν ἔρριξαν στὴν θάλασσα, ὅπου ἐπνίγη. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀνέσυραν τὸ πτῶμα του μὲ τὰ σχοινιὰ καὶ τὰ σίδερα, ὅπως τὸν εἶχαν δέσει οἱ κτηνάνθρωποι ἐαμοκομμουνισταί.

ΤΟ ΔΡΑΜΑ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

Τὸ ἐπίνειον τῆς Πρωτευούσης παρουσιάζει εἰκόνα φρίκης καὶ τρόμου. Στίφη ἐνόπλων κομμουνιστῶν περιέρχονται τὴν πόλιν καὶ προβαίνουν εἰς παντοειδεῖς λεηλασίας καὶ ἁρπαγάς. Ἰδιαιτέρως ἐπιδίδονται εἰς τὸ νὰ ἐξεύρουν τὰς κατοικίας τῶν ἀστυνομικῶν, τοὺς ὁποίους θέλουν νὰ συλλάβουν διὰ νὰ ἐκτελέσουν. Ἀποτέλεσμα τῶν ἐρευνῶν των αὐτῶν ὑπῆρξε κατὰ πρῶτον ἡ σύλληψις τοῦ ἀστυνόμου Α΄ Λιούλια Ε. διοικητοῦ τοῦ ΣΤ΄. Ἀστυν. Τμήματος, τὸν ὁποῖον ἄνευ ἄλλης διαδικασίας τὸν ἐκτελοῦν ἐπὶ τόπου. Τὴν ἰδίαν τύχην εἶχον τὴν ἡμέραν ἐκείνην τῆς 6ης Δεκεμβρίου καὶ οἱ ἀστυνόμοι Κουρᾶκος Ν. καὶ Κούρτης Ν. καθὼς καὶ οἱ ὑπαστυνόμοι Ἀναγνωστόπουλος Θ. καὶ Πινιώτης τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας καὶ Μιχαλίτσης τοῦ Ε΄. Τμήματος. Ἐπίσης ἄλλη ὁμὰς ἐλασιτῶν συνέλαβε εἰς τὸ σπίτι του τὸν ὑπαστυνόμον Ἀντωνιάδην Ι, ὁ ὁποῖος ὑποστὰς φρικτὰ βασανιστήρια καθ' ὁδὸν ὑπέκυψεν εἰς τὸ μοιραῖον. Οἱ ἀρχιφύλακες ἐπίσης Δριτσᾶκος Θ. καὶ Μπέϊκος Χ. συλληφθέντες ὑπῆρξαν καὶ αὐτοὶ θύματα τῆς θηριωδίας τῶν ἐλασιτῶν ἐκτελεσθέντες ἐπὶ τόπου.

Ἀλλὰ τὸ δρᾶμα τῶν ἀστυνομικῶν Πειραιῶς συνεχίζεται. Συλλαμβάνεται ὁ ἀστυφύλαξ Δήμου τὸν ὁποῖον ἀποκεφαλίζουν διὰ πελέκεως στὸ δρόμο, ὁ δὲ ἀστυφύλαξ Ἀλεξίου ὑφίσταται φρικτὰ βασανιστήρια καὶ φονεύεται καὶ αὐτὸς καθ' ὁδόν, 60 ἄλλοι ἀστυφύλακες ὑπέκυψαν ἐπίσης εἰς τὰ μαρτύρια ποὺ τοὺς ὑπέβαλαν οἱ αἱμοδιψεῖς κακοῦργοι, σύμφωνα μὲ τὰς διαταγὰς τοῦ διοικητοῦ τῆς Πολιτοφυλακῆς Μακρυγιαννάκη. Ἂς σημειωθῇ ὅτι ἡ μανία τοῦ συρφετοῦ αὐτοῦ δὲν ἐστράφη μόνον κατ' αὐτῶν τῶν ἰδίων ἀστυνομικῶν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῶν οἰκογενειῶν των, πολλὰ μέλη τῶν ὁποίων εὗρον οἰκτρὸν θάνατον.

Τὸ χαρακτηριστικώτερον ἀπὸ αὐτὰ τὰ φρικτὰ γεγονότα, εἶναι τοῦ ἀρχιφύλακος Μητράκου Γ., τοῦ ὁποίου ἐφόνευσαν τὴν γυναῖκα καὶ τὶς δύο κόρες του, τὴν μίαν 17 ἐτῶν καὶ τὴν ἄλλην 19, φοιτητρίας τῆς Ἰατρικῆς. Ἐξ ἴσου ὀδυνηρὸν εἶναι καὶ τὸ δρᾶμα τοῦ ἀρχιφύλακος Χρίστου Γρηγορίου, ποὺ τοῦ ἐσκότωσαν τὴν γυναῖκα του, ἕνα παιδί του, δύο γυναικαδελφούς του, τὸν πενθερόν του καὶ τὸν ἀφῆκαν τὸν δυστυχῆ μὲ ἕνα βρέφος 6 μηνῶν, ἠθικὸν ἐρείπιον ἀπὸ τὴν καταστροφήν.

Δὲν ἱκανοποιοῦν ὅμως τὴν δίψαν τοῦ αἵματος οἱ ἐλασῖται μὲ τὰς ἐκτελέσεις αὐτὰς τῶν ἀστυνομικῶν καὶ τῶν

οἰκογενειῶν των καὶ συνεχίζουν τὸ ἀνίερον ἔργον των διὰ νὰ κορέσουν τὰ αἱμοβόρα των ἔνστικτα. Τὸ μένος των τώρα στρέφεται κατὰ τοῦ ἀστυνόμου Μάσβουλα Ἰωάννου, ἐναντίον τοῦ ὁποίου τρέφουν ἰδιαίτερα αἰσθήματα μίσους καὶ ἐκδικήσεως καὶ διὰ τὸν ὁποῖον ἐρευνοῦν παντοῦ νὰ τὸν συλλάβουν. Μεταβαίνουν εἰς τὸ σπίτι του πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν, ἀλλὰ δὲν τὸν ἀνευρίσκουν. Ὁ Μάσβουλας, ἀψηφῶν κάθε κίνδυνον εἶχε φύγει καὶ κατόρθωσε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ Μέγαρον Βάττη, τὸ ὁποῖον ἐβάλλετο συνεχῶς ὑπὸ πολυαρίθμων ἑαμοκομμουνιστῶν καὶ ἔνθα ἦτο ἐγκατεστημένη ἡ Ναυτικὴ Διοίκησις.

Ἐκεῖ εἶχεν ἐγκατασταθῆ ἀπὸ τῆς 3ης Δεκεμβρίου ὁλόκληρος ἡ δύναμις Ἐπιφυλακῆς τῆς Ἀστυνομίας λιμένος ὑπὸ τὸν διοικητὴν αὐτῆς Βαλσάμην Παυλόπουλον, τοὺς ὑπαστυνόμους Γεωργιάδην καὶ Παχυγιαννάκην καὶ 45 ἀστυφύλακας, ὡπλισμένους μὲ 60 Ἰταλικὰς ἀραβίδας καὶ ἕνα στέρν. Διοικητὴς τῆς Ναυτικῆς Διοικήσεως ἦτο ὁ πλοίαρχος Γεωργουλόπουλος, ὁ ὁποῖος εἶχε ὑπὸ τὰς διαταγάς του δύναμιν ἐξ 100 ναυτῶν, ἀλλὰ ἐντελῶς ἀόπλων. Ἐντὸς τοῦ Μεγάρου ἐπίσης ἐστεγάζοντο καὶ 30 ἄγγλοι στρατιῶται τῆς ὑπηρεσίας ἐφοδιασμοῦ, ἄοπλοι ὅμως καὶ αὐτοὶ ἐκτὸς πέντε ἐξ αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι ἔλαβον ἐνεργὸν μέρος εἰς τὴν ἄμυναν τοῦ οἰκήματος, ὁ ἕνας ἐκ τῶν ὁποίων ἐφονεύθη. Πρέπει νὰ τονισθῆ ὅτι εἰς ὁλόκληρον τὸν Πειραιᾶ μετὰ τὴν 5ην Δεκεμβρίου οὐδεμία ἑστία Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως κατὰ τῶν ἑαμοκομμουνιστικῶν ὀρδῶν ὑπῆρχε, πλὴν ἐκείνης, οἱ ἄνδρες τῆς ὁποίας ἦσαν ἐγκατεστημένοι εἰς τὴν Ναυτικὴν Διοίκησιν.

Εὐθὺς ὡς ἔφθασεν εἰς αὐτὴν ὁ ἀστυνόμος Παυλόπουλος μὲ τὴν δύναμίν του, ἐγκαταλείψας τὸ ἐκεῖ πλησίον οἴκημα τοῦ Τμήματός του, τὸ ὁποῖον δὲν ἦτο κατάλληλον δι' ἄμυναν, ἐπεδόθη ἀμέσως εἰς τὴν λῆψιν ραγδαίων μέτρων ἀμύνης τοῦ Μεγάρου. Εἰς διάφορα οἰκήματα γύρω ἀπ' αὐτό, ἐγκατέστησε φυλάκια, τὰ ὁποῖα ἐπήνδρωσε μὲ ἀστυφύλακας, μὲ τὴν ἐντολὴν νὰ βάλλουν μὲ διασταυρούμενα πυρὰ κατὰ τῶν προσεγγιζόντων ἐλασιτῶν. Ἐν τῷ μεταξὺ ἀπὸ τὸν «Ἀβέρωφ» ὁ ὁποῖος εὑρίσκετο ἠγκυροβολημένος εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς ἐστάλησαν 120 ὅπλα καὶ ἄφθονα πυρομαχικά, μὲ τὰ ὁποῖα ὡπλίσθησαν οἱ ναῦται.

Τοιουτοτρόπως ὁ διοικητὴς τῆς Ναυτικῆς Βάσεως, ἐν συνεργασίᾳ μὲ τοὺς ἀστυνόμους Παυλόπουλον καὶ Μάσβουλαν, ὅστις ὅπως ἀνεφέραμεν εἶχε φθάσει ἐκεῖ, εἶχον λάβει ὅλα τὰ κατάλληλα μέτρα, διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν παντὸς ἐνδεχομένου.

Οἱ ἐλασῖται ἐν τῷ μεταξὺ προητοιμάζοντο πυρετωδῶς

διὰ τὴν μεγάλην ἐπίθεσιν. Κατέλαβον τὰ πλεῖστα τῶν τῶν γύρω τοῦ Μεγάρου Βάττη μεγάλα κτίρια, ὅπως τὸν Πειραϊκὸν Σύνδεσμον, τὸ Μέγαρον τῶν λιμενεργατῶν, τὸ νηπιαγωγεῖον Παπαϊωάννου, τὴν Ἐμπορικὴν Τράπεζαν, τὸ Μέγαρον Γιαννουλάτου, τὸ Μέγαρον Νομικοῦ καὶ ἄλλα, εἰς τὶς ταράτσες καὶ τὰ παράθυρα τῶν ὁποίων ἐτοποθέτησαν πολυβόλα, ὄλμους καὶ παντοειδῆ ἄλλα ὅπλα. Ἐπὶ πλέον οἱ ἐλασῖται εἶχον καταλάβει διάφορα πλοιάρια καὶ βενζινόπλοια, μὲ τὰ ὁποῖα ἠμπόδιζον κάθε ἐπικοινωνίαν μὲ τὴν Ναυτικὴν Βάσιν. Αἱ μεγάλαι ἐξ ἄλλου δυνάμεις τὰς ὁποίας εἶχον συγκεντρώσει καὶ μὲ κάθε ἐπιμέλειαν προετοιμάσει, προεμήνυον τὴν μέλλουσαν νὰ ἐκραγῆ καὶ ἐδῶ καταιγίδα. Μίαν σύγκρουσιν ἄνευ προηγουμένου, ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ὁποίας ἐξηρτᾶτο ἡ τύχη ὁλοκλήρου τοῦ Πειραιῶς.

Οὕτω εἶχον τὰ πράγματα, ὅταν τὴν 6ην Δεκεμβρίου ἐξεδηλώθη ἡ ἀναμενομένη ἐπίθεσις, ἡ ὁποία ἦτο πρωτοφανὴς εἰς ἔντασιν. Τὸ Μέγαρον Βάττη ὑφίστατο βομβαρδισμὸν μὲ βαρεῖς ὄλμους, τὰ βλήματα τῶν ὁποίων κατευθύνονται πρὸς αὐτὸ ἀπὸ τὸν Κορυδαλλὸ καὶ ἀπὸ τὴν Δραπετσῶνα ὅπου εἶχον ἐγκαταστήσει ὁλοκλήρους πυροβολαρχίας. Ταυτοχρόνως τὸ κτίριον δέχεται καταιγισμὸν πυρὸς ἀπὸ δυνάμεις ἐλασιτῶν, οἱ ὁποῖοι ἔχουν καταλάβει τὰ γύρω οἰκήματα. Πολυβόλα καὶ αὐτόματα βάλλουν ἀδιακόπως κατὰ τοῦ Μεγάρου. Χειροβομβίδες καὶ εὔλεκτοι ὗλαι ἐξαπολύονται κατὰ τῶν θυρῶν καὶ παραθύρων. Αἱ ἐκπυρσοκροτήσεις διαδέχοντο ἡ μία τὴν ἄλλην καὶ δημιουργοῦν πραγματικὴν κόλασιν.

Ἡ χάλαζα ὅμως τῶν βλημάτων, ποὺ ἐξακολουθεῖ νὰ πέφτῃ κατὰ τοῦ Μεγάρου Βάττη, δὲν πτοεῖ τοὺς ἀμυνομένους ἀστυνομικοὺς καὶ ναύτας, οἱ ὁποῖοι ἀνθίστανται μὲ πεῖσμα. Οἱ ἀστυνομικοὶ ἐξ ἄλλου, ποὺ εἶναι ἐγκατεστημένοι εἰς τὰ ἐξωτερικὰ φυλάκια τοῦ Μεγάρου μὲ διασταυρούμενα πυρά, δημιουργοῦν ἀδιαπέραστον φράγμα καὶ δὲν ἐπιτρέπουν εἰς τοὺς ἐλασίτας νὰ πλησιάσουν πρὸς τὸ Μέγαρον. Τὰ θύματα τῶν ἐλασιτῶν εἶναι πολλά. Ἀλλὰ αὐτοὶ δὲν ἐννοοῦν νὰ παραιτηθοῦν τοῦ ἐγχειρήματός των καὶ διαρκῶς ρίπτουν εἰς τὴν μάχην νέας δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι ἐπιτίθενται μὲ λύσσαν. Καὶ αἱ νέαι ὅμως δυνάμεις δὲν κατορθώνουν νὰ κάμψουν τὴν ἀντίστασιν τῶν ἀμυνομένων.

Εἰς τὴν ταράτσαν τοῦ κτιρίου, ὅπου εἶναι τοποθετημένον τὸ μοναδικὸν ἐλαφρὸν πυροβόλον, ποὺ βάλλει κατὰ τῶν ἐπιτιθεμένων, ἐκρήγνυνται 30 περίπου βλήματα βαρέων ὄλμων καὶ τραυματίζονται 6 ναῦται. Παρ' ὅλα ὅμως

αὐτὰ οἱ ἡρωϊκοὶ ναῦται ἐξακολουθοῦν νὰ χειρίζωνται τὸ πυροβόλον, τὸ ὁποῖον ἀποδεκατίζει τοὺς ἐλασίτας. Εἰς μίαν στιγμὴν ἕνα βλῆμα ριφθὲν ἀπὸ τὴν ὀρειβατικὴν πυροβολαρχίαν, ἡ ὁποία εἶναι ἐγκατεστημένη ὑπὸ τῶν ἐλασιτῶν εἰς τὴν Δραπετσῶνα, κτυπᾶ τὴν πρόσοψιν τοῦ κτιρίου καὶ κρημνίζει ὁλόκληρον τὸ ἄνω μέρος τῆς εἰσόδου. Τὰ πράγματα πλέον ἀρχίζουν νὰ λαμβάνουν δυσάρεστον τροπὴν καὶ ὡς ἐκ τούτου ὁ διοικητὴς τῆς Ἐπιφυλακῆς Παυλόπουλος μαζὶ μὲ τὸν Σημαιοφόρον Πενθερουδάκην, κατόπιν ἐντολῆς τοῦ διοικητοῦ τῆς Ναυτικῆς Βάσεως, ἐξέρχονται μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς των τοῦ Μεγάρου διὰ νὰ μεταβοῦν εἰς τὴν κορβέταν «Σαχτούρης» ποὺ εἶναι ἠγκυροβολημένη ἐκεῖ πλησίον καὶ ζητήσουν βοήθειαν.

Οἱ ἐλασῖται ἀντιλαμβάνονται τὰς προθέσεις των καὶ ἀρχίζουν ἕνα τρομερὸν πολυβολισμὸν ἐναντίον των. Μία ριπὴ εὑρίσκει τὸν Σημαιοφόρον καὶ τὸν φονεύει, ὁ Παυλόπουλος ὅμως, κατορθώνει νὰ φθάσῃ εἰς τὴν κορβέταν καὶ ν' ἀναφέρῃ τὰ διατρέχοντα εἰς τὸν Κυβερνήτην ἀντιπλοίαρχον Γκιώνην. Οὗτος ζητεῖ τὴν ἔγκρισιν ἀπὸ τὸν «Ἀβέρωφ» διὰ νὰ ἀρχίσῃ τὸν βομβαρδισμὸν κατὰ τῶν ἐλασιτῶν καὶ ἐλαφρώσῃ τὴν θέσιν τῶν ἀμυνομένων. Ἡ ἔγκρισις δίδεται ἀμέσως καὶ ἡ κορβέτα ἀρχίζει ἕνα τρομερὸν πῦρ κατὰ τῶν οἰκημάτων, ποὺ κατέχουν οἱ ἐλασῖται καὶ τὰ ὁποῖα ὑποδεικνύει ὁ Παυλόπουλος. Ὅλα τὰ πυροβόλα τοῦ «Σαχτούρη» βάλλουν ἀδιακόπως κατὰ τῶν στόχων καὶ ἀποδεκατίζουν τοὺς ἐλασίτας.

Οἱ ἐλασῖται αἰφνιδιάζονται ἀπὸ τὸν βομβαρδισμὸν αὐτόν, ἀλλ' ἀμέσως συνέρχονται καὶ ἀρχίζουν καὶ αὐτοὶ νὰ κατευθύνουν τὰ βλήματα τῶν ὅλμων των κατὰ τοῦ «Σαχτούρη». Ἄλλοι ἐλασῖται ἀπὸ διάφορα πλοιάρια πολυβολοῦν τοὺς ναύτας ποὺ χειρίζονται τὰ πυροβόλα τῆς κορβέτας ἐπὶ τοῦ καταστρώματος. Τὸ κατάστρωμα τοῦ πλοίου εἶναι διάτρητον ὑπὸ τῶν σφαιρῶν. Τραυματίζονται 5 ναῦται καὶ ὁ ἀστυνόμος Παυλόπουλος. Ἀλλὰ ὁ «Σαχτούρης» βάλλει συνεχῶς διὰ τῶν πυροβόλων του κυκλικῶς ἀπὸ τῆς Δραπετσῶνος μέχρι τοῦ Κορυδαλλοῦ καὶ τῶν ἄλλων πλησιεστέρων στόχων, ταυτοχρόνως δὲ βυθίζει καὶ τὰ περισσότερα ἐκ τῶν πλοιαρίων τῶν ἐλασιτῶν.

Ἡ μάχη εὑρίσκεται εἰς τὴν μεγαλειτέραν της ἔντασιν ὅταν, εἰς μίαν στιγμὴν ὁ ἀστυνόμος Παυλόπουλος ὑποδεικνύει εἰς τὸν Κυβερνήτην τῆς κορβέτας ὅτι 'εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη νά βομβαρδίσῃ τὸ κτίριον τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης, ὅπου εἶναι ἐγκατεστημένη δύναμις ἐξ ὑπερδιακοσίων ἐλασιτῶν, πρᾶγμα ποὺ γίνεται. Ἐπὶ εἴκοσι πέντε λεπτὰ τῆς ὥρας ὅλα τὰ πυροβόλα τοῦ «Σαχτούρη» βάλ-

λουν κατὰ τοῦ κτιρίου τῆς 'Εμπορικῆς Τραπέζης. 'Η ἐπελθοῦσα καταστροφὴ εἶναι πρωτοφανής. 'Η στέγη καὶ ὅλοι οἱ ἐπάνω ὄροφοι καταρρέουν. Περισσότεροι ἀπὸ 100 ἐλασῖται φονεύονται καὶ ἄλλοι τόσοι τραυματίζονται. Αἱ οἰμωγαί των ἀκούονται ἀπὸ τὸ Μέγαρον Βάττη. 'Ολόκληρος ἡ δύναμις τῶν ἐλασιτῶν τῆς 'Εμπορικῆς Τραπέζης τίθεται ἐκτὸς μάχης. Τὸ φοβερὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα μεταδίδει τὸν πανικὸν εἰς ὅλους τοὺς ἐλασίτας, ποὺ εὑρίσκονται εἰς τὰ ἄλλα πέριξ οἰκήματα καὶ οἱ ὁποῖοι ἐξέρχονται καὶ σπεύδουν νὰ σωθοῦν διὰ τῆς φυγῆς. 'Αλλὰ εἰς τοὺς δρόμους τοὺς ἀποδεκατίζουν τὰ πυρὰ τῶν ἀστυφυλάκων καὶ ναυτῶν ἀπὸ τὸ Μέγαρον Βάττη καὶ ἀπὸ τὰ φυλάκια. 'Ο «Σαχτούρης» ἐξακολουθεῖ νὰ βάλῃ μὲ τὰ πυροβόλα του μέχρι τῆς 1 μ. μ., ὁπότε οἱ ἐλασῖται, οἱ ὁποῖοι μετὰ τὴν πανωλεθρίαν τῆς 'Εμπορικῆς Τραπέζης ἤρχισαν νὰ ἀραιώνουν τὰ πυρά των, ἔπαυσαν ἐντελῶς τὸ πῦρ.

Μετὰ τὴν πανωλεθρίαν των αὐτὴν οἱ ἐλασῖται δὲν θὰ δυνηθοῦν νὰ ἀναλάβουν πλέον. 'Εφεξῆς οἱ ἡρωϊκοὶ ἀστυνομικοὶ τοῦ Μεγάρου Βάττη θ' ἀναλάβουν μαζὶ μὲ τὰς ἄλλας ἐθνικὰς δυνάμεις καὶ τοὺς συμμάχους μας Ἄγγλους τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ Πειραιῶς.

ΟΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΤΗΝ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΙΝ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

'Απὸ τῆς ἑπομένης ἡμέρας, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ ἐλασῖται ὑπέστησαν τὴν ἄνευ προηγουμένου καταστροφήν, οἱ πενήντα περίπου ἀστυνομικοὶ τοῦ Μεγάρου Βάττη, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τοὺς Μάσβουλαν καὶ Παυλόπουλον, ἀρχίζουν ἕνα βαρὺ καὶ πλῆρες κινδύνων ἔργον. 'Αναλαμβάνουν τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς πόλεως τοῦ Πειραιῶς. Καὶ πρῶτον οἱ ἀστυνομικοί, βοηθούμενοι καὶ ἀπὸ τοὺς πεζοναύτας τῆς βάσεως, ἐξορμοῦν καὶ ἀνακαταλαμβάνουν τὸ Β'. 'Αστυνομικὸν Τμῆμα. Κατόπιν αἱ ἐξορμήσεις συνεχίζονται ἀκτινοειδῶς καὶ ἐκκαθαρίζονται πολλὰ κεντρικὰ σημεῖα, ὅπου συλλαμβάνεται ἕνας μεγάλος ἀριθμὸς ἐλασιτῶν, οἱ ὁποῖοι ἀποστέλλονται μὲ πλοιάρια εἰς τὴν Ψυττάλειαν καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν 'Ελ — Ντάμπα τῆς 'Αφρικῆς.

'Ολίγον κατ' ὀλίγον εἰς τὴν δύναμιν αὐτὴν τῶν ἀστυνομικῶν προστίθενται καὶ ἄλλοι οἱ ὁποῖοι εὑρίσκοντο ἀποκεκλεισμένοι εἰς διαφόρους οἰκίας καὶ τοιουτοτρόπως μετὰ δύο - τρεῖς ἡμέρας ἡ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν ἀστυνόμων Μάσβουλα καὶ Παυλόπουλου δύναμις αὐξάνει εἰς 350 —400

ἀστυνομικούς, μεταξὺ τῶν ὁποίων οἱ ἀστυνόμοι Μαγιόπουλος Χ, Κορναράκης, Β. Κουτσοβέλης, Γ, Γιαννακόπουλος Ε. καὶ ἄλλοι.

Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Πειραϊκῆς Χερσονήσου ὑπὸ ἑνὸς Ἰνδικοῦ Τάγματος,οἱ Μάσβουλας καὶ Παυλόπουλος ἐφοδιάζουν 30 ἀστυφύλακας μὲ ὁπλισμὸν ἐκ τῆς Σχολῆς Δοκίμων καὶ ἀποκαθιστοῦν τὸ Τμῆμα Καλλιπόλεως ἀκολούθως δὲν θέτουν εἰς λειτουργίαν καὶ τὸ Α' Ἀστυνομικὸν Τμῆμα. Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ οἱ ἀστυνομικοὶ οἱ ὁποῖοι φθάνουν πλέον τοὺς 500 περίπου, ἐν συνεργασίᾳ μὲ Ἀγγλικὰς καὶ ἄλλας ἐθνικὰς δυνάμεις μέχρι τῆς 17ης, Δεκεμβρίου ἔχουν ἐλευθερώσει ὁλόκληρον τὸν Κεντρικὸν Πειραιᾶ καὶ ἐξηκολούθησαν τὰς ἐκκαθαριστικὰς ἐπιχειρήσεις μέχρις ὅτου κατὰ τὰ τέλη Δεκεμβρίαυ μὲ ἀρχὰς Ἰανουαρίου ἠλευθέρωσαν ὁλόκληρον τὸν Πειραιᾶ, καὶ ἐγκατέστησαν ἐκ νέου ὅλα τὰ Ἀστυνομικὰ Τμήματα, τὰ ὁποῖα εἶχε καταλύσει ἡ μανία τῶν ἐαμοκομμουνιστικῶν ὀρδῶν.

Ὁ φόρος ὅμως τοῦ αἵματος τὸν ὁποῖον ἡ Ἀστυνομία Πόλεων Πειραιῶς ἐπλήρωσε εἰς τὸν Μολὼχ τοῦ Κομμουνισμοῦ, ὑπῆρξεν βαρύτατος.

Ἄνω τῶν 15 ἀξιωματικῶν καὶ 70 ἀστυφυλάκων καὶ ἀρχιφυλάκων ἐξετελέσθησαν, χωρὶς νὰ ὑπολογίζονται καὶ τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν των, τὰ ὁποία καὶ αὐτὰ ἐπλήρωσαν ἀκριβὰ τὴν συγγένειαν των μὲ τοὺς ἀστυνομικούς. Μεταξὺ τῶν ἐκτελεσθέντων ἦτο καὶ ὁ ἀλησμόνητος Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Πειραιῶς Πέτρος Ἀναγνωστόπουλος τὸν ὁποῖον οἱ κομμουνισταί, συλλαβόντες εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἰωαννίνων 74 οἰκίαν του τὸν μετέφερον εἰς τὸ Περιστέρι καὶ τὸν κατεκρεούργησαν.

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΑΝΤΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΑΡΣΙΑΣ

Αἱ πολυήμεροι καὶ πολυώδυνοι διαπραγματεύσεις τῆς πρώτης μετὰ τὸ κίνημα ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως μὲ τὰ ἐγκληματικὰ στελέχη τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος ἐτερματίσθησαν, ἔχουσαι ὡς καρπὸν τὸ τερατούργημα ποὺ ἐπωνομάσθη «Συμφωνία τῆς Βάρκιζας».

Ἀπὸ τῆς ἑπομένης ὅμως τῆς ὑπογραφῆς τῆς συνθηκολογήσεως τοῦ Κράτους μὲ τοὺς κομμουνιστὰς ἐγκληματίας δημίους, ἤρχισε νέα περίοδος παρανόμου καὶ ἀντεθνικῆς δράσεως ἐκ μέρους τῶν καταδιωκομένων διὰ σωρείαν ἐγκληματικῶν πράξεων μελῶν τῆς Ὅπλα, τοῦ Ἐάμ καὶ τοῦ Ἐλάς. Τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα φύσει ἐπαναστατικὸν καὶ ὕπουλον, ἤρχισεν ἀμέσως νὰ συνωμοτῇ εἰς βάρος τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς Πατρίδος. Σύμφωνα μὲ τὰς ἔξωθεν ἐντολάς, τὰς ὁποίας ἐλάμβανε προπαρασκεύαζε ἐπιμελῶς τὸν «τρίτον γῦρον» ὅπως χαρακτηριστικῶς ἀπεκάλει τὴν νέαν του ἐπαναστατικὴν ἐξόρμησιν. Ἐφημερίδες, περιοδικὰ καὶ παντὸς εἴδους ἔντυπα ἐτέθησαν εἰς κυκλοφορίαν, τὰ ὁποῖα ἤρχισαν νὰ φανατίζουν τοὺς ὀπαδούς των, νὰ ἐξάπτουν τὰ πάθη καὶ νὰ ὑποκινοῦν τὸν Λαὸν εἰς ἀνυπακοὴν πρὸς τὰς νομίμους κρατικὰς ἀρχάς.

Ἐμπρηστικὰ ἄρθρα καὶ συνθήματα ἐπαναστατικὰ ἐξαπελύοντο πρὸς ὅλας τὰς διευθύνσεις δι' ἐντύπων πάσης φύσεως, τυχοκολλήσεων, μὲ χωνιά, καὶ ἄλλα παντοειδῆ κομμουνιστικὰ ἐφευρήματα. Συλλαλητήρια καὶ συνέδρια διεδέχοντο τὸ ἕνα κατόπιν τοῦ ἄλλου εἰς τὰ ὁποῖα ὑβρίζοντο καὶ κατεσυκοφαντοῦντο ὅλαι αἱ ἑλληνικαὶ Κυβερνήσεις, τὸ κοινωνικόν μας καθεστὼς καὶ οἱ σύμμαχοί μας Ἄγγλοι. Τὸ ἀποτέλεσμα ὅλων αὐτῶν τῶν ἐπιβουλῶν ἦτο ὅτι κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1946 ἤρχισαν νὰ ἐμφανίζωνται αἱ πρῶται συμμορίαι εἰς τὰ ὄρη τῆς δυτικῆς Μακεδονίας καὶ τὰς παραμεθορίους περιοχάς.

Τότε ἤρχισε τὸ ἐπίσημον Κράτος νὰ σκέπτεται μὲ κάποιαν σοβαρότητα διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ κινδύνου, ὁ ὁποῖος ἔπληττε τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν. Ἔλαβε μερικὰ ἡμίμετρα, τὰ ὁποῖα ὅμως οὐδόλως ἐμετρίασαν τὴν ἐπερχομένην ἀπειλὴν τοῦ ἐξανδραποδισμοῦ τῶν πολιτῶν καὶ τῆς διαλύσεως τῶν πάντων.

Ἡ δραματικὴ αὐτὴ κατάστασις ἐσυνεχίζετο,ἐνῶ καθη-

μερινῶς ἀνεγράφοντο εἰς τὰς ἐφημερίδας τὰ ἀνήκουστα ἐγκλήματα τῶν κομμουνιστικῶν ὁρδῶν, αἱ δηώσεις, αἱ πυρπολήσεις, αἱ σφαγαὶ καὶ αἱ λεηλασίαι χωρίων καὶ κωμοπόλεων, ἰδίᾳ τῶν παραμεθορίων περιοχῶν. Ὅλα αὐτὰ διεφημίζοντο ἀπὸ τὰ κομμουνιστικὰ ἔντυπα. Ἡμέρας ἀφαντάστου τραγικότητος διήρχοντο ὅλοι οἱ Ἕλληνες. Ἡ δρᾶσις τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κατὰ τὴν περίοδον αὐτήν, περιορίζετο μᾶλλον εἰς ἀμυντικὴν καθαρῶς τακτικὴν μὴ δυναμένη, ὡς ἐκ τῶν ὑφισταμένων νομοθετημάτων, ἰδίως τῆς συμφωνίας τῆς Βάρκιζας, νὰ ἐνεργήση πρὸς καταστολὴν τοῦ κακοῦ. Παρηκολούθει ὅμως διὰ τῶν ὀργάνων της ἀγρύπνως τὴν παράνομον δρᾶσιν τοῦ Κ. Κ. Ε. Ἡ λειτουργία τοῦ ὅλου μηχανισμοῦ καὶ αἱ ἔκνομοι ἐνέργειαι τῶν στελεχῶν του, ἦσαν γνωσταὶ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, ἡ ὁποία ἦτο ἑτοίμη νὰ δράση ἐν καιρῷ. Ὅταν δὲ κατὰ τὰ τέλη τοῦ 1947, ἡ τραγωδία τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ εἰς τὴν ὕπαιθρον ἐκορυφώθη, αἱ ἐπίσημοι κρατικαὶ ἀρχαὶ ἐσκέφθησαν ὅτι ἦτο καιρὸς πλέον νὰ θέσουν ἐκτὸς νόμου τὸ ἐγκληματικὸν κομμουνιστικὸν κόμμα, τὸ ὁποῖον ἐν τῷ μεταξὺ ἐκυρήχθη ἀλληλέγγυον μὲ τοὺς συμμορίτας καὶ υἱοθέτησεν ἐπισήμως ὅλα τὰ εἰς βάρος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ διαπραχθέντα ἐγλήματα τοῦ«ΔημοκρατικοῦΣτρατοῦ»!

Ἀπὸ τῆς χρονολογίας αὐτῆς ἄρχεται πλέον ἀπροκαλύπτως ἡ νέα περίοδος τῆς δράσεως τῆς Ἀστυνομίας τῶν Πόλεων ἐναντίον τοῦ κομμουνισμοῦ. Ἐνεργοῦνται εὐρεῖαι παρακολουθήσεις, ἀθρόαι συλλήψεις ἡγετικῶν στελεχῶν τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ τίθεται ἐπὶ τάπητος ὅλη ἡ δραστηριότης καὶ ἡ θαυμαστὴ ὀργάνωσις τῶν Ἀστυνομικῶν ὑπηρεσιῶν, διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ὅσον τὸ δυνατὸν πληρέστερα ἡ ἐξάρθρωσις τοῦ δρῶντος εἰς τὰς πόλεις Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Πατρῶν παρανόμου κομμουνιστικοῦ μηχανισμοῦ. Καὶ ἡ ἐξάρθρωσις ὅλου τοῦ παρανόμου ὀργανισμοῦ τοῦ Κ.Κ.Ε., χάρις εἰς τὰς ἀόκνους προσπαθείας καὶ τὴν ἀκατάβλητον πίστιν τῶν Ἀστυνομικῶν μας συνετελέσθη μέχρι σήμερον κατὰ τρόπον ἀξιοθαύμαστον.

Καθημερινῶς σχεδὸν ἐπὶ ἕνα περίπου τώρα ἔτος ἀνακαλύπτονται μυστικὰ ἀρχεῖα, τυπογραφεῖα, ὑπόγειαι κρῦπται εἰς τὰς ὁποίας κρύπτονται σημαίνοντα κομμουνιστικὰ στελέχη ὡς ἐπίσης καὶ πλεῖστα ἄλλα σατανικὰ τεχνάσματα τῆς ἐγκληματικῆς αὐτῆς ὀργανώσεως.

Οὕτω τὴν 15ην Ἰανουαρίου 1948 ἀστυνομικὰ ὄργανα τοῦ ΙΕ΄ παραρτήματος ἀσφαλείας Ἀθηνῶν κατόπιν συστηματικῆς παρακολουθήσεως ἀνεκάλυψαν ὁλόκληρον τὸν μηχανισμὸν τῆς «Αὐτοαμύνης» Κολωνοῦ καὶ προέβησαν εἰς τὴν σύλληψιν ὅλων τῶν μελῶν της. Ἡ ἀνακάλυψις καὶ ἡ

σύλληψις τῆς σκοτεινῆς αὐτῆς σπείρας ἐπετεύχθη κατόπιν ὁμολογίας τῶν Δ. Κομνηνοῦ καὶ Α. Δελαβέκουρα οἱ ὁποῖοι εἶχον συλληφθῆ διὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ ἀστυφύλακος Δουβλῆ. Οἱ συλληφθέντες ἀνήρχοντο εἰς 14 καὶ ἀπετέλουν ὁμάδα «αὐτοαμύνης» ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Δελαβέκουρα.

Κατὰ τὴν ἰδίαν ἡμέραν συνελήφθη ἐπίσης ὑπὸ ὀργάνων τοῦ Η' παραρτήματος ἀσφαλείας 'Αθηνῶν ἡ 'Ισμήνη Γ. Σιδηροπούλου, καθηγήτρια, καθ' ὅσον διεπιστώθη ὅτι αὕτη εἰργάζετο συνωμοτικῶς, ἐρχομένη εἰς ἐπαφὴν μὲ ἡγετικὰ στελέχη τοῦ Κ. Κ. Ε. 'Η συλληφθεῖσα ἦτο εἰδικὴ γραμματεὺς τοῦ κομμουνιστοῦ ἡγέτου καὶ ὑπουργοῦ τῆς ψευδοκυβερνήσεως Μάρκο, Πορφυρογένη. 'Επ' αὐτῆς ἀνευρέθη πλαστὴ ταυτότης ὑπὸ τὰ στοιχεῖα 'Αναστασία Γ. Λαΐνου, ἐτῶν 28 Μαία. 'Επίσης αὕτη κατεῖχεν καὶ εἰσιτήριον, διὰ τοῦ ὁποίου ἐσκόπευε νὰ ταξιδεύσῃ εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

'Ολίγας ἡμέρας μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν καὶ σύλληψιν τῶν «αὐτοαμυντῶν» Κολωνοῦ τὰ ὄργανα τῆς Γενικῆς 'Ασφαλείας συνεχίζοντα τὰς ἀνακρίσεις ἀνεκάλυψαν καὶ συνέλαβον 21 μέλη τῆς αὐτοαμύνης Καισαριανῆς καὶ Βύρωνος. Γενομένης ἐρεύνης εἰς τὰ ἄντρα τῶν αὐτοαμυντῶν τούτων ἀνευρέθησαν ἕνα αὐτόματον Στέν, 13 περίστροφα, 16 χειροβομβίδες ἀγγλικοῦ τύπου Μίλς, 12 ἐμπυρεύματα καψύλια ἄλλων χειροβομβίδων τοῦ ἰδίου τύπου, ἀνταλλακτικοὶ γεμιστῆρες Στὲν καὶ πάμπολλα φυσίγγια αὐτομάτων περιστρόφων καὶ πολεμικῶν ὅπλων. 'Η ἀνάκρισις ἀπεκάλυψεν ὅτι μὲ τὰ ὅπλα καὶ πυρομαχικὰ αὐτὰ οἱ κομμουνισταὶ ἐπρόκειτο κατ' ἐντολὴν τοῦ Μάρκου καὶ τῆς κομμουνιστικῆς ἡγεσίας νὰ προβοῦν εἰς ἐκτελέσεις ἐξεχόντων ἐθνικοφρόνων πολιτῶν καὶ θὰ ἐδημιούργουν αἱματηρὰς ταραχὰς ἐντὸς τῶν 'Αθηνῶν.

Κατὰ τὰς ἀρχὰς Φεβρουαρίου 1948 οἱ ἀστυνομικοὶ τῆς Γεν. 'Ασφαλείας ἐνεργήσαντες ἔρευναν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Θήρας 95 οἰκίαν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς αὐτοαμύνης 'Αθηνῶν Παναγοπούλου, ὁ ὁποῖος διαφυγὼν τότε ἐφονεύθη μετ' ὀλίγας ἡμέρας κατόπιν συμπλοκῆς μετ' ἀστυνομικῶν εἰς τὸ 'Αμαρούσιον, ἀνεκάλυψαν μέσα εἰς μίαν ντουλάπαν δύο ἐκρηκτικὰ μηχανήματα τελευταίου τύπου, τελειότατα ἀγγλικῆς κατασκευῆς. Τὰ μηχανήματα αὐτὰ ἦσαν πολὺ μικρὰ καὶ ἔφερον τὸ σχῆμα μικρῆς πίπας. Μὲ ἕνα ἀπὸ τὰ μηχανήματα αὐτὰ ἀνετινάχθη ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς ἕνα στρατιωτικὸν ἀεροπλᾶνο τῆς Βάσεως 'Ελευσῖνος.

'Η ἀστυνομία 'Αθηνῶν εἶχεν ἀπὸ καιροῦ πληροφορίας ὅτι οἱ κομμουνισταὶ ἐσχεδίαζον νὰ προβοῦν εἰς ἀνατινάξεις σπουδαίας σημασίας κτιρίων τῶν 'Αθηνῶν, μέσω τῶν ὑπονόμων εἰς τὰς ὁποίας θὰ ἐτοποθετοῦσαν ἐκρηκτικὰς ὕλας

καὶ τὴν πίπαν. Διὰ τὴν ἀποτροπὴν τοιούτων ἐνεργειῶν εἶχον ληφθῇ δρακόντια μέτρα. Ἡ ἀνακάλυψις τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν αὐτοαμυνιτῶν, ποὺ ἦτο ὁ μοναδικὸς κάτοχος τῶν ἐκρηκτικῶν μηχανημάτων, ἀπέτρεψε τὸν κίνδυνον ἀνατινάξεων κτιρίων εἰς τὴν Πρωτεύουσαν.

Τὸν Μάρτιον τοῦ 1948 ἡ Γεν. Ἀσφάλεια Ἀθηνῶν ἀνεκάλυψε καὶ συνέλαβε εἰκοσαμελῆ σπεῖραν κομμουνιστῶν, ποὺ ἕδρα εἰς τὴν Πρωτεύουσαν καὶ ἡ ὁποία ἤρχετο εἰς ἐπαφὴν μὲ τὰς σλαυοκομμουνιστικὰς συμμορίας, ἐνισχύουσα αὐτὰς μὲ ἔμψυχον καὶ ἄψυχον ὑλικόν. Συγχρόνως ἡ ἐν λόγω σπεῖρα ἐχρησιμοποιεῖτο καὶ ὡς σύνδεσμος μεταξὺ τῶν διαφόρων συμμοριτῶν. Μεταξὺ τῶν συλληφθέντων περιλαμβάνοντο καὶ ἀρκεταὶ γυναῖκες πρώην ἐπονίτισσαι αἱ ὁποῖαι εἶναι φανατικαὶ κομμουνίστριαι.

Μίαν σημαντικὴν ἐπιτυχίαν εἶχεν ἡ Ἀστυνομία Πειραιῶς κατὰ τὰς ἀρχὰς Ἀπριλίου 1948 διὰ τῆς ἀνακαλύψεως καὶ συλλήψεως τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Μάρκο, ὅστις ἐνήργει εἰς Ἀθήνας καὶ Πειραιᾶ στρατολογίαν διὰ τοὺς ἀντάρτας. Συνελήφθησαν ἐπιπροσθέτως, οἱ συνεργάται του, καθὼς καὶ ἀρκετοὶ ὑποψήφιοι ἀντάρται. Ὁ ἀντιπρόσωπος οὗτος ὠνομάζετο Ζαφειρίου καὶ κατῴκει εἰς τὰς Ἀθήνας. Ὡμολόγησε ὅτι ἐστρατολόγει ἀντάρτας καὶ ἀπεκάλυψε τὸν μηχανισμὸν τοῦ Κ.Κ.Ε. ἐν σχέσει μὲ τὴν ἐπιστράτευσιν ἀνταρτῶν ὡς καὶ τὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα εἶχον ἐντολὴν νὰ καταρτίσουν συμμοριτικὰς ὁμάδας.

Τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1948 ἡ Γεν. Ἀσφάλεια Ἀθηνῶν κατόπιν πολυημέρων παρακολουθήσεων ἐξεκαθάρισε τελείως τὰς ἀνατολικὰς συνοικίας τῶν Ἀθηνῶν ἀπὸ τὸ κομμουνιστικὸν ἄγος. Συνέλαβεν ἀλληλοδιαδόχως ὅλους τοὺς δρῶντας ἢ κινουμένους ὑπόπτως κομμουνιστὰς ἄνδρας, καὶ γυναίκας εἰς τὸ Παγκράτι, τὴν Καισαριανήν, τὸν Βύρωνα καὶ ἄλλας ἀνατολικὰς συνοικίας ἀνερχομένους εἰς 37. Ὅλοι οἱ συλληφθέντες ἔδρασαν κατὰ τὸ κίνημα καὶ τὴν κατοχὴν εἰς τὸν Ἐλάς, Ἐάμ, Ἐπόν καὶ ἄλλας κομμουνιστικὰς ὀργανώσεις.

Ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια Πειραιῶς, συνεχίζουσα δραστηρίως τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς πόλεως τοῦ Πειραιῶς προέβη εἰς τὴν σύλληψιν καὶ ἄλλων 25 κομμουνιστῶν οἱ ὁποῖοι, ἐκτὸς τῆς ἄλλης δράσεώς των ἀνῆκον εἰς τὴν αὐτοάμυναν τοῦ Πειραιῶς καὶ τῆς περιοχῆς του, τῆς ὁποίας ἦσαν πυρῆνες. Ἅπαντες ἦσαν μέλη τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ εἶχον ποικίλην δρᾶσιν κατὰ τὸ ἀντεθνικὸν Δεκεμβριανὸν κίνημα. Ἐξ αὐτῶν οἱ περισσότεροι εἶχον κατ' ἐπανάληψιν συλληφθῇ, φυλακισθῇ καὶ ἐξορισθῇ, ηὐνοήθησαν δὲ μὲ τὴν περίφημον «ἀποσυμφόρησιν». Διενήργουν προπαγάνδαν ὑπὲρ τοῦ Μάρκο

καὶ τῶν συμμοριτῶν, συνέλεγόν χρήματα μὲ παρανόμους ἐράνους καὶ προσηλύτιζαν ὀπαδοὺς διὰ τὸ Κ.Κ.Ε.

Ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια Ἀθηνῶν μετὰ τὴν διάλυσιν τῶν ὁμάδων αὐτοαμύνης Ἀθηνῶν, καὶ τὴν σύλληψιν ὅλων τῶν μελῶν των, ἀνεκάλυψε τὸν Ἰούνιον τοῦ 1948 καὶ ὁλόκληρον τὸν μηχανισμὸν τοῦ Κ.Κ.Ε., ὁ ὁποῖος ἀπετέλει τὴν κυριωτέραν ὑπηρεσίαν τῆς «κεντρικῆς ἐπιτροπῆς πόλης» τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ ὅλων τῶν κομμουνιστικῶν τομέων. Ὁ μηχανισμὸς αὐτὸς ἀπεκαλεῖτο ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν «ἐπαγρύπνηση» τὰ δὲ μέλη του ἐπαγρυπνηταί. Ἡ «ἐπαγρύπνηση» ἦτο τὸ ΙΙ γραφεῖον τοῦ Κ.Κ.Ε. Ἐνήργει κατασκοπείαν καὶ ἀντικατασκοπείαν καὶ προέβαινενείς παρακο λουθήσεις καὶ ἀντιπαρακολουθήσεις.

Τὰ μέλη τοῦ παρανόμου αὐτοῦ μηχανισμοῦ ἦσαν ἔμπιστα στελέχη τοῦ Κ.Κ.Ε. δοκιμασμένα εἰς τὴν παράνομον δρᾶσιν. Οἱ ἐπαγρυπνηταὶ ἐξεπαιδεύοντο εἰδικῶς, βάσει σχετικῶν βιβλίων, τὰ ὁποῖα ἐτιτλοφοροῦντο «βιβλία ἐπαγρυπνήσεως». Ὅλα τὰ μέλη του ἐγνώριζον τὰς βασικὰς ἀρχὰς τῶν «βιβλίων ἐπαγρυπνήσεως» καὶ ἦσαν ὑποχρεωμένα νὰ διδάσκουν ταῦτα καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἄλλους οἱ ὁποῖοι εἰργάζοντο παρανόμως.

Ἐπίσης οἱ ἐπαγρυπνηταὶ σκοπὸν εἶχον νὰ προβαίνουν εἰς κατασκοπείαν εἰς βάρος δημοσίων ὀργάνων καὶ πρὸ παντὸς ἀστυνομικῶν. Ἡ ἐπιλογὴ τῶν ἐπαγρυπνητῶν ἦτο αὐστηρά. Εἰς τὴν ἐπαγρύπνησιν ὠργανοῦντο κυρίως πρόσωπα τὰ ὁποῖα ἤρχοντο εἰς ἐπαφὴν μὲ πολὺν κόσμον κάθε κοινωνικῆς τάξεως, διὰ τὸν λόγον δὲ αὐτὸν προετιμῶντο ἰδίως κουρεῖς, πλασιέ, ράπται, ὑπηρέτριαι, δικηγόροι κ.ἄ.

Οἱ ἐπαγρυπνηταί, ἐκτὸς τῆς κατασκοπείας, ἐνήργουν καὶ παρακολούθησιν παντὸς προσώπου, τὸ ὁποῖον εἰργάζετο εἰς δημοσίαν ὑπηρεσίαν. Διὰ κάθε πληροφορίαν κατήρτιζον δελτίον, τὸ ὁποῖον ὑπέβαλον κατ' εὐθεῖαν εἰς τοὺς τομεάρχας ἑκάστου τομέως ἐπαγρυπνήσεως.

Οἱ ἐπαγρυπνηταὶ ἐνήργουν ὡσαύτως ἀντικατασκοπείαν καὶ ἀντιπαρακολούθησιν αὐτῶν τούτων τῶν ὁμοϊδεατῶν των, τῶν δρώντων εἰς τὰς διαφόρους παραφυάδας τοῦ Κ.Κ.Ε., τὰ ὁποῖα εἶχον ἀναλάβει ὑπεύθυνον ἐργασίαν εἰς τοὺς διαφόρους τομεῖς, «ἀχτίδας καὶ κόβας».

Ἐξ ἄλλου ὅταν ἐπρόκειτο νὰ τοποθετηθῇ νέον μέλος εἰς διαφόρους μηχανισμοὺς τοῦ Κ.Κ.Ε., ἠρωτᾶτο πάντοτε περὶ αὐτοῦ ἡ ὑπηρεσία ἐπαγρυπνήσεως ἡ ὁποία καὶ ἀπεφαίνετο διὰ τὴν πρόσληψιν ἢ μὴ τοῦ νέου μέλους. Πολλοὶ ἐκ τῶν ἐπαγρυπνητῶν ἦσαν ὑπάλληλοι τραπεζῶν, ὑπάλληλοι λεσχῶν, μεταξὺ δὲ τῶν συλληφθέντων περελαμβάνετο καὶ ἕνας ὑπάλληλος τῆς Ἀθηναϊκῆς Λέσχης.

Γενικῶς, ἡ ἐπαγρύπνησις ἀπετέλει τρόπον τινὰ τὴν μυστικὴν ἀστυνομίαν τοῦ Κ.Κ.Ε. Ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια Ἀθηνῶν, ἀφοῦ διεπίστωσε τὰς ἐπαφάς, τὰς ὁποίας ἐνήργουν οἱ ἐπαγρυπνηταί, προέβη εἰς τὴν σύλληψίν των. Ἀνεκάλυψε τὴν κεντρικὴν «γιάφκαν», ἡ ὁποία ἀπετέλει τὴν ἀστυνομικὴν διεύθυνσιν τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ ἡ ὁποία εὑρίσκετο πλησίον τῆς κεντοικῆς ἀγορᾶς. Ἀνεκάλυψεν ἐπίσης τὸν κεντρικὸν τομέα ἐπαγρυπνήσεως, ὁ ὁποῖος εὑρίσκετο εἰς κἄποιαν οἰκίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καλαμιώτου. Ἐν συνεχείᾳ ἐξηκρίβωσεν ὅλους τοὺς τομεῖς, εἰς τοὺς ὁποίους εἶχεν διαιρεθῇ ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν μετὰ τῶν ποοαστείων. Κατέσχε πολλὰ ἔγγραφα καὶ προέβη εἰς τὴν σύλληψιν 44 ἐν ὅλῳ ἐπαγρυπνητῶν.

Ἡ ἀστυνομία Πειραιῶς ὑπὸ τὴν προσωπικὴν ἐπίβλεψιν τοῦ ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Πειραιῶς κ. Δ. Βρανόπουλου εἶχε ἄλλην ἐπιτυχίαν εἰς ἄλλον τομέα. Ἀνεκάλυψε καὶ συνέλαβε πολλὰ μέλη τῆς διαβοήτου διὰ τὴν ἀντεθνικὴν δρᾶσιν της εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ τὸ ἐσωτερικὸν ναυτεργατικῆς ὀργανώσεως ΟΕΝΟ. Κατὰ τὴν σύλληψιν τῶν κομμουνιστῶν αὐτῶν κατεσχέθησαν 240 ἀγγλικαὶ λίραι, 240 δολλάρια καὶ σημαντικὴ ποσότης ἱματισμοῦ. Τὰ χρήματα ταῦτα καὶ ὁ ἱματισμὸς προήρχοντο ἀπὸ παρανόμους ἐράνους τῶν κομμουνιστῶν μεταξὺ τῶν πληρωμάτων τῶν ἑλληνικῶν φορτηγῶν καὶ προορίζοντο διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν συμμοριτῶν. Μεταξὺ τῶν συλληφθέντων ἦτο καὶ ὁ ἐπικίνδυνος κομμουνιστὴς καὶ ταμίας τῆς ὀργανώσεως Γεώργιος Φράγκος ὡς καὶ ὁ Δημ. Γαλάτης ὅστις εἶχε μεγάλην ἀντεθνικὴν δρᾶσιν εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Ἡ δρᾶσις τῆς ναυτεργατικῆς αὐτῆς ὀργανώσεως εἶχε ἐπεκταθῆ εἰς ὅλα τὰ μεγάλα ναυτικὰ κέντρα τοῦ ἐξωτερικοῦ ὅπου συνελέγονται ἔρανοι διὰ τοὺς συμμορίτας. Ἡ τρομοκρατία ἡ ὁποία ἠσκεῖτο κατὰ τῶν ναυτεργατῶν ἀπὸ τοὺς ἡγέτας τῆς ΟΕΝΟ ἦτο ἀφάνταστος. Οὐδεὶς ἐναυτολογεῖτο ἂν δὲν ἐγίνετο μέλος τῆς ὀργανώσεως καὶ δὲν μετεῖχεν εἰς τοὺς ἐράνους. Διὰ τῆς ἀνακαλύψεως τῆς κομμουνιστικῆς αὐτῆς ὀργανώσεως ἡ ἈστυνομίαΠειραιῶς ἀπήλαξε τὴν ναυτεργατικὴν τάξιν ἀπὸ ἕναν ἐφιάλτην.

Τὸν Ἰούλιον 1948 ἡ Γεν. Ἀσφάλεια Ἀθηνῶν, ἐσημείωσε ἄλλην μεγάλην ἐπιτυχίαν, διὰ τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ μηχανισμοῦ τοῦ παρανόμου κομμουνιστικοῦ τύπου καὶ τῶν κρυπτῶν ὅπου κατέφευγον διὰ λόγους ἀσφαλείας διάφορα σημαίνοντα μέλη τοῦ κόμματος. Συγκεκριμμένως ἡ κομμουνιστικὴ ἡγεσία τοῦ παρανόμου μηχανισμοῦ τῶν μετόπισθεν διέθετε εἰς ὡρισμένα σημεῖα τῆς Πρωτευούσης καὶ τῶν προαστείων διαφόρους οἰκίας, εἰς τὰς ὁποίας ὑπῆρ-

χον σατανικαὶ κρῦπται κατάλληλοι διὰ νὰ φιλοξενήσουν ὁλοκλήρους τυπογραφικὰς ἐγκαταστάσεις ἢ νὰ χρησιμοποιηθοῦν ὡς καταφύγια σημαινόντων κομμουνιστῶν. Τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα διαθέτον μεγάλα ποσὰ εἰς χρυσᾶς λίρας κατώρθωσε δι' ἀτόμων τῆς ἀπολύτου ἐμπιστοσύνης του, τὰ ὁποῖα ὄχι μόνον ποτὲ δὲν εἶχον ἀπασχολήσει τὴν ἀστυνομίαν, ἀλλ' ἀντιθέτως ἦσαν γνωστὰ εἰς αὐτὴν ὡς ἐθνικόφρονες πολῖται νὰ ἐνοικιάσῃ διαφόρους οἰκίας ἢ νὰ ἀνεγείρῃ τοιαύτας, ὅπως τὰς χρησιμοποιήσῃ διὰ τὴν ἀπόκρυψιν πιεστηρίων ἢ ἄλλων τυπογραφικῶν ἐγκαταστάσεων ἢ σημαινόντων κομμουνιστῶν.

Αἱ οἰκίαι αὗται διεσκευάζοντο κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε καὶ ἡ ἐπιμελεστέρα ἔρευνα νὰ μὴ ἀπεκάλυπτε τί τὸ ὕποπτον, ἂν καὶ ὑπῆρχον ὄχι μία, ἀλλὰ δύο ἢ καὶ περισσότεραι κρῦπται. 'Αστυνομικὸς εἰσερχόμενος εἰς μίαν τοιαύτην οἰκίαν εὑρίσκετο ἄλλοτε μὲν πρὸ ἑνὸς ἐπαγγελματίου γνωστοῦ διὰ τὰ ἐθνικόφρονα φρονήματά του ἢ πρὸ μιᾶς μοδίστρας.'Απὸ τὰς οἰκίας αὐτὰς δὲν ἔλειπον ποτὲ αἱ φωτογραφίαι τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους οὔτε τὸ εἰκονοστάσιον.

Εἰς αὐτὰς τὰς οἰκίας μετεφέροντο τὰ ἀπαραίτητα διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ παρανόμου τύπου, ὡς πιεστήρια τυπογραφικὰ στοιχεῖα κλπ. ἐκεῖ δὲ ἐκρύπτοντο καὶ μέλη τοῦ κόμματος, τὰ ὁποῖα ἠσχολοῦντο μὲ τὴν ἔκδοσιν τοῦ παρανόμου ὀργάνου αὐτοῦ. 'Εκεῖ ἐπίσης κατεύφευγον καὶ ἐκρύπτοντο σημαίνοντα μέλη τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος, διὰ νὰ ἀποφεύγουν τὴν δίωξιν τῆς 'Αστυνομίας.

'Η 'Αστυνομία κατώρθωσε ν' ἀνακαλύψῃ ἓξ ἀπὸ τὰς κρυπτὰς αὐτὰς εἰς ἓξ διαφόρους οἰκίας εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Πρωτευούσης. Εἰς τὰς οἰκίας αὐτὰς ἀνευρέθησαν καὶ κατεσχέθησαν ἓξ πιεστήρια τὰ ὁποῖα θὰ χρησιμοποιοῦντο διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ παρανόμου τύπου. Συνελήφθησαν δὲ καὶ 20 ἐπικίνδυνοι κομμουνισταί.

Κατὰ τὸ Γ'. δεκαήμερον τοῦ 'Ιουλίου 1948 ὑπὸ τῆς Γενικῆς 'Ασφαλείας Πειραιῶς κατόπιν μακρᾶς καὶ ἐντατικῆς παρακολουθήσεως ἐπετεύχθη ἡ ἀνακάλυψις μυστικοῦ κέντρου «γιάφκας» λειτουργοῦντος εἰς ἕνα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καποδιστρίου ὑπόγειον τὸ ὁποῖον ἐφέρετο ὡς κατάστημα πωλήσεων σχοινικῶν τοῦ Εὐαγγέλου Κατράδη. Τὸ ὕποπτον τοῦτο κέντροσ εἰς τὸ ὁποῖον ἐλάμβανον χώραν μυστικαὶ συγκεντρώσεις ἡ 'Αστυνομία Πειραιῶς τὸ παρηκολούθει ἀγρύπνως δι' εἰδικῆς ὁμάδος ἀστυνομικῶν. 'Η ἀστυνομικὴ ὁμὰς μεθοδικῶς ἐργασθεῖσα ἐπέτυχε νὰ συγκεντρώσῃ σωρείαν ὅλην ἐνοχοποιητικῶν στοιχείων διὰ τὴν ἀντεθνικὴν δρᾶσιν τῆς ἐν λόγῳ σπείρας, τὰ περισσότερα μέλη τῆς ὁποίας συνελήφθησαν.

Εἰς τὴν «γιάφκαν» αὐτὴν εὑρέθησαν δελτία εἰδήσεων τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ τῶν συμμοριτῶν, καθὼς καὶ 45 προκηρύξεις, διὰ τῶν ὁποίων ἐκαλοῦντο τὰ μέλη τοῦ Κ.Κ.Ε. νὰ ἐνισχύσουν τὸν ἀγῶνα τῶν συμμοριτῶν δι' ἀνατρεπτικῶν ἐνεργεῶν. Ἐπίσης ἀνευρέθησαν ἐπιστολαὶ ὑπόπτου περιεχομένου, κομμουνιστικὰ βιβλία καὶ 13 ὡρολόγια τῆς χειρός.

Ἐν συνεχεία ἡ Ἀστυνομία Πειραιῶς κατὰ μῆνα Αὔγουστον τοῦ1948 ἐσημείωσε καὶ ἄλλην ἐπιτυχίαν διὰ τῆς ἀνακαλύψεως τῶν συσταθεισῶν νέων ὁμάδων αὐτοαμύνης καὶ τῆς συλλήψεως πολλῶν ἐπικινδύνων κομμουνιστῶν οἱ ὁποῖοι ἐσχεδίαζον δολοφονίας ἐθνικοφρόνων πολιτῶν ἰδίᾳ δὲ ἀστυνομικῶν καθὼς καὶ τὴν διάπραξιν σαμποτὰζ εἰς ἀποθήκας, ἐργοστάσια καὶ τὸν λιμένα. Συγκεκριμένως εἰς γνῶσιν τῆς Ἀστυνομίας τῆς γείτονος περιῆλθεν ἡ πληροφορία ὅτι τὸ πολιτικὸν γραφεῖον τοῦ Κ.Κ.Ε. κατόπιν τῆς πανωλεθρίας τὴν ὁποίαν ὑπέστησαν οἱ συμμορίται εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν, ἔδωκεν ἐντολὰς εἰς τὰς κατὰ τόπους κομμουνιστικὰς ὀργανώσεις νὰ παρακολουθοῦν διὰ τῶν ὁμάδων αὐτοαμύνης διαφόρους ἐθνικόφρονας πολίτας καὶ ἀστυνομικοὺς καὶ νὰ εἶναι ἕτοιμοι διὰ δολοφονίας καὶ πράξεις σαμποτὰζ εἰς χώρους ἔχοντας ζωτικὴν ἐθνικὴν σημασίαν. Ἐνήργησε δι' εἰδικῆς ἐρεύνης καὶ συστηματικῆς παρακολουθήσεως πρὸς διαπίστωσιν τῶν ἀνωτέρω καὶ προέβη ἀκολούθως εἰς τὴν σύλληψιν ἀρκετῶν κομμουνιστῶν αὐτοαμυνιτῶν.

Ὀλίγον ἀργότερον ἡ Ἀστυνομία Πειραιῶς συνέλαβε ἄλλους 10 αὐτοαμυνίτας εἰς τοὺς ὁποίους ἡ «Ἐπιτροπὴ Πόλης Πειραιῶς» εἶχεν ἀναθέση τὴν διενέργειαν δολίας φθορᾶς, τὴν συλλογὴν ἐράνων, τὴν ὀργάνωσιν ἀπεργιῶν καὶ τὴν δημιουργίαν συγχύσεως εἰς τὰ μετόπισθεν πρὸς παροχὴν διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἐμμέσου ἐνισχύσεως εἰς τὸν «Δημοκρατικὸν Στρατόν». Μεταξὺ τῶν συλληφθέντων ἦτο ὁ Κ. Σπυρόπουλος ἀρχηγὸς Πειραιῶς, Παναγ. Σουγλᾶκος γενικὸς ἀρχηγὸς καὶ Νικήτας Σουγλᾶκος ἀρχηγὸς αὐτοαμύνης.

Κατὰ τὸν μῆνα Σεπτέμβριον ἡ Γεν. Ἀσφάλεια Ἀθηνῶν ἔσχε καὶ ἄλλην σημαντικὴν ἐπιτυχίαν. 17 ἐπικίνδυνοι κομμουνισταὶ οἱ ὁποῖοι διηύθυναν τὰ ὑπεύθυνα γραφεῖα τῶν ΚΟΒ Γκύζη Ἐξαρχείων καὶ Ἱπποκράτους τῶν ὁποίων εἶχον καὶ τὴν καθοδήγησιν συνελήφθησαν.

Εἰς τὰς ἀρχὰς Ὀκτωβρίου ὄργανα τῆς Ἀστυνομίας Πειραιῶς συνεχίζοντα τὴν δρᾶσιν των διὰ τὴν πλήρη ἐξάρθρωσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ παρανόμου μηχανισμοῦ τοῦ Κ.Κ.Ε.ἐσημείωσαν καὶ νέαν σημαντικὴν ἐπιτυχίαν. Ἀνεκά-

λυψαν τὴν λειτουργίαν παρανόμου τυπογραφείου καὶ συνέλαβον πολυάριθμον ὁμάδα κομμουνιστῶν, ἐνεχομένων εἰς τὴν ἐκτύπωσιν κομμουνιστικῶν προκηρύξεων καὶ ἐνσήμων.

Τέλος ἡ Γεν. Ἀσφάλεια Ἀθηνῶν τὴν 4ην Ὀκτωβρίου ἐπέτυχε τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τῶν ἡγετικῶν στελεχῶν τῆς γυναικείας ὀργανώσεως τῆς ΚΟΒ Καλλιθέας ἡ ὁποία ἦτο ἐξάρτημα τῆς 5ης ἀχτίδος. Ὅλα τὰ μέλη τῆς ὀργανώσεως αὐτῆς ἦσαν πράκτορες τῶν συμμοριτῶν συγκεντρώνοντες πληροφορίας καὶ συλλέγοντες τρόφιμα καὶ ἱματισμὸν διὰ τὸν ἐφοδιασμὸν αὐτῶν.

Αὐταὶ εἶναι αἱ κυριώτεραι ἐπιτυχίαι τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων ἐναντίον τῆς ἀντεθνικῆς ἀνταρσίας. Τὸ σκληρὸν καὶ βαρὺ αὐτὸ ἔργον, μὲ τὰ σημαντικώτατα ἀποτελέσματά του, κατευθύνεται ἀπὸ τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Ἰωάννην Σπύρου, τοὺς Διευθυντὰς τῶν Ἀστυνομιῶν Ἀθηνῶν—Πειραιῶς κ.κ. Ἄγγελον Ἔβερτ καὶ Δημήτριον Βρανόπουλον καὶ ἀπὸ τοὺς προϊσταμένους τῶν Ὑποδιευθύνσεων Γενικῆς Ἀσφαλείας τῶν δύο μεγάλων πόλεων ἀστυνομικοὺς διευθυντὰς κ. κ. Νικολ. Τσαούσην καὶ Ἰωάν. Πολυχρονόπουλον. Εἰς ὅλους αὐτοὺς καὶ τοὺς ὑπὸ τὰς διαταγάς των, διακεκριμένους ἀστυνομικούς, ἀνωτέρους καὶ κατωτέρους, οἱ ὁποῖοι ἀγωνίζονται ἀπὸ τὰς ἐθνικὰς ἐπάλξεις, ἐναντίον τῆς κομμουνιστικῆς συνωμοσίας ἀνήκει κάθε τιμή.

Ὁ ἀγὼν ὅμως δὲν ἐτελείωσεν ἀκόμη. Συνεχίζεται μὲ πίστιν καὶ προσήλωσιν πρὸς τὸ καθῆκον. Τὰ ὄργανα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἐξακολουθοῦν τὴν δρᾶσιν των πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις διὰ τὴν πλήρη συντριβὴν τῶν πρακτόρων τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε δεδομένων δυνάμεθα νὰ πιστεύωμεν ὅτι πολὺ συντόμως ἡ κομμουνιστικὴ συνωμοτικὴ δρᾶσις εἰς τὰ μεγάλα ἀστικὰ κέντρα τῆς Ἑλλάδος ἅτινα φρουρεῖ ἡ Ἀστυνομία Πόλεων θὰ ἐκλείψῃ ὁλοσχερῶς. Οἱ Ἕλληνες ἀστυνομικοὶ εἶναι ἀποφασισμένοι νὰ ἐκτελέσουν μέχρι καὶ τοῦ τελευταίου τὸ καθῆκον των πρὸς τὴν πατρίδα μὲ τὴν ἰδίαν πίστιν καὶ ἐθνικὴν πνοὴν ἡ ὁποία τοὺς διακρίνει εἰς ὅλας των τὰς ἐνεργείας. Δι' αὐτὸ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς θὰ προσβλέπῃ πάντα μετὰ θαυμασμοῦ καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τὰ σεμνὰ ὄργανα τοῦ τιμίου Ἀστυνομικοῦ Σώματος ποὺ ἔχουν ἀφιερωθῆ ὁλοψύχως διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς πατρίδος.

Περιεχόμενα